Anul XVIII (Serie nouă) Nr. 96
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA Str. SĂRINDAR 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala imprimeriilor și Administrația ... 3.84.80
Direcția ..... 3.87.09 | Sporte 3.79.34
Secretariat general 3.87.00 | Paginația 3.78.86
| Publicitatea ... 3.38.9
[illegible] ...... 3.[illegible] | Provincia 5.87.09
Director: P. P. PANAITESCU
Taxa de francare plătită în numerar conform aprobării direcțiunei generale P. T. T. Nr. 3.101.578 1940

EDIȚIE DE CAPITALĂ EXEMPLARUL 3 LEI
Miercuri 22 Ianuarie 1941
12 PAGINI Nr. 96

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

RĂBDARE ȘI DISCIPLINĂ

Cu multă usurință se arunca odinioară asupra tineretului legionar învinuirea de lipsă de răbdare și de disciplină și chiar azi sunt unii cari nu judecă după fapte și tot acelaș lucru îl spun. O fi avut lumea veche păcatele ei, dar un lucru a avut bun, era disciplinată și cuminte, pe când cu nebunii aceștia nu poți dormi liniștit.

Să fie adevărat? O scurtă incursiune în istorie ne va lămuri: La 1871, liberalii la putere fiind, îngădue o manifestație pornită din rândurile lor împotriva Germaniei învingătoare la Sedan și a domnitorului Carol I, în urma căruia acesta se vede silit să abdice. Numai sfaturile lui Lascăr Catargiu îl întorc dela acest act. La 1888, conservatorii ținuți de mulți ani în carantină, năvălesc pe scările palatului, spărgând geamurile. Regele e silit să primească demisia lui Ion Brătianu.

Toată domnia lui Carol I a fost turburată de partidele cari ieșeau în stradă, și la cea mai mică întârziere a aducerii „la putere", insultau monarhia și proclamau republica... la Ploești. Și n'au continuat aceleași sisteme de insulte, amenințări ale monarhiei, comploturi și mai târziu? **Legionarii, dimpotrivă, au dat lumii vechi cea mai nobilă pildă de răbdare și disciplină, acelei lumi cari nu cunoscuse niciodată aceste virtuți.**

Au răbdat cele mai crude nedreptăți, au stat în închisori, știind că pe nedrept sunt închiși de dușmanii neamului întreg, au primit moartea, știind dinainte că o vor întâmpina în calea lor. Dacă cineva nu știe ce a însemnat închisoarea dela Râmnicul-Sărat, cetească amintirile pe cari le-a publicat în ziarul nostru și în **Buna Vestire**, d. dr. Șerban Milcoveanu, fostul conducător al studențimii din toată țara, condamnat împreună cu Clime, Totu, Alecu Cantacuzino și toți cei douăzeci de fruntași ai Legiunii.

Legiunea avea de mult în mâna ei prilejul să facă o răscoală, care să aprindă toată țara. A fost singura mișcare care ar fi putut să facă așa ceva, căci ea nu era un partid de burghezi comozi și fricoși. Și n'a făcut-o, din dragoste de țară, din disciplină și răbdare. A așteptat ceasul ei. Să ne amintim de cuvintele Căpitanului:

„Tineretul acesta le-a răbdat toate, a înăbușit toate în sufletul său. Acum însă după atâția ani, dacă aș voi să dau un sfat lumii, aș striga: Feriți-vă de cei ce rabdă!"

(Corneliu Zelea Codreanu, **Pentru Legionari**, p. 425).

Răbdarea și disciplina au fost marile virtuți, cu cari legiunea a învins. Lipsa de răbdare și indisciplina au pierdut lumea veche, împărțită în partide, coterii, gata să vânză prieteniile și legămintele de onoare. O îmbulzeală rușinoasă spre situații și spre buget, ținea loc de disciplină cât și de răbdare.

Nu e vorba numai de folosul tactic, într'o luptă pe care-l înfățișează aceste două virtuți, pe cari cu drept cuvânt le putem numi legionare, ci ele alcătuesc virtuți de temelie ale sufletului național. De unde era să le cunoască lumea pestriță și deslipită de datina românească a conducătorilor și plutocraților noștri de eri? Dar ele stau totuși sad adânc în inima acestui popor, prin ele am biruit peste veacuri, am răbdat pe Turci, pe Tătari, pe Unguri, pe Fanarioți: noi am rămas. Unele popoare se deosebesc prin fanatism religios, altele prin rațiune ascuțită, altele prin cavalerism individual; noi am avut ca virtute fundamentală: răbdarea, care cuprinde dela sine când e vorba de o mișcare națională și disciplina.

Lumea veche dă azi semne de nerăbdare. Cu atât mai bine, căderea ei va fi și mai repede și mai sigură. Răbdarea și disciplina noastră o turbură.

Dar noi știm că **vremea lucrează în favoarea Legiunii**, căci ea singură este pe linia istorică a neamului și a Europei Noi.

P. P. Panaitescu

CULTURĂ ȘI VIAȚĂ

Fenomenele pe cari le trăiește omenirea astăzi sunt fenomene de organizare a vieții, de punere în valoare a tuturor energiilor colectivităților, de încadrare a omului în rosturi cari să valoreze pentru comunitatea din care face parte și care să însemne participarea efectivă la o istorie constructivă.

Fără să fie desființat așa cum în mod superficial sau răuvoitor afirmă epigonii unui individualism care și-a terminat misiunea, omul își pune de acord viața cu viața neamului său și — prin a acesteia — cu ceea a întregii omeniri.

El se învață să-și jertfească interesele, dorințele, satisfacțiile cari ar putea sta în calea nevoilor colectivității căreia aparține.

El își deschide sufletul și mintea prin puterea dragostei realizând elanuri pe cari singur nu ar avea cum să le dobândească.

El crede în viață, se încrede în semenii săi și — de aceea — crede în Dumnezeu și în lumea pe care a făurit-o acesta.

Credința lui — fără să tăgăduiască valoarea adevărurilor pe cari le descoperă rațiunea — depășește aceste mijloace de cunoaștere și îl face să trăiască, nemijlocit, întreaga fire pe care a făurit-o Părintele tuturor oamenilor și al tuturor lucrurilor.

Credința îi dă putința să dea valorilor individuale — cari fără Dumnezeu, duceau pe om la scepticism și desgust înainte de vreme — noui înțelesuri și rosturi, odată ce sunt coreetate prin raportarea lor de fiecare clipă la valorile colective.

Astfel, după un ocol de mai multe veacuri, în care timp s'au făcut incursiuni individuale variate până la desintegrarea omului din societate și din viață, omenirea vine să dea produselor epocii trecute, o semnificație completă chemând marile masse populare rămase la periferia vieții, să trăiască aceste valori în conformitate cu capacitatea lor și să le ridice nivelul de înțelegere până la stările de mistică ce au trecut cu bine peste încercările scepticismului.

Există în concepția Mișcării Legionare, așa cum a fost formulată de Căpitan în „Cărticica șefului de cuib" o admirabilă înfățișare a acestui drum al omului nou pentru dobândirea mântuirii, concretizat în cele trei mari trepte de încercări: munțele suferinței, pădurea cu fiare sălbatice și mlaștina desnădejdilor.

Aceste trepte sunt valabile pentru omul de pretutindeni și ele nu exprimă decât ceeace filosofia încă nu a rezolvat singură — fără ajutorul religiei —: îndoiala.

Fără îndoială, omul crede în ce i se spune din frică sau din lipsă de curiozitate.

După depășirea îndoielii, omul crede cu toată ființa sa.

Marile revelări creștine, tocmai unor oameni cari trăiseră procese sufletești dramatice s'au făcut.

Nu a fost, oare, Apostolul Pavel, înainte de convertirea la creștinism, unul dintre cărturarii iudei de cea mai doctorală poziție antichristică?

De aceea, nu trebuie să credem nici că oamenii înrăiți în scepticism și ajunși la păcatul continuu tocmai din cauza lipsei suportului de credință, nu pot fi întorși la credință.

Nici nu trebuie să avem impresia că marile masse trebuie să fie credincioase fără trăirea nici unei încercări.

Viața aspră și plină de privațiuni a Mântuitorului a fost un exemplu de modalitatea dobândirii credinței și prin aceasta — a mântuirii.

Tot asceticismul creștin tocmai lucrul ăsta a vrut să-l evidențieze: Fără suferință, omul nu se poate mântui.

Credem, de aceea, că marea svârcolire în greșelile cari s'au săvârșit vreme de mai multe veacuri, poate fi pentru omenire prețul necesar pentru o adevărată cuminecare creștină.

Inainte de cuminecătură, însă, creștinul trebuie să se mărturisească. Iată pentruce — spre a se realiza reîncreștinarea în duh a omenirii — este necesară o mare spovedanie a noastră, a tuturor.

Este acel „mea culpa" despre care spuneam într'un articol trecut că trebuie să formeze rezultatul examenului de conștiință al timpului nostru, fără de care nu se poate construi nimic trainic de acum înainte.

Recunoașterea greșelilor în cari a trăit până acum omenirea trebuie să se facă prin lepădarea de vechile obiceiuri și luarea drumului celui nou care, în fapt, nu este decât întoarcerea la drumul deschis de Christos.

Virgil V. Mirescu

MARILE ADUNĂRI LEGIONARE DE DUMINICĂ

D. ministru Vasile Iasinschi a vorbit în aula Facultății de Drept din București

(Reportajul în corpul ziarului)

„AGRICULTURA NOUĂ"

II. Sprijinul acordat de Stat agriculturii

Trebue să recunosc că d. Garoflid este „original" în felul cum știe să-și folosească argumentele. Se arată, când nu trebue, de-adreptul colțuros și uită, când trebue, tocmai lucrurile esențiale.

Mă întreb: de ce? Ca să spele cât mai repede onoarea clasei pe care eu — un copil de țăran — am îndrăznit s'o pun în discuție?

Păi, nu o spală! Mai rău o încurcă. In toate cazurile; ca și în cazul cu afirmațiile — sentențioase! — cu privire la ajutorul statului dat agriculturii.

Iată cum stau lucrurile.

In comentarul articolului ca pricina, eu eram vădit surprins că d. Garoflid se plânge împotriva Statului că a făcut prea puțin pentru agricultură. Dintr'un motiv foarte simplu. Știam, cum știe, poate, toată lumea, că dacă Statul a făcut ceva pentru agricultură a făcut în primul rând în folosul moșierilor, pe care-i reprezintă și în numele cărora vorbește d. Garoflid. Nu pentru țărani. Poate în numele lor — dar nu pentru ei. De aceea puneam întrebarea: pentru care agricultori? Căci dacă e vorba de agricultura despre care înțelege să vorbească d. Garoflid, atunci dimpotrivă, „Statul a făcut prea mult față de rezultatele obținute. Da: prea mult! Statul a făcut sacrificii de miliarde — din timpul crizei agricole și până astăzi — pentru ca să asigure rentabilitatea producțiunii agricole, nu a țăranilor, ci exclusiv a marilor proprietari".

Să vedeți ce răspunde d. Garoflid.

Mai întâiu, spune categoric că „e de mirare cum se mai poate vorbi în acest fel, azi. Spun hotărât. Politica Statului, cu nicio excepție, în tot cursul ultimilor douăzeci de ani, a fost potrivnică agriculturii. In tot acest timp Statul a sprijinit numai industria".

Al doilea, mărturisește, cu totul nedumerit, că nu pricepe. „Nu știu nimic despre sumele fabuloase de care vorbește d. Veverca. D-sa poate să înțeleagă prin cheltuială de Stat, sprijinul pe care guvernul l-a dat valorificării grâului. Dar nu din buget a provenit ajutorul dat pentru susținerea prețului grâului, atunci când el ajunsese catastrofal. Primele le-au plătit consumatorii prin impozitul special pe făină și deci pe pâine. Guvernele au făcut această politică, fiindcă au înțeles că prețul mic al grâului descurajând pe agricultori, am fi ajuns să nu avem destul pentru consumație, sau în orice caz, să nu avem pentru export".

Al treilea, se arată uluit „că d. Veverca afirmă că numai marii proprietari au profitat de pe urma acestei politici. Țăranii, spune d-sa, au numai o economie familială, ei nu lucrează pentru târg. Prețul mare al grâului nu le folosește. Ce bine cunoaște d. Veverca statistica!"

E rândul meu acum — al d-lui Veverca, care nu cunoaște „statistica" — să afirm „că e de mirare cum se mai poate vorbi astfel, astăzi", și mărturisesc, nedumerit, că „nu pricep nimic" și că, într'adevăr, sunt „uluit" de câtă naivitate dă dovadă preopinentul nostru.

Răspunsul d-lui Garoflid e un model de falsă erudiție, de afirmări pur și simplu și de supoziții „dezastruoase"... pentru autor.

Să luăm pe rând, cele trei părți distincte din răspuns.

De ce face d. Garoflid „pe viteazul" în chestia cu politica agricolă și cea industrială? A afirmat cineva așa ceva? Eu care am scris nu odată împotriva „monopolului industrial", puteam susține o asemenea aberație? Nici n'a fost, pe de parte, vorba — măcar printr'un cuvânt — de așa ceva. Eu spuneam precis de un ajutor dat agriculturii de către stat „din timpul crizei și până astăzi" și nu în ultimii douăzeci de ani.

De ce se miră d. Garoflid de propriile sale prezumții? Sau vrea să arate că știe ce nu știe nimeni și de aceea „spune hotărît" că așa și pe dincolo cu politica agricolă și politica industrială?

Să fim serioși, cu asemenea sentințe!

Să vedem, însă, ce e cu chestia cu miliardele. D. Garoflid știe foarte bine, ce e cu miliardele acestea, se face numai că nu pricepe. Să încercăm noi să-i facem să priceapă. Pe scurt.

Ca urmare a crizei economice — care a determinat, cum se știe, prăbușirea prețurilor agricole — Statul inițiază în 1931 politica de susținere directă a valorificării recoltei de grâu prin regimul primei de

Ion Veverca

(Continuare în pag. 2-a)

MAIORESCU ȘI CONCEPȚIA LEGIONARĂ A SOCIETĂȚII

de G. URSU

Centenarul lui Maiorescu, comemorat anul trecut prin conferințe, articole și în special prin studiul lui Eugen Lovinescu a readus în centrul conștiinții publice marea lui figură de îndrumător al unei generații întregi.

Critica lui severă la adresa formelor politice și sociale apusene transplantate la noi, abia azi poate fi prețuită la valoarea ei justă, în lumina revoluției legionare și în perspectiva largă a timpului. Maiorescu avea dreptate să afirme la 1868 că statistic și formal, Românii posedau aproape întreaga civilizație occidentală, tot lustrul societăților străine.

Tinerimea uimită de fenomenele mărețe ale culturii moderne, lipsită de pregătire serioasă, s'a întors în patria sa cu hotărîrea de-a imita și a reproduce aparențele acelei culturi, încrezătoare că va realiza literatura, știința, presa, teatrul precum și libertatea politică într'un stat modern.

Indrumarea aceasta a dus la niște forme fără fond. Noi am întemeiat spune Maiorescu, ziare politice, de exemplu, fără să avem partide politice care să le simtă trebuința și am falsificat și despreluit jurnalistica. Inainte de-a avea învățători sătești, am făcut școli prin sate, și înainte de-a avea profesori capabili am deschis gimnazii și universități și am falsificat instrucțiunea publică. Inainte de-a avea o cultură, crescută peste marginile școalelor am făcut atenee române și asociațiuni de cultură și am depreciat spiritul de societate literară". Maiorescu observă cu dreptate că tot aparatul acesta artificial, care nu era produsul firesc al unor cauze și nevoi adânci, toate aceste pretenții fără baze, forme fără fond și stafii fără trup, cum le numește așa de plastic și de lapidar, au deschis un abis adânc între clasele înalte ale Românilor și poporul de jos, singurul care trăiește o vieață reală, cufundat în suferința lui.

Fără îndoială că această critică, ori și cât de excesivă ar fi fost, își avea fundamentul ei. Fără nevoie organică, fără bază istorică, societatea românească împrumutase peste noapte forme politice, forme străine, dându-și un lustru modern, rupându-se de marea vieață istorică pe care o trăisem până atunci. Critica lui Maiorescu ne pare excesivă întrucât credem și noi că și formele pot fi creatoare de fond, că, în definitiv, dacă n'am avut profesori capabili la începuturile școlii românești, ni i-am putut forma, după creiarea formei, în asemenea măsură că unii dintre ei, în scurtă vreme numai, au putut sta la înălțimea celor care aparțineau culturii occidentale de veche tradiție glorioasă.

Forma a devenit creatoare de fond, dar problema mare era alta, forma trebuia să fie umplută cu fond național, românesc. Concepția socială a lui Maiorescu se completează tocmai în acest sens: critica lui se îndrepta împotriva formelor fără fond, dar nu și a fondului național cu singurul conținut care putea să le dea putere de viață.

Nimeni nu poate spune că universitățile noastre n'au devenit vetre de cultură creatoare de știință, cu profesori de seamă, dar tot suntem [illegible] ca cea dela Iași, de [illegible]

(Continuare în pag. 2-a)

PROBLEMELE NOASTRE

Cadrul normal al politicei noastre externe este astăzi găsit și așezat definitiv — cel puțin în măsura în care depinde de noi. Avem sentimentul că acest cadru redă istoriei noastre drepturile ei naturale și că nu mai depinde de conjuncturi depărtate, de talentul miniștrilor, de abilitatea reprezentanților.

Inlăuntrul acestui cadru este însă o întreagă operă de făcut pentru a găsi cea mai bună orientare, potrivită pe de o parte cu veleitățile și posibilitățile noastre, pe de alta cu linia politică, încă în constituire, în ce ne privește, a puterilor axei.

Italia urmărește în Sud-Est o prezență mai cu seamă politică, ar trebui să fie în primul rând politică. Aspirațiile ei teritoriale nu depășesc apropierea țărmurilor Adriaticei. Aspirațiile ei politice se acoper însă cu întreg teritoriul peste care se întindea odinioară imperiul roman. Pretutindeni au rămas urme ale legiunilor, monumente și mai ales acel prestigiu imens care constitue puterea de căpetenie a oricărui imperiu. De aceia se pare că Italia ar preferi în Sud-Est, în Balcani cel puțin, o formă de viață organizată, o colaborare politică a Statelor, căpitanată de axă, prin ea. Rolul nostru într'o atare formulă? Am rămâne unul oarecare dintre aceste State, care capătă astfel, numai prin mijlocirea unei atari organizații o misiune politică?

Trecutul imediat ne arată că aceasta nu-i conform cu spiritul nostru, cu tentațiile noastre de inițiativă, cu capacitatea noastră politică, care e o mare realitate istorică.

Un exemplu poate servi util această afirmație. Cine mai mult decât noi este sensibil la mișcările vecinului nostru răsăritean? Prin noi se filtrează nervii întregii Europe occidentale. Noi purtăm, într'un anume fel, răspunderea unei situații care poate să se desvolte spre amenințarea adâncă a acestei Europe, sau spre liniștirea așa de necesară a ei. Purtăm această răspundere în măsura în care conștiința noastră este identică cu a acestei Europe (e vorba, desigur, despre întreaga nouă Europă!), dar este mai sensibilă formelor speciale de insinuare a primejdiilor politice și sociale, reprezentate de anume masse precumpănitoare slave și neeuropene.

Iată prin urmare ce am putea aduce noi, în această tovărășie, precumpănitor politică, pe care una din puterile axei ar părea că o preferă actualei dezarmonii totale.

Cealaltă putere a axei pare a se desinteresa de funcția politică a popoarelor noastre. Ea preferă să discute și să sistematizeze cu aceste popoare mai ales lucrurile economiei. Noi am arătat în scurta noastră tovărășie, că și aici lămurirea câtorva principii politice de colaborare este necesară și că aceasta numai ne lasă nouă înșine acel cadru de inițiativă, de libertate care constitue un factor esențial al tovărășiei noastre. Ori-cum, suntem, ca Stat al Sud Estului, față de Germania în fața unui complex de probleme esențiale lăsate încă în ceață. In primul rând acea a recunoașterii unei misiuni a noastre în cercul nostru de existență. Ori cum frontul comun pe care-l avem acum cu Germania și care continuă câteva sute de ani de istorie comună înspre răsărit, deschide o poartă care poate arăta amplitudinea de comunitate a unor interese comune pe care iscusința noastră, capacitatea noastră politică rămâne să le interpreteze.

Oricum se desfășoară lucrurile, ceia ce noi trebuie să avem mereu în față este voința de a ridica, fie și cu multă osteneală, dar totdeauna, pe plan politic, în interpretare politică, toate formele de colaborare cu prietenii noștri mari și puternici din axă. Prin această sforțare continuă vom ajunge a înscrie într'un viitor apropiat întreaga chartă a relațiilor noastre.

Octav Onicescu

N'A MURIT...

Il văzusem perpelit și fuștior, și-l plângeam de milă. Credeam că-i gata-gata. Când colo dumnealui se pregătea să devină mai fugos ca ori când. Intrebuințând un stupefiant, cunoscut din uzul anumitor bătrâneî. Luând cantarid.

Voinic de fațadă și suprafață pentru câteva ciasuri. Alergând în dreapta și în stânga, cu o febrilă ardoare. Trecând din masă în masă și din om în om. Șoptind la orice ureche disponibilă.

Incovoiat și nevolnic cu câteva ciasuri în urmă, bun de spital ori cimitir — acum de nerecunoscut.

Prinzând forțe cu termen redus și avântându-se. Conștient că nu va putea ține decât scurt timp. De aceia poate repezindu-se cu o furie de căpiat, bine mascată. Dar cu o insistență cel puțin suspectă.

Oprindu-te din drum, turburîndu-te dela lucru, năvălind nebunește în cafenele și redacții, sculându-te în puterea nopții din somn, la telefon.

Fiind, într'un cuvânt, încă odată tânăr, în toată marea, iluzoria lui amploare de svon puternic.

Jucându-și minunat rolul cabotin. Cu vocea gâtuită de emoție, cu privirile în lacrimi, cu întreaga ființă cutremurată de propriile-i vorbe.

Făcând ravagii într'o lume de neserioși și de lesne crezători.

Sub o înfățișare total mincinoasă. Vehiculat de câteva cercuri științe interesate. Din câteva foste cluburi și hrube. Pornit cu limuzine când nu proprii de închiriat, într'o anumită parte a țării. Pe unde a mai fost și cu câteva luni în urmă. Cu acelaș dorință unică de a semăna panică, de a ține sufletele sub tensiune. De a se răzbuna într'un anumit fel.

Până acum câtva timp, oamenii care-l fabricau, din când în când, aveau alte îndeletniciri în mare. Erau de meserie profeți. Spuneau ce are să se întâmple peste o săptămână sau două. Făceau promisiuni și-și strângeau în ascuns mâinile, cu zâmbete și asigurări.

Dar nu le-a mers bine.

Asta nu că i-ar fi turburat cineva sau ei n'ar fi vrut. Ci pentru că evenimentele i-au desmințit fără menajamente.

Și atunci s'au strâns ei în de ei și și-au părăsit cu scârbă mare meseria. Au lăsat-o pe seama unor mai vechi împătimiți ai ceaindriilor de lux, ai șvarțului și ai țuicii de fiecare bodegă.

Dar cum nu puteau rămâne cu mâinile în sân au pus la cale ce le era mai aproape și mai ușor.

Așa a început, în ultimele zile, destrăbălata — asta după un mai bătrân nărav politic, — ofensivă a svonului.

N'au lipsit nici creduli mălăeți, nici colportorii frenetici.

Totul însă n'a fost decât un foc de pae.

O recâștigare de forțe — cu termen limitat. In funcție doar de o doză masivă de cantarid.

Cu, medical constatate, deplorabile efecte următoare.

Ca mâine o să-l vedeți în cârji. Cerșind într'un local de periferie firimiturile crezării.

Și ca orice monedă falsă, înegrindu-se repede și ne mai putând circula nici printre orbi.

Purtând însă odată cu ea și riscurile fabricanților.

Nicolae Andrieș

DUH ROMÂNESC

CELE 10 PORUNCI

de cari trebue să se ţină legionarul, pentru a nu se rătăci de pe drumul său glorios, în aceste zile de întuneric, de urgie şi de satanică ademenire. Pentrucă trebue să ştie toată lumea că noi suntem legionari şi rămânem legionari până în veacul veacului.

1. Nu crede în nici un fel de informaţii, de veşti, de păreri despre Mişcarea Legionară, citite din orice foale ar fi, chiar dacă pare a fi naţionalistă, sau şoptite la ureche de agenţi, sau chiar de oameni de treabă.

Legionarul nu crede decât în ordinul şi în cuvântul Şefului său.

Dacă acest cuvânt nu vine, înseamnă că nimic nu este schimbat şi că legionarul îşi merge în linişte drumul său înainte.

2. Dă-ţi seama bine pe cine ai în faţă. Şi cântăreşte-l cum trebue, şi când este un inamic care vrea să te înşele, şi când este un prieten pe care l-a înşelat mai înainte un inamic.

3. Păzeşte-te ca de o mare nenorocire de omul străin, care te îndeamnă să faci ceva. El are un interes şi voeşte să-şi facă interesul prin tine, sau să te compromită în faţa celorlalţi legionari.

Legionarul acţionează numai din ordin, sau din iniţiativa sa proprie.

4. Dacă vrea cineva să te ademenească sau să te cumpere: Scuipă-l în ochi. Legionarii nu sunt nici proşti, nici de vânzare.

5. Fugi de cei ce voiesc să-ţi facă daruri. Nu primi nimic.

6. Îndepărtează-te de cei ce te linguşesc şi te laudă.

7. Unde sunteţi numai 3 legionari, trăiţi ca fraţii între voi: Unire, şi iar unire.

Sacrifică tot, calcă-te pe tine în picioare, cu toate poftele şi cu tot egoismul din tine, pentru această unire.

Ea, Unitatea, ne va da biruinţa.

Cine este contra unităţii, este contra biruinţii legionare.

8. Nu-ţi vorbi de rău camarazii. Nu-i pârî. Nu şopti la ureche şi nu primi să ţi se şoptească.

9. Nu te speria dacă nu primeşti ordine, veşti, răspunsuri la scrisori, sau dacă ţi se pare că lupta stagnează. Nu te alarma, nu lua lucrurile în tragic, căci Dumnezeu este deasupra noastră şi şefii tăi cunosc drumul cel bun şi ştiu ce vor.

10. În singurătatea ta, roagă-te lui Dumnezeu, în numele morţilor noştri, pentru ca să ne ajute, să suferim toate loviturile până la capătul suferinţelor şi până la marea înviere şi biruinţă legionară.

CORNELIU ZELEA CODREANU
(„Circulări şi Manifeste")

DEPĂŞIRI

Colindând ţara, am văzut pretutindeni—sub muchii de deal sau la picior de munte, pe întinderea câmpiilor sau la ţărmul mării — ceeace ştiam dinainte, ceeace, de altfel, ştie fiecare dintre noi: s'a schimbat MULT, aşa cum încet-încet, se schimbă multe. Cei cari ne batjocoreau tinereţea în numele principiilor liberale — mască pentru dictatura interesului personal — încep să recunoască aceasta, uneori prin tăcerea, mai des însă tocmai prin furia desnădejdii lor. Sunt OAMENI FĂRĂ VÂRSTĂ. Pentrucă, de fapt, nu bătrânii — în care viaţa îşi poartă rodul ei de înţelepciune şi calm — ne vrăjmăşeau. Ci numai cei ce—uitând că vremea curge, dincolo de orice vrere — se agăţau pătimaş de clipe, rumegând mereu — şi azi ca şi ieri, şi mâine ca şi azi — pulberea aceleiaşi laşităţi şi meschinăria aceluiaşi egoism. Adevăraţii bătrâni n'au fost împotriva Legiunii. Chiar dacă nu s'au încadrat în Mişcare. Împotriva noastră şi, implicit, împotriva neamului s'au coalizat doar posedaţii luptei pentru prezent: luptă fără viitor, prezent fără perspectivă. Lupta lor — în care singura armă era fuga de răspundere — pentru un prezent — unde nu stăpânea decât grija de sine şi unde legea răstignea istoria — a încetat.

Oamenii fără vârstă recunosc, aşa dar, împlinirea minunii legionare. Fiecare în felul său: resemnându-se, cei cu o fărâmă de suflet în trup — făcând declaraţii de prietenie, cei vicleni — urlând la răspântii, cei turbaţi de înfrângere — sau muşcând pe la spate, cei înveninaţi.

Şi nici nu s'ar putea să n'o recunoască. Pentrucă depăşirile lumii lor — atât de repezi şi aşa de limpezi — îi silesc să vadă ceeace, altădată, refuzau să privească.

Treziţi la lumină prin pilda atâtor morminte, neamul urmează — cu pas de trăsnet — legea educaţiei. Aşa cum a predicat-o CAPITANUL. Aşa cum au trăit-o vrednicii Lui apostoli.

Concepţia legionară despre educaţie nu seamănă cu teoriile curente ale pedagogiei. Fiindcă aici nu este vorba despre actualizarea unor potenţe, despre desvoltarea şi armonizarea însuşirilor care fatal se găsesc în ins. Ci, în primul rând, despre propria ta depăşire. Legionar nu ajungi, deci, formându-te — singur sau prin alţii — din ceeace viaţa a sădit în tine. Ci rupându-te din ceeace eşti, depăşindu-te, devenind „ALTUL".

Inţelegem astfel de ce educaţia legionară nu rezultă niciodată din voinţa altora, ci purcede întotdeauna numai din nevoia ta. Altul te poate forma, cultivându-ţi fiinţa. Dar numai tu singur te poţi depăşi, mântuindu-ţi sufletul.

Am urmărit, pe 'ntreg cuprinsul ţării, această sete de depăşire. LEGEA CAPITANULUI coboară în inima neamului, ca un îndemn peste veacuri şi ca o mustrare pentru trecut.

Am văzut atâtea fete dăruind toate clipele tinereţii lor muncii fără preget în cadrul Ajutorului Legionar: spălaseră de pe chip fardul şi din inimi, smulseseră dorinţele păcatului.

Am întâlnit flăcăi — frumoşi şi bogaţi — îmbrăcând pe umeri sumanul aspru şi lucrând, cot la cot, cu argaţii lor.

Am cunoscut deasemenea bătrâni care se lepădaseră de slăbiciunile vârstei şi se întreceau în hărnicie legionară cu feciorii sau nepoţii lor.

Toţi erau la fel. Toţi suntem şi vom fi la fel. Mulţi se întreabă de ce mărturisim aceleaşi idei, de ce rostim aceleaşi cuvinte. In adevăr, temele noastre esenţiale nu variază. Nu pot varia. Aşa cum neschimbat rămâne şi graiul legionar. Pentrucă noi nu ne diferenţiem prin expresii exterioare. Nici prin diplomele câştigate. Nici prin ideile împrumutate. Nici pe o carte răsfoită sau pe un maldăr de tratate învăţate. Ci numai prin intensitatea credinţei noastre în acelaş sens prin capacitatea de dăltuire a celeiaşi istorii şi prin puterea de a trăi acelaş stil de viaţă: DEPĂŞIREA.

Alături însă de această năvalnică revărsare de suflet şi faptă legionară, se mişcă încă fiinţe îmbătate de besna lumii vechi: fete smolite de nesomn, ochi secaţi de desfrâu, inimi robite de lut.

Să se ştie: aşa arată cei care sunt sau se pregătesc să devină oameni fără vârstă.

Aceştia se elimină dela sine din neam. Pentrucă neamul înseamnează istoria. Nu umbră, ci lumină în istorie. Şi flăcările istoriei — permanentă grijă de viitor — nu se cuceresc prin pietrificarea în prezent. Ci numai prin depăşiri: de tristeţi şi bucurii, de sânge şi suflet.

Victor Ion Pavelescu

PREZENTĂRI

Cartea legionară a lui Miti Dumitrescu

ODATĂ MAI MULT

ai putinţa să înţelegi ce imens de greu este să fii legionar apropiindu-te de desluşirile vieţii lui MITI DUMITRESCU, legionarul care n'a purtat nici o clipă cămaşa verde dar care s'a pregătit să se jertfească pentru fierbintea credinţă legionară, dăruindu-şi sângele şi sufletul.

Odată mai mult ai putinţa să vezi cu pământeştile tale puteri ce'nseamnă a trăi o credinţă, a trăi permanenţa eroică pentru un singur gând, pentru un singur scop: răsbunarea Căpitanului.

Nefăţarnic, îmi mărturisesc cinstit nevrednicia în faţa pildei lui...

Imi amintesc cum am citit în ziarele de atunci, că'nainte de pedepsirea canaliei s'a fost retras pe vârf de munte — cum m'a înfiorat gândul că el acolo, sus, în splendoarea şi puritatea muntelui s'a apropiat de Dumnezeu şi cum i-a fost mare ruga ca să-i ajute Domnul să izbăvească un neam întreg.

Miti Dumitrescu!... Şeful echipei executorie!

Cel dintâiu al sacrificiului.

Ar fi putut dispărea — dar s'au dus singuri (cum hotărâseră cu luni înainte) să se predea acelora dela care nu puteau să aştepte decât suprema schingiuire şi moartea...

Este uluitor! Te copleşeşte tăria aceasta care s'întrecut de mult fruntariile omenescului.

„ÎNAINTE DE-A FI IMPUŞCAŢI

un camarad frate, cu Nicu Dumitrescu mort în explozia din strada General Oarcă, a fost adus ca să fie recunoscut de Miti" — povesteşte camaradul M. Tase în cartea sa — *„Cu braţele frânte de către Otto Reiner, Miti a putut să ridice capul şi să-l mişte, în semn negativ. Il cunoştea, lucrase împreună cu el un an, dar legionarul nu trădează!"* — Te cutremuri citind rândurile acestea! — *a-tâta doar să fi făcut, mai mult mort decât viu de chinuri şi să mai aibă tăria aceasta...*

Fără nici o vorbă mai mult: splendid legionar Miti Dumitrescu!

Despre EL scrie d. M. Tase o cărţulie, publicată de Serviciul Propagandei legionare şi prefaţată de Comandantul Legiunii, d. Horia Sima.

Pe prima pagină îţi este reprodus chipul.

Tânăr, frumos cu sprâncene groase străjuind ochii mari şi trişti, dar vii în acelaşi timp.

O frunte cât bolta cerului îţi trădează inteligenţa.

Stai clipe'ntregi în faţa portretului; te cuprinzi în ochii lui, te odihneşti şi sbuciumi în credinţa lui.

„...In aceste momente de tortură zilnică — scrie Comandantul — i-am cunoscut mai bine pe Miti Dumitrescu. Nu-şi pierduse calmul. Venise să mă anunţe că Prahova cu echipele de băieţi a rămas pe poziţie. Cum mă uitam de multe ori întrebător la el, lucru firesc să se întâmple în condiţiile în care trăiam şi faţă de un legionar a cărui verificare n'am făcut-o personal, într'o seară m'a privit cu ochii calzi şi luminoşi şi mi-a spus: „Am impresia că nu aveţi încredere în mine". O umbră de regret îi stăpânea colţul gurii.

Am plecat capul şi nu i-am răspuns, dar de atunci i-am înţeles toată frumuseţea şi tăria sufletului său.

A venit refugiul în Germania.

Cadrul exterior îl interesa puţin. Suferea în tăcere. Numai rareori avea isbucniri de furtună. Gândul lui era îndreptat spre ţară. Icoana Căpitanului îi ardea sufletul.

Intr'o zi a plecat.

La despărţire, o mână ridicată spre cer ne saluta par'că de dincolo de mormânt".

Este prins în rândurile acestea — în simpleţea curgerii amintirilor — sbuciumul lui Miti Dumitrescu. Năprasnicul lui sbucium...

„CAMARADE COMANDANT

— îi spunea el, d-lui Victor Silaghi — un singur rost mai are vieaţa mea... Să mă pot prezenta într'o bună zi Căpitanului şi să-i spun: „Trăiască Legiunea, să trăeşti Căpitane, te-am răsbunat!"

Fără să vrei îi simţi duhul trecând prin vârtejul înfrăţit de echipa ce l-a secundat neşovăelnic şi minunat în pedepsire — şi oprindu-se în faţa Legiunii Cereşti în fruntea căreia străjueşte Căpitanul.

Dă raportul!

Linişte-i, într'adevăr, divină!

Apoi, se rupe frontul şi încep întrebările cu'ntre oameni ce nu s'au văzut de mult!

Domnul General îi întinde mâna. Domnul General care dacă n'ar fi fost să se stingă 'naintea prigoanei celei mari şi dacă — mergând în absurd — n'ar fi fost aici închis ar fi murit de scârba mârşăviilor ce se'ntâmplaseră în ţară.

Vasile Marin şi-a 'ncălzit ochii mari şi-l priveşte cu drag. El doar i-a arătat cu degetul lumii, pe Armand, cu ani înainte.

Sunt sigur că Badia Totu întreabă de Prinţesa sa — şi că domnul Inginer Clime i-a pus mâna părintească pe umăr.

Nicadorii l-au luat în mijlocul lor. Echipa lui Cezar Popescu, Traian Popescu, Nelu Moldoveanu, Jean Ionescu, Jean Vasiliu, Marin Stănciulescu, Isaia Ovidiu şi Gheorghe Paraschivescu, sunt strânşi lângă el.

Miti Dumitrescu... cândva, când de mult vei fi intrat în legendă va veni poate vreun frate de-al tău prahovean şi cu migală dar şi elan va isbuti să-ţi descrie în vers de cântec vitejesc vieaţa...

Acum, nouă ne este dat prin scrisul camaradului M. Tase să-ţi cunoaştem momentele de 'naltă şi puternică trăire legionară pe care le-ai traversat din 1933 şi până în moarte.

CĂRŢULIA ACEASTA

se cheamă: *Miti Dumitrescu*. A fost tipărită la „Presa noastră", Ploeşti; cuprinde:

— O prefaţă a Domnului Comandant al Mişcării Legionare;

— Un Cuvânt introductiv şi un îndemn al judeţului Prahova;

— O fotografie a lui Miti Dumitrescu;

— O scrisoare inedită adresată de Miti familiei lui şi

— Scrisoarea Echipei lui Miti adresată legionarilor.

La un loc sunt patruzeci de pagini. Preţul: 15 lei.

Cărţulia aceasta se citeşte cu uşurinţă dar după aceea isbuteşte să-şi ajungă totalmente ţinta. Să rămâi rob gândurilor mari ale lui Miti Dumitrescu. Sbuciumului vieţii lui.

Iată, scrisoarea aceea adresată familiei este tot atât de frumoasă — dacă nu este o impietate în a o judeca astfel — ca un poem biblic.

Dela prima până la ultima slovă este rezultatul unei lupte, o fantastic de puternică luptă, un jar interior, între plumbul pământului şi aripele cerului. Intre obligaţiile pământeşti, de fiu şi frate şi chemarea de dincolo de voinţa omenească a vieţii lui.

Lupta, însă, a fost dată.

CHEMAREA DESTINULUI

a câştigat.

„Vă scriu stăpânit de-o mare linişte sufletească.

Tăcerea sălăşlueşte în mine, în jurul meu.

Sunt singur.

Intre mine şi ceilalţi oameni s'a rupt orice legătură exterioară sau convenţională. Priveghiat de Dumnezeu şi încercând să ascult şoapta Neamului, a Legiunei, mă apropii de clipa care trebuie să fie „ceasul" meu.

In astfel de clipe nu mai rămâne nimic în sufletul tău. Se rup toate fibrele vieţii, dragostea de ai tăi, de plăceri, de bucurii. Porţi pe umeri apăsarea dureroasă a destinului tău neîmplinit încă".

Mai citeşte odată, pasagiul acesta. Te'nfricoşează liniştea aceasta mesianică la care ajunsese. Iţi dai seama că nu mai ai în faţa ta un om ce ţine, un om de rând.

Este un erou.

Un erou care trăieşte permanenţa acestei stări — care are nemăsurata putere de-a o judeca, de-a fi ajuns la ea numai prin construcţia lui sufletească dar şi prin recele oficiul al oamenilor superiori.

Mărturisirea aceasta — a ruperii de lumea înconjurătoare şi trăirea numai şi numai pe linia chemării destinului — este ceea ce nu se poate cuprinde în cuvinte. Ceva care te uluieşte, care te urmăreşte ceas după ceas.

Şi trebuie adăugat imediat un amănunt: condiţia politică a timpului.

PRIGOANA

era în furioasă deslănţuire.

Chin după chin — sânge curgând după alt sânge — îngroşa în fiecare zi numărul celor ce se jertfeau pentru credinţa legionară, pentru Căpitan.

Poliţia — cu toate anexele ei militare şi civile— îşi justifica mai mult ca pentru orice existenţa din distrugerea Gărzii.

In mlaştina desnădejdii se 'mpotmoliseră atâţia — iar mulţi, imens de mulţi nu mai puteau face nimic. Trădarea şi revolverul muşcau necruţător din carnea legionară.

Şi, atunci, Miti Dumitrescu trăia ceeace avea să scrie alor săi:

„Dar sunt eu şi fiul şi fratele vostru. Şi nu mi-e ruşine să mărturisesc. E dragostea mea cea mare.

Vă iubesc mult dragilor. Voi sunteţi cei care îmi umpleţi multe clipe frumoase. Mă vizitaţi şi tulburaţi liniştea casei care vă primeşte, sufletul meu. Dacă am plecat dintre voi nu vă mâhniţi. Ştiţi că deasupra voastră şi a mea e Dumnezeu şi Legiunea, şi drumul meu acesta este".

Fraza aceasta ultimă îmi aminteşte mărturisirea marelui Ionel I. Moţa: „Eu aşa am înţeles datoria vieţii mele".

Şi Miti Dumitrescu este de acum desprins de cele lumeşti.

Viaţa lui se aşează după drumul ceresc al Legiunii. După drumul împărătesc al biruinţei. Şi el ştie că biruinţei îi trebuie jertfa supremă. S'a hotărît pentru ea.

Eugeniu V. Haralambie

UNDEVA, PE MUNTE...

Cerul puhav îşi sprijină zările pe culmile munţilor. Din marginile norilor coboară în jos brazii cu frunza de un verde ofilit. Ici, colo, aceştia dispar, desgolind piatra muntelui.

Plouă mărunt. Apele se rostogolesc spumegând în vale. Sgomotul lor se împleteşte în freamătul cetinei şi împreună se înalţă către cer în chip de rugă. Printre munţi şerpueşte alene o şosea. Intr'o parte o îmbrăţişează linia pădurii, iar în cealaltă calea ferată o întovărăşeşte, pătrunzând împreună văile. Printre brazi se răsfiră: un canton de cale ferată, un canton de pădurar, un han ş'apoi casele oraşului. Şoseaua sfredeleşte creerul munţilor, lăsând într'o parte prăpăstii.

De cealaltă parte i se aliniază supus, alături de ea, casele.

E pe'nserat. De undeva din pădure un clopot sună rar şi prelung, chemarea la vecernie. Din munte îi răspund alte sunete. Alături de şosea, pe o potecă, un călugăr împovărat de ani, urcă sprijinindu-se într'un baston, către mânăstire.

Mânăstirea învechită de ani, se aşează mai sus, către poalele Susaiului. In spatele altarului, roş de timp, stau aliniate mormintele camarazilor ucişi mişeleşte în timpul prigoanei. Verdele crucilor fixează simetria crezului pentru care au căzut şi linia lor le caracterizează ordinea. Gărduţul scund, le îmbrăţişează din toate părţile. Pe cruci stau incrustate în alb, numele lor. In fund o cruce verde, străjueşte mormintele. Mulţimea crucilor şi amintirea celor căzuţi, măsoară în chip duios sensibilităţi oricât de tari şi de împietrite. In lături brazii îi priveghează fremătându-şi cetina în chip de plâns.

Se dă o luptă crepusculară. In curând noaptea cade grea, ca o sentinţă. Intunericul îmbracă totul în marama-i cernită. Cerul plumburiu, s'a posomorît şi mai mult.

Şopotul isvoarelor marchează în noapte o notă de singurătate, iar ploaia cade mereu. Mă închin şi plec. Prin geamurile aburite şi luminate ale mânăstirii, pătrunde uşor un svon de rugă. E linişte. Pe la geamuri scânteiază lumini.

De undeva răsare în noapte, un svon de redeşteptare:

„Şi-acel sânge pentru tine,
Gata suntem să-l vărsăm,
Căci măreaţa clipă vine
Ţara să ne-o apărăm".

Cântecul s'a terminat. Ecoul răspunde prelung ultimului vers. Se înspăimântă codrul, apele se rostogolesc înnebunite în jos; ploaia şiroeşte din nou, în faţa dârzei promisiuni.

Gh. Grigorescu-Buşteni

---

cum scrie Corneliu Codreanu în cartea sa „un focar de antiromânism".

Cine-şi poate închipui durerea şi revolta unui student român din toamna anului 1920 când universitatea ieşană hotărîse să-şi deschidă cursurile fără preoţi şi fără serviciu religios? „Şcoală românească, şcoală a unui popor creştin şi credincios, care proclama lupta împotriva lui Dumnezeu".

Era un moment crucial al istoriei noastre când şcoala cea mai înaltă Universitatea se desbrăca, printr'un gest al Senatului universitar, de podoaba tradiţiilor noastre celor mai fireşti.

A trebuit să apară Căpitanul pentru a împlini revoluţia cea mai de seamă: reluarea legăturii organice cu un trecut şi o tradiţie care sunt ale neamului. In fruntea a vreo opt studenţi naţionalişti a umblat pela uşile multor profesori încercând să-i convingă a reveni asupra hotărîrii luate. Totul a fost în zadar.

Şi atunci au luat hotărîrea gravă de-a se opune cu forţa la deschiderea universităţii. Corneliu Codreanu a făcut un afiş pe care l-a lipit pe uşa cea mare dela intrare: „Aduc la cunoştinţa domnilor studenţi precum şi a domnilor profesori că această universitate nu se deschide decât în urma slujbei religioase tradiţionale". In clipa când profesorul Müller dela Matematici voia să intre cu forţa, Corneliu Codreanu i-a spus: — Când aţi intrat profesor la universitate aţi jurat pe cruce. Pentru ce vă ridicaţi acum împotriva crucii? Sunteţi un sperjur, pentrucă aţi jurat într'un lucru în care n'aţi crezut şi acum vă călcaţi jurământul. Studenţii comunişti l-au luat pe sus pe Corneliu Codreanu, lovindu-l cu bastoanele şi pumnii, dar bătălia, cu toată suferinţa, era câştigată, rectoratul revenind asupra măsurii şi hotărînd să deschidă cursurile sub semnul înalt al lui Dumnezeu.

Un alt exemplu, tot aşa de luminos, că formele sociale trebuia să fie umplute cu conţinut românesc, — singura raţiune de-a fi — îl dă această instituţie care se chiamă „presa". Cine nu ştie că o mare parte din presa românească atâtea ziare — „Adevărul", „Lupta", „Dimineaţa" încăpuse pe mâna jidanilor, otrăvitorii sufletului românesc? Căpitanul a definit în chip strălucit această presă: „monopolizatoarea inteligenţii interesele superioare ale Patriei şi cenzuratoare nepofitită a tuturor actelor de guvernământ".

Un Gheorghe Lazăr nu întemeiase şcoala naţională, pentru ca mai târziu Dumnezeu să fie alungat dintre zidurile ei; la fel Asachi şi Eliade nu înfiripase presa românească, ca să devină, peste câteva decenii, tribună a intereselor străine pe pământul românesc, susţinând teze care conveneau duşmanilor noştri.

Libertatea politică nu fusese câştigată ca un bun al civilizaţiei, ca să devină un instrument în slujba jidanilor. Căpitanul a dovedit în cartea sa cum libertatea care a fost aşa de mult contestată mişcării legionare era ridicată la rangul de dogmă când trebuia să servească „causei nimicirii noastre".

In lumina concepţiei legionare, biruitoare astăzi, lupta lui Maiorescu împotriva formelor sociale fără fond trebue reluată ca o bătălie fără sfârşit pentru a da un conţinut românesc unor forme de împrumut. Cât timp nu va bate ca un vânt de înnoire, sufletul pământului nostru între zidurile tuturor instituţiilor, în şcoală, în teatru, în presă, etc. toate formele sociale vor rămâne, aşa cum le-a socotit Maiorescu, stafii fără trup şi iluzii fără adevăr.

G. Ursu

CALENDAR

MARŢI, 21 IANUARIE 1941

Ortodox: Cuviosul Maxim Mărturisitorul.
Catolic: Sfânta Agnesia.
Protestant: Agnesia.
Mahomedan: 22 Gial-Hagé 1359.

Cuviosul Maxim Mărturisitorul

Iată om care „a scos cu puterea limbii sale izvorul cel fierbinte al mărturiilor" şi „a scris în inimă, cu degetul dumnezeesc, credinţa cea dreaptă mărturisire", cum cântă Ioan Damaschin, părintele nostru. [illegible] al împăratului Eraclie. Deci, iubind mai mult a sluji în curţile Domnului decât în [illegible] [illegible] Hristos în [illegible], departe de cetatea Constantinopolului.

Impodobit cu filosofia şi luminat de înţelepciunea lui Dumnezeu, [illegible] Maxim scria aci cu mâna sa mărturisire împotriva monotelitilor, zicând: „O fire o voire şi o lucrare în Treime, [illegible] în Dumnezeu cel întrupat: două firi, două voiri şi două lucrări". Pe care mărturisire o dogmatisiră şi părinţii [illegible] dela sinodul al VI-lea ecumenic.

Mai apoi el însuşi merge în Africa. [illegible] şi sinoade; [illegible] a patriarhului de Alexandria şi a altor patru patriarhi ai Constantinopolului [illegible] ale împăraţilor Eraclie şi Constant II. Iară mai pe urmă, ridică şi Apusul împotriva Bizanţului eretic.

Drept care a poruncit împăratul Constant să-l arunce în închisoare cu [illegible] [illegible] mărturisirea cuviosului, a strâns [illegible]

[illegible]

Firmilian protosinghel

„AGRICULTURA NOUĂ"

(Urmare din pagina 1-a)

export. In 1933-34 introduce un nou regim al statului cumpărător, iar în Iulie 1935 introduce regimul combinat al preţului minimal, al primei de export şi al statului cumpărător, care modificat în anii următori s'a menţinut până în 1940.

a) să se ajungă la un preţ de [illegible] port superior preţului pieţii mondiale, care să permită producătorului o valorificare rentabilă;

b) să scoată agricultura de sub influenţa directă a pieţii capitaliste mondiale.

In fond, e vorba de un suprapreţ faţă de preţul parităţii mondiale, suprapreţ care, după calculele făcute, se ridică în medie de vagon,

Ce s'a putut urmări cu aceste sisteme?

Două lucruri:

6.800	lei	în	campania	agricolă	1931—32
23.160	„	„	„	„	1934—35
26.820	„	„	„	„	1935—36
6.100	„	„	„	„	1936—37
4.200	„	„	„	„	1937—38

Aceste suprapreţuri grupate pe cele trei regimuri de valorificare au dat următoarele supraveniturii la vagon:

6.800	lei	regimul	primei de export 1931
29.990	„	„	statului cumpărător (1933—34)
1.880	„	„	din 1935—37.

Suprapreţurile sunt rezultanta primelor de export plătite de Stat şi a diferitelor măsuri luate în scopul încurajării exportului.

Cine au profitat de ele? Ţăranii sau marii proprietari?

Noi am afirmat şi susţinem că marii proprietari şi nu ţăranii. Din următoarele motive:

1. Ţăranii nu produc însemnate cantităţi de grâu pentru piaţă. Cultivă, în genere, mai puţin grâu şi mai mult porumb.

2. Surplusul de grâu, peste consumul propriu, destinat pieţii este de calitate mai inferioară. Ceeace face să fie folosit mai de grabă pentru consumul intern decât pentru export.

3. Presaţi de nevoi imediate, ţăranii vând surplusul la speculanţi şi chiar la unii din marii proprietari — sunt şi din aceştia! — cum pot, încă din timpul treerului sau chiar înainte.

Grâul care merge la export provine în primul rând dela marii proprietari, nu dela ţărani. Politica de valorificare le-a folosit acestora cu precădere. Căci, o spun din nou, pentru folosul lor erau făcute legile de valorificare. Să dovedim aceste lucruri? Nu ne-o arată „statistica" — fiindcă nu există aşa ceva — dar o poate înţelege toată lumea. E simplu ca bună ziua.

Că aceste suprapreţuri înseamnă câteva miliarde, mai e, deasemenea, nevoe s'o arătăm? E simplu. Inmulţiţi numărul vagoanelor exportate cu suprapreţurile şi aveţi sumele.

D. Garoflid e de părere că [illegible] sume n'au fost plătite de [illegible] de consumatori. Da, asa [illegible] Deşi numai în parte. Statul a [illegible] a căutat, apoi, să recupereze [illegible] putut. In fond, nu văd [illegible] ferenţă e între un lucru şi [illegible] Ajutorul l-a dat Statul [illegible] lui şi l-a suportat ţara pe care [illegible] bazează Statul. Ce diferenţă e [illegible] l-a dat din Buget sau nu? Bugetul de unde se alimentează? D. Garoflid pare să creadă că Statul e ceva, ca un particular, care dă din buzunarul lui ce-i [illegible]

Statul a făcut, deci, sacrificii [illegible] câteva miliarde ca să ajute agricultura. A ajutat, însă, prin [illegible] pe cari le-a folosit, pe câţiva privilegiaţi: pe moşierii noştri şi [illegible] portatori. Abia dacă în ultimii [illegible] ani ţăranul a putut profita [illegible] de pe urma regimului de valorificare.

De aceea, Statul a făcut [illegible] văr prea mult pentru marea proprietate, faţă de rezultatele obţinute.

De ce se mai plânge d. Garoflid?

Statul a făcut sacrificii [illegible] marea proprietate nu numai [illegible] politica de valorificare, ci şi cu [illegible] curarea de maşini, seminţe [illegible] făcut şi cu reţeaua de şosele [illegible] care a înşirat-o după interesele [illegible]

Din aceste motive, vă rog [illegible] Garoflid nu-i mai cereţi nimic [illegible] tului. Nu mai aveţi dreptul. [illegible] bui să facă, în viitor, şi pentru [illegible] n'a făcut mai nimic: [illegible]

Ion Veverca

DISTRIBUIREA PREMIILOR CONCURSULUI GRÂULUI IN ITALIA

ROMA, 19 (Rador). — In capitalele provinciilor din regat au fost distribuite Duminică, în prezenţa autorităţilor ierarhice, premiile pentru concursul „bătăliei grâului".

Participarea la acest concurs, voit de Duce, a fost impunătoare şi toţi participanţii au contribuit cu activitatea lor la intensificarea producţiei.

Premiile distribuite se urcă la cifra de peste trei milioane şi jumătate de lire, la cari trebue să se adauge premiile distribuite de ministerul agriculturii şi pădurilor pentru concursurile având un caracter local.

Numeroşi au fost şi participanţii la concursul pentru intensificarea cultivării sfeclei.

Şi în acest an concursul „bătăliei grâului" în rândurile [illegible] concurs având un caracter [illegible] şi propagandistic, a obţinut un [illegible] succes. Participarea [illegible] fost foarte intensă.

Inainte de a remite premiile [illegible] care capitală de provincie [illegible] au rostit alocuţiuni, în cari [illegible] elogiul Ducelui şi au [illegible] timp, au evidenţiat importanţa „bătăliei grâului" şi a agriculturii [illegible] asigurarea independenţii [illegible] italian în sectoarele fundamentale ale producţiei.

LUPTA GERMANIEI ŞI A ITALIEI PENTRU INSTAURAREA UNEI NOUI ORDINE IN EUROPA

MARILE ŞI ENTUZIASTELE MANIFESTAŢII DIN CAPITALĂ ŞI DIN ŢARĂ

Duminecă s'au ținut, în Capitală și în toate orașele țării, marile adunări legionare organizate din ordinul d-lui Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare, pentru a se arăta temeiurile luptei Germaniei național-socialiste și ale Italiei fasciste pentru instaurarea nouei ordine europene. După cum se poate vedea din textul acestor conferințe ca și din atmosfera în care au fost desvoltate, — aceste adunări legionare au prezentat un interes foarte mare nu numai pentru lumea legionară, învederând, în acelaș timp, legătura care există între conducători și conduși în ceiace privește orientarea politică a României Legionare.

„NOI AM FOST ŞI RĂMÂNEM ADEPŢII AŞEZĂRILOR IN EUROPA CARE VINE, PENTRU CĂ EA ESTE DREPTATEA ŞI PENTRU NEAMUL ROMÂNESC"

Cuvântarea d-lui ministru Vas ile Iasinschi

La Facultatea de drept, aula, unde a vorbit d. ministru Vasile Iasinschi, era neîncăpătoare.

Lumea ce venise să asculte conferința d-lui Vasile Iasinschi, se înșira până în stradă. Gărzile legionare creiau pârtia prin munții de suflete românești.

In sală se înfrățeau drapelele noastre cu drapelele Germaniei, Italiei, Spaniei și Japoniei.

Pe scenă garda de onoare străjuia sub chipul Căpitanului încadrat la stânga de Generalul Antonescu și a Fuehrer-ului Adolf Hitler și la dreapta de al Comandantului Legiunei, d. Horia Sima și al Ducelui Mussolini.

Corpul diplomatic era prezent. Din misiunea militară germană erau de față d-nii col. Rau și col. Moeslinger din comandamentul aviației. Legația germană era reprezentată prin d-nii Gerhard Stelzer, Baron Dietrich von Mirbach, Henrik Klakginsi și Werner Voss consilieri de legație, Klaus Pchikert corespondentul agenției D. N. B., o delegație a partidului național socialist grman din România.

Italia era reprezentată prin d. Baron Aloisi prim secretar de legație, Umero Formentini consilier de legație, Tozzi conducătorul Fasciei italiene și un delașament al fasciei.

Spania, prin Luis Beneqto y Marti consul general, reprezentantul Legației și conducătorul Falangei Spaniole din România. Japonia, prin d. Konusu, secretar de legație.

Pe banca diplomaților se afla și d. M. Sturza, fost ministru de externe. Armata română era reprezentată prin ofițeri superiori și inferiori în frunte cu d. general Niculescu-Cociu, comandantul pieții.

Inainte de începerea discursului d-lui ministru Iasinschi, corul legionar, sub conducerea camaradului Remus Țincoca, intonează Imnul Regal.

Cuvântarea d-lui ministru Vasile Iasinschi

Doamnelor și Domnilor,
Camarazi,

Expunerea mea o voi începe cu o profeție și o voi termina cu o alta a căror valabilitate o las la aprecierea d-voastră și a tuturor cari poartă în suflet grija pentru Patria românească.

In „Pământul Strămoșesc" din 15 Aprilie 1928 a scris Căpitanul o felicitare, care poate fi mai ales o chemare către legionari:

„A înviat Hristos".

„Așa va învia și dreptatea Neamului Românesc".

„Dar pentru aceasta se cere ca fii de-ai Lui să bată drumul pe care a mers Iisus.

„Să li se pună în cap coroană de spini, să urce Golgota în genunchi cu crucea în spate și să se lase răstigniți".

„Legionari, fiți voi copiii aceștia!"

Este cineva care să se îndoiască de măreția acestor cuvinte scrise cu prilejul învierii Domnului?

Istoria recentă a politicii noastre este la îndemâna memoriei fiecăruia.

Cine n'a simțit că intrăm pe drumul fatalității, peste voința omului de stat, prins într'un angrenaj de interese care i-au falsificat și gândirea și sufletul și dragostea de țară?

Aceasta — oricine și din ori ce parte — și-a pierdut personalitatea, s'a desmoștenit de ogorul patriei, și-a părăsit simțul măsurii, s'a încărcat de porunca altora cu ură sălbatecă, a manifestat un patriotism fals la toate răspântiile, a înșelat buna credință a poporului și l-a condus prin acte fariseice pe drumul pierzaniei.

Când se va putea aduna din scrisul acestor 20 de ani, fapte care contrazic progresul unui neam întreg, atunci abia ne vom de seama de fariseismul ce s'a pus de-acurmezișul țării noastre.

Oameni foarte învățați, cu acea cultură, care cinstește munca și strădania spre bine, a ajuns și ei, cu rare excepții, să fie duși și mânați ca și țăranul român pe drum de prăpăd, de către alcătuiri secrete, străine și înstrăinate.

S'a crezut că odată cu încheerea păcii de pe urma războiului trecut, Neamul nostru pășește pe drumul unei consolidări eterne, la care avea dreptul de pe urma jertfelor aduse.

Nimic nu ne-ar fi oprit posibilitatea unei orientări noui la răscrucea închegării a două lumi, diferit opuse — pe departe a unui naționalism de reconstrucție integrală și pe de altă parte a unui internaționalism de tendințe formale de pacifism fără termen.

Avem tot dreptul dar nu aveam oameni la înălțimea chemării.

Studențimea română, din cele dintâi luni ale vieții universitare de după război, s'a sesizat de o stare de spirit care contrazicea tendințele Neamului și cu toate acestea era ajutată și încurajată de sus.

Strigătul ei a determinat începutul luptei. In timp ce clasa conducătoare părăsea linia Neamului, studențimea aviza la înlocuire pentrucă asa îi dicta glasul pământului.

Căpitanul, născut să fie conducător, este desemnat de Providență să ducă lupta de luminare și de înălțare a Neamului nostru peste veacuri.

In acest timp și paralel, Italia Fascistă, biruitoare, sub conducerea Ducelui Mussolini, inaugurează o eră nouă împotriva democrației; o singură gândire împotriva diverselor păreri, o singură acțiune împotriva inițiativelor oricui, o disciplină împotriva frământărilor personale, o supunere unui singur comandament.

Colaborarea nemijlocită a națiunei fasciste cu Statul prin Duce.

Iată ideia de bază pe care o redă Ducele în anul 1929:

„Pentru fascist, Statul nu este paznicul de noapte care se ocupă numai de siguranța personală a cetățenilor; nu este nici o organizație cu scopuri pur materiale, ca de exemplu să garanteze un trai bun și raporturi sociale pașnice, pentru care ar ajunge un simplu consiliu de administrație; nu este nici o creație numai de politică pură, fără contact cu realitatea materială și complexă a vieții fiecărui individ și de acea a poporului.

„Statul așa cum îl concepe și îl realizează fascismul, este un fapt spiritual și moral căci el concretizează organizația politică, juridică și economică a națiunei.

„Statul garantează siguranța internă și externă, dar el este și păzitorul și cel care transmite spiritul poporului așa cum el s'a format în cursul secolelor în limbă, în port și în credință.

„Statul nu este numai prezentul, el este trecutul și mai ales viitorul.

„Statul este acela care depășind marginile înguste ale vieții individuale, reprezintă conștiința permanentă a Națiunei.

„Aspectele sub care se manifestă un stat sunt schimbătoare, dar necesitățile rămân. Statul este acela care formează indivizi, pentru virtuțile cetățenești, îi face conștienți de misiunea lor, îi conduce la unitate și le armonizează interesele lor în justiție; el transmite cuceririle gândirii în domeniul științei, artei, dreptului și solidarității omenești; el ridică oameni, de la viața simplă de trib la cea mai înaltă expresie omenească a puterii, care este imperiul; el transmite de-alungul secolelor numele celor care au murit pentru integritatea patriei sau pentru a da ascultare legilor sale; el dă ca exemplu și recomandă generațiilor viitoare pe conducătorii care i-au mărit teritoriile și geniile care au încununat-o cu glorie".

Ducele Mussolini ridică această națiune o integrează într'o nouă formă statală, îi dă viață, ordine erarhie, disciplină,. în locul libertății anarhice care nu se pricepe decât la critică, negativism și adularea individualismului comod și laș. Restaurează adevărul intransigent, elimină hatârurile, desființează putința unei guvernări fără simțul duratei și al responsabilității. Desființează toate asociațiile masonice cari încercau să-i încurce drumul drumul spre imperialismul roman. Infruntă cu toată vigoarea și energia ce-l caracterizează, opoziția presei mondiale, diplomația democrată și acțiunea politică a guvernelor masonice.

Trăește intens febra națiunei italiene pe care o dorește s'o vadă refăcută și transformată.

Cu această putere nouă, îngrămădită în pumnii săi, lovește în plin forțele ce se mai găsesc grupate și regrupate, în legătură cu toate antenele din lume și cari lucrează ca un ferment periculos din umbră la desmembrarea fascismului, pentruca din ambiții personale și interese internaționale să se producă haos și peire.

Toată ura administrată sub diferite forme dela propunerile cele mai ademenitoare, până la atentate nu reușesc.

Națiunea italiană, statul fascist, se înalță an cu an în timp de pace și război, tot mai sus, pe scara valorii creatoare.

Cărui fapt se datorește această ascendență batjocorită și luată permanent în derădere de toată presa iudaică și iudaizată?

Credinței că trebue să-și servească țara și neamul fără preget, fără odihnă, fără gând de chiverniseală, pentrucă a spus-o răspicat:

„Trebue să ajungem săraci la țintă".

In sufletul Ducelui este acumulată forța de veacuri a poporului italian și prin el se proectează toate realizările actuale care sunt începutul unui mare viitor, de aceea a putut să declare în vara anului 1936:

„Italia — aceasta sunt eu, multiplicată cu 43 de milioane".

CONSECINȚELE DEZASTRUOASE ALE PACII DIN 1918

Pacea dela 1918 a produs un dezechilibru în toată lumea.

Consecințele dezastruoase s'au resimțit imediat.

Chiar popoare învingătoare, cum a fost poporul italian și român, au eșit nemulțumite și cu o scădere de prestigiu, pe care Italia și l-a refăcut sub influența fascismului.

Germania a fost redusă la stare de sărăcie totală.

In asemenea situații de mizerie și greutăți financiare, profitul mare l-a avut națiunea iudaică. Aceasta a căutat să se substitue națiunei germane la conducere, fie direct sau prin interpuși.

Din această stare de împrejurări a răsărit lupta acelui mare om, Führerul de astăzi al Germaniei, care, prin intuiție genială, pornind cu un mănunchi de prieteni a ajuns să desmorțească forțele latente ale poporului său, având ca deviză:

„Popor sărman, apără-te în contra statului jidovesc".

Acest stat jidovesc nu era numai Germania, ci și Franța, Anglia, România, Cehoslovacia, etc., mai bine zis conducerea acestor state.

Dela Liga Națiunilor porneau toate ordinele de dominare a acelorași popoare.

Liga Națiunilor a devenit o asociație a reprezentanților tuturor neamurilor cari se osteniau să-și îngenunche propriile lor țări, sub influența diabolică a jidanilor, a plutocrației și masoneriei internaționale.

O acțiune de contra carare a planurilor puse în funcție, n'a avut destulă putere de convingere, căci raporturile și interdependențele bancherilor cu diverși delegați însumau forțe care depășeau minoritatea slabă și lipsită de coheziune, pentru o muncă comună cu un scop precis.

„Liga Națiunilor n'a fost altceva decât mijlocul pe care și l-a creat francmasoneria și iudaismul, în scopul desființării statelor naționale și a unei reconstrucții a lumii, după concepțiile filosofice materiale și cosmopolite ale masoneriei", cum spune Ionel Moța.

Germania ,admisă târziu în asociația de la Geneva, n'a beneficiat suficient din această prezență, ba chiar a fost supusă mereu vexațiunilor și criticei în așa măsură, încât a fost silită să lipsească, ba chiar să o părăsească definitiv, când orice progres pentru lichidarea unui trecut era iluzoriu.

Sau biruința adevărului și oamenilor noui, sau prăbușirea

Cancelarul Hitler declară în anul biruinții, într'un discurs al său din 14 Octombrie 1933, că, „niciodată un învins nu s'a străduit atât de mult să colaboreze la vindecarea rănilor adversarilor săi, ca poporul german, în timpul lungilor ani de executarea dictatului impus lui fără vină".

Lupta național-socialistă se desfășoară cu toată intensitatea pe măsură ce treceau anii. Inchisori și atentate împotriva fruntașilor naționaliști; presă și capital, biserică și cetățean comod, desfăcut de nevoile mari ale națiunei, sunt toate aruncate de forțe oculte în calea biruinții Fuhrerului.

Trece prin toate etapele victoriei biruitoare pentru ca în scurt timp aceasta să-i fie discutată.

Lozinca era arătată în așa fel, încât alegere nu mai putea să încapă:

Sau biruința adevărului și oamenilor noui, sau prăbușirea.

Ințeleptul mareșal Hindemburg a ales partea întâia.

Fiecare își poate închipui ce ar fi însemnat o rezistență pe drumul acesta. Ziua de 30 Ianuarie 1933 a fost hotărâtoare pentru toată Europa.

Aici abia începe o nouă ordine europeană.

Biruința s'a produs, dar — ca și după predarea puterii din partea Regelui Italiei, Ducele Mussolini, numit Capo del Governo, la 30 Octombrie 1922, revoluția n'a încetat.

Ea și-a continuat rolul de „anima" al oricărei transformări în asemenea momente.

Conflictele inerente în atari împrejurări au dăinuit mult timp. Consolidarea raporturilor dintre diversele instituțiuni de stat a durat până la supunerea lor totală mișcărilor revoluționare.

Ceeace însă a amuțit imediat, cel puțin public, au fost cetele democraților, cari până atunci n'au realizat nimic pentru binele poporului.

Iată ce răspunde Fuhrerul la întrebarea „de ce o nouă revoluție?", referitor la timpul dinaintea biruinței, în discursul său de la 30 Ianuarie 1937:

„Schimbarea guvernelor n'avea importanță pozitivă dect pentru actorii piesei, dar nu se traducea pentru chinul în care se sbătea poporul german decât prin rezultate aproape totdeauna negative. Sistemul democrației parlamentare era inseparabil de simptomele generale ale acestui timp. Nu poți să remediezi chinul servindu-te de factorii care-s cauza determinantă. Victoria partidelor parlamentare în sensul general al cuvintelor nu aduce nici o schimbare esențială în soarta și în modul de viață al popoarelor, pe când o revoluție veritabilă, care ese din experiențele cele mai profunde filozofice, duce la transformări extrem de caracteristice și cari se manifestă într'un mod general".

Germania celui de al treilea Reich și-a urmat drumul ei extrem de greu, dar sub impulsul continuu al omului providențial, a răzbătut toate piedecile, atât de ordin intern, cât și extern.

Acest parcurs a fost cu atât mai obositor, cu cât întreaga lume democrată se angajase într'o acțiune comună dirijată împotriva Germaniei pe plan economic și politic în mod practic.

Răbdarea mișcării național-socialiste a fost uimitoare și a rezistat pe poziție nu numai defensiv, ci a și atacat permanent, până ce adversarul în aparență numai, a lăsat să se creadă a cedează.

Măsuri similare — ca și Ducele Mussolini — la timpul său, a luat și Fuhrerul Germaniei.

Desființarea lojilor, lichidarea problemei jidovești, organizarea statului sub toate aspectele, prin armonizarea claselor sociale, difuzarea ideilor noui în toate colțurile țării, încadrarea fiecăruia la locul potrivit.

Aceste două revoluții și-au avut fiecare viața ei, cu morții ei, cu amintirile trecutului și cu proectele de viitor.

In aparență erau deosebite, totuși ele și-au căutat punctele de contact, s'au urmărit și complectat reciproc, în așa fel încât n'a trecut mult timp ca să nu ajungă la concluzia logică și naturală, să formeze pe plan politic general o unitate, care să mărească forța față de dușmanul comun: democrațiile diferitelor guverne, în dosul cărora jidovimea de pretutindeni, care stăpânea banul corupător, apăsa butonul loviturilor.

Toate diligențele făcute de aceste două revoluții pentru a produce o unitate europeană, pe alte baze decât acelea ale Ligii Națiunilor, n'au dat nici un rezultat.

Anglia și Franța cu acoliții lor de pretutindeni, n'au putut uita războiul victorios al Italiei în Albania, participarea acesteia și a Germaniei la războiul din Spania, lichidarea problemei Coridorului polonez, tendința de progres general isvorît din revoluție, ca și fecundarea viitorului prin muncă, cu elemente crescute în duh creator și cu eliminarea oricărui care ar compromite unitatea, disciplina și erarhia.

N'au cedat minimalelor pretențiuni germane de a uni prin Coridorul polonez Prusia Orientală cu Dantzigul la patria comună.

Sentimentul național al Germaniei a fost adânc jignit prin refuzul statelor interesate care doreau cu orice preț războiul; prin aceasta urmăreau ele distrugerea revoluțiilor naționale și intronarea elementului material într'o nouă orientare pentru exploatarea lor.

Am crezut că prin banii, cari li se puneau la dispoziție, pot cumpăra guverne și recolta victorii.

Au scontat revoluții interne și desbinări în mișcările creatoare de state noui.

Rolul principal în declanșarea acestui război îl poartă Anglia în spatele căreia este massată toată plutocrația și masoneria iudaică.

Acei cari au răspunderea acestei răvășiri de forțe nu și-au cruțat nici propriul lor popor, după ce mai întâi solidarizaseră Franța, Polonia, Țările Nordice, Sud-Estul Europei și mai sunt în căutare de neamuri pe cari să le utilizeze pentru a-și salva imperialismul mondial, care le-a stat până acum la dispoziție, cu toate comorile lui.

Caracteristica englezului este de a stăpâni și de a profita.

Nu interesează prea mult ce se petrece în afară de Insulă, decât în măsura în care englezul din afară exploatează fără nici o opoziție băștinașii.

Voi cita câteva exemple, care verifică părerile, ce astăzi sunt curente:

— „O spun și o repet: Anglia trebue redusă la sclavie, întrucât mărirea Imperiului însemnează subjugarea și umilirea celorlalte popoare".

HENRY BERAUD „Gringoire" 1935.

— „Niciodată nu vei găsi vre-un englez care să nu aibă dreptate. Tot ce face, din principiu face. Te combate din principii patriotice; te robește din principii de bărbăție; te fură din principii comerciale; el sprijină pe Rege din principii de credință și îi taie capul din principii democratice".

BERNARD SHAW „The Man of Destiny" 1897

— „Din nenorocire noi suntem asemenea lingușitori. Noi englezii, suntem iudele vieții internaționale. Oricine poate greși vreo dată. Numai noi ne considerăm că avem întotdeauna dreptate".

ARTHUR HENDERSON, în ședința Camerii Comunelor dela 26 Mai 1927.

— „Călătorul care vede arme de sânge nu are nevoe să întrebe de numele ucigașului. El este englezul. Peste tot unde sunt răni, lacrimi, e sigur că-l vom întâlni: egoist și crud. Nu-i vorbiți de umanitate, ar fi o ironie. El n'are niciun sentiment natural".

ARMAND DUBARRY, „Politica colonială engleză". 1910.

— „Englezul este un popor care jumătate din lume o măcelărește și pe cealaltă jumătate o tiranizează".

LORD BYRON „Don Juan"

— „Politica engleză a mers mereu pe același drum: îmbogățirea pe spinarea popoarelor mici, prin mijloace pașnice, când acestea-s slabe, sau când forța lor nu este primejdioasă, prin războiu când marina și industria lor pot fi amenințătoare. Calea aceasta a politicii engleze mai înseamnă și asmuțirea unui stat împotriva celuilalt, pentru a le slăbi pe toate. Această politică engleză mai făurește și tratate de pace, isvor de tot atâtea neînțelegeri, care au menirea de a împărți națiunile în afară ca și înăuntru".

BETOON „Interesele contradictorii ale Angliei și Franței", 1841.

— „Englezi, voi sunteți națiunea, care ațâță pe celelalte popoare. Vă pricepeți să exploatați în modul acesta întreaga omenire. N'aveți altă dorință decât aceea de a păgubi pe toți pentru profitul vostru. Dar v'a suna ceasul când pe glob nu vor fi decât două tabere. Una a oamenilor și cealaltă a englezilor".

VICTOR HUGO

— „Suntem un popor lipsit de logică și de consequență — suferim de miopie și de aroganță insulară".

HAROLD NICOLSON, „Sir Arthur Nicolson", 1930.

Anglia a dorit stăpânirea lumii

Din cele citate, reese suficient că acești conducători de astăzi ai englezilor nu s'au schimbat cu nimic față de acei din trecut.

Au dorit stăpânirea lumii.

S'au înșelat însă amar, căci național-socialismul și fascismul au putut ridica armate și reporta victorii mai mari decât amintește toată istoria omenirii.

Acestea sunt călite în focul unei noui spiritualități, care le-a creat forța disciplinată, căci șefii armatei spune Fuehrerul, mulțumindu-le — au permis de a da statului național-socialist, fără nici o zdruncinare, armata naționl-socialistă, astfel că partid și armată, uniți pe totdeauna, au devenit păzitorii vieții și securității poporului.

Armata germană însuflețită de această credință a devenit cea mai puternică din lume. Războiul este în curs. Nu este cazul să relev istoricul luptelor date.

E de ajuns să remarcăm prezența trupelor germane dela Capul de Nord până în Mediterană și a armatelor italiene, din Franța până în Centrul Africei.

Pe uscat, pe mare și în aer: biruitoare.

In ce măsură Anglia s'a produs în țara noastră pe vremea democrației și tiraniei din ultimii 10 ani vom cunoaște-o și nici domniile voastre nu veți rămâne neștiutori; căci ceeace trebue realizat în timp, este tocmai această adunare de fapte ca să putem cunoaște și dușmanii și prietenii, până în ultima așezare românească.

Avem deci două lumi cari stau față în față pentru realizări diverse.

Democrațiile cu tot cortegiul internaționalismului și revoluțiile naționale cu idealul unei noui ordine în această Europă bătrână.

Omul nou, disciplinat, dinamic și de caracter, aparține acestora din urmă.

In ce raport se găsește legionarismul cu aceste două mișcări revoluționare — Național-socialismul German și Fascismul Italian?

Despre acestea din urmă am amintit că-și au origina fiecare în țara de obârșie, aruncate la suprafață din adâncurile patriei lor prin puterea de dirijare a celor mai mari oameni pe care i-a dat istoria în ultimul timp și pe care destinul i-a dat formă, viață și a condus-o pe calea destinului, ca dreptatea românească să se înfăptuiască prin jertfa pe care El a chemat-o.

O vedem cum se proectează din fund de veacuri cum la ființă prin cuvinte ca acestea scrise de Căpitan în condica Schitului Rarău:

„Am venit din nou la tine, Doamne, ca în ajunul tuturor ceasurilor grele, ca să mă închin.

„Deci dușmanul va trebui să cadă frânt în două". 1927, Iulie 28.

Cum această Mișcare traversează toate punțile suferințelor și pe măsură ce avansa timpul, Căpitanul îi definea rostul atât față de cele interne cât și față de cele externe ale țării noastre.

Pornind dela declarații ca aceasta, ce se găsește în aceiași condică a Schitului Rarău:

„Dăruind această condică Sfântului Schit, reînoim jurământul nostru de a lupta uniți până la moarte pentru Christos, Rege și Națiune, împotriva tuturor jidanilor — și de a rămânea uniți și dincolo de mormânt" — 16 Septembrie 1925 — iscălesc Căpitanul, Moța, Tudose Popescu, Radu Mironovici, Gârneață, etc., — ajungem în anul 1936, când prima dată face declarații de politică externă, care pentru legionari, de ori unde și din orice timp, rămân valabile ca litere de Evanghelie:

„Eu sunt contra marilor democrații ale Occidentului, eu sunt contra Micii Ințelegeri, eu sunt contra Ințelegerii Balcanice și n'am niciun atașament pentru Societatea Națiunilor în care nu cred.

„Eu sunt pentru politica externă a României alăturea de Roma și Berlin, alături de statele revoluționare naționale.

„O spune un om, care n'a călătorit și n'a cerșit nimic nici la Roma și nici la Berlin.

„In 48 de ore după Biruința Mișcării Legionare, România va avea o alianță cu Roma și Berlin, intrând astfel în linia misiunii sale istorice, în lume: apărătoarea Crucei, a culturii și a civilizației creștine.

„Aceasta nu înseamnă că urîm Franța și poporul francez, căci el va face tot ca noi, reintrând și el în aceiași misiune istorică în lume.

„Ceeace este astăzi, este o simplă divagație iudeo-masonică, de care poporul francez, în ceasul învierii lui, se va scutura cu o energie hotărîtoare".

Afirmația aceasta din urmă s'a adeverit, suntem martori cu toții: poporul francez înfrânt s'a trezit la realitate. Declarațiile Mareșalului Pétain sunt edificatoare.

Urmărea Căpitanul cu atenție și pasiune desfășurarea și faptele Național-socialismului German și Fascismul Italian, succesele lor îi bucurau, precum îi amăra atitudinea

(Continuare în pag. 4-a)

In asistența dela Facultatea de Drept se remarcă (în primul rând) reprezentanții Japoniei, Germaniei Italiei și Spaniei

MANIFESTAŢIILE PENTRU INSTAURAREA UNEI NOUI ORDINE IN EUROPA

(Urmare din pagina 3-a)

politicianilor şi presei româneşti, cari căutau toate argumentele de oarecare să le pule în funcţie pentru ca să anihileze influenţa crescândă a Gărzii de Fier.

Loveau în Gardă, pentru ca să lovească în Statele ce se ridicau vertiginos împotriva şi deasupra democraţiilor.

Loveau în aceste State, ca să lovească în Gardă.

Cine poate să măsoare răul creat ţării noastre, menţinându-se formule perimate de ordin constituţional şi democratic?

Cine va răsplăti greşelile unei clase conducătoare pentru tot egoismul care a stăpânit-o în cursul a 20 de ani de guvernare haotică şi satanică?

Răspund la aceste întrebări, corect şi drept: istoria.

Ea va forma capitol special în istoria Românilor, lăsând pentru veacuri dovada unei celebrări între inconştienţă şi simbria, barbarie şi poruncă.

Legiunea a ieşit biruitoare, ea îşi urmează desfăşurarea acestei biruinţe conform cu cele trasate de Căpitan.

Nimic din cele scrise şi vorbite de El, câte se cunosc şi se simt, nu vor rămâne neîndeplinite.

Răspund legionarii cu viaţa lor, cu hotărîrea care-i caracterizează, cu voinţa care-i animă, cu disciplina carei unește, cu educaţia pe care o lasă moştenire din generaţie în generaţie.

Uniţi cu toţii, peste puterile morţii, dincolo de mormânt, vom realiza destinul acestui neam, în cea mai perfectă şi sinceră acţiune cu revoluţiile naţionale ale Germaniei şi Italiei.

Inţelegeţi că toate sacrificiile acestor ţări reprezintă o jertfă comună pentru fapte şi împliniri comune.

Progresul aparţine tuturor acelor cari simt la fel, cari acţionează la fel, cari păşesc cu elanul credinţei în suflet spre ţinta finală, victoria comună, ordinea nouă.

Pentrucă ne dăruim necondiţionat, fără sofisme, fără calcule, aşa cum bine i se şade luptătorului, în orice moment al bătăliei.

Este putere care să ne oprească în loc, este uneltire, care mijeşte la suprafaţă, este rea credinţă care încearcă să întunece iluminarea generaţiilor izbăvitoare?

Să nu încerce nimeni.

Zădarnică şi periculoasă strădanie.

Legiunea e în marş şi marşul ei nu poate fi oprit.

Domnul General Antonescu a îndeplinit prin proprie iscălitură acordul cu Roma şi Berlinul şi dorinţa Căpitanului este satisfăcută, chiar dacă vine mai târziu.

Noi am fost şi rămânem adepţii aşezărilor în Europa ce vine, pentrucă ea este dreptatea şi pentru Neamul Românesc, în măsura jertfei ce i-am adus şi-i putem încă aduce.

Nu încerc să definesc noua ordine europeană.

Aceasta se simte şi simţirea ei are valoare mai mare decât toate frazele încărcate cu argumente alese cu grije.

Căpitanul nu şi-a cântărit cuvântul când a trimis Führer-ului următoarea telegramă, care este şi se va dovedi profetică:

„Alături de întregul popor italian, alături de întregul popor German, alături de Roma şi Berlin, Legionarii Români, adică tot ce are România mai tânăr mai corect, mai hotărît şi mai viteaz, salută cu elan nemărginit întâlnirea istorică a Ducelui Benito Mussolini cu Führer-ul Adolf Hitler".

„Nici o putere din lume nu va putea înfrânge puterea lor şi nici o umbră nu va adumbri gloria lor".

„...PE RUINILE CELUI MAI MARE IMPERIU AL LUMII SE VA INTRONA O EPOCĂ DE PACE DURABILĂ IN CARE SĂ DOMNEASCĂ DREPTATEA SOCIALĂ..."

Cuvântarea d-lui Eugen Chirnoagă, rectorul Şcolii Politehnice, rostită în faţa muncitorilor

Au venit în piaţa Romană, la Academia Comercială, fără număr muncitorii de toată mâna, industriaşi, doamne şi oameni de bună credinţă ca să asculte într'un suflet cu reprezentanţii puterilor Axei — cuvântul răspicat al Legiunii despre întâmplările cari se petrec astăzi în lume.

Plină, până la ultimul loc, sala de adunare, a adăpostit eri mii de muncitori. Grupuri rânduite au ascultat în desăvârşită ordine cuvântarea din marea piaţă Romană.

Reprezentând puterile prietene ale Axei au luat loc în primele rânduri d-nii: maior Kropp din misiunea militară aviatică, Fritz Pankievitz delegatul Grupului Etnic German din România, Capertus şi prof. Wierauch, Scuortini dela Legaţia Italiei.

La ora 11.30, intră în sală garda cu drapelul după care vine d. prof. Eugen Chirnoagă Rectorul Şcolii Politehnice, însoţit de d-nii prof. Sp. Iacobescu, pro-rectorul Academiei Comerciale, prof. Bălescu şi Perussi care iau loc pe estradă.

Corul legionar şi întreaga asistenţă intonează Imnul Regal. Comanda o dă camaradul Petre Buzuleanu ajutorul comandant al Subgarnizoanei II-a din C. M. L. Se cântă apoi „Sfântă tinereţe legionară".

Pe fundalul estradei, drapat în verde, în mijloc chipul Căpitanului iar în părţi Fuehrerul Marelui Reich şi Ducele Mussolini.

Garda de Fier împletită din ramuri verzi de brad veghează chipurile marilor conducători ai revoluţiilor naţionale.

Cuvântarea d-lui profesor Eugen Chirnoagă, rectorul şcolii Politechnice

De aproape şaptesprezece luni pământul bătrânei Europe este sguduit până în adâncuri, pentru a doua oară în cursul acestei jumătăţi de veac, de teribilul flagel al războiului cu întregul lui cortegiu de lacrimi şi de suferinţe. „Facem războiu pentru a pune odată capăt războaielor" era lozinca cu care mureau soldaţii tuturor neamurilor în 1917-18. Şi totuşi abia după 20 de ani un nou războiu, tot aşa de pustiitor a isbucnit şi tinde să cuprindă în pârjolul lui de foc şi sânge toate popoarele „celui mai civilizat dintre continentele lumii". Nu e om vrednic de acest nume, ori de unde ar fi şi oricărui neam ar aparţine, care să nu-şi fi pus chinuitoarea întrebare „Pentru ce?"

Ţara noastră, fără altă vină decât stupiditatea oarbă şi inconştienţa trădătoare a conducătorilor, a plătit scump cu bucăţi din trupul ei, greşala de a nu fi căutat şi găsit la timp răspunsul la această întrebare. României legionare de astăzi însă nu-i este îngăduit să nu aibă viziunea clară a rostului adânc al uriaşului conflict, ale cărui repercusiuni le-am simţit atât de dureros în ceeace am avut mai drag din moştenirea sfântă primită de la înaintaşii noştri. De aceea, conducerea legionară cheamă astăzi ţara de la mic la mare, să se scuture orice urmă de amorţire, pentrucă prin lămuririle pe care Crainicii Legiunii le seamănă în această clipă în cele mai depărtate colţuri ale ei, să devină o comunitate conştientă şi de înţelesul adevărat al războiului şi de poziţia noastră de neam tânăr, pornit pe drumul destinului său milenar, în mijlocul acestui cutremur social.

Lăsăm la o parte explicaţiile mincinoase şi interesate pe care o presă vândută le-a trâmbiţat atâta vreme, în urechile noastre, asupra răspunderilor războiului.

Ele n'au înşelat şi n'au convins pe nimeni decât doar pe cei cu desăvârşire ignoranţi şi pe năimiţii intereselor iudeo-masonice.

Cauzele conflictului homeric care se desfăşoară în faţa ochilor noştri sunt profunde şi cuprinzătoare.

Asistăm la ciocnirea dintre două lumi, aşa cum a spus-o Căpitanul, bazate pe concepţii de viaţă fundamental opuse: lumea veche a aşa ziselor democraţii parlamentare şi lumea nouă a naţionalismului creator de valori spirituale, care ţinteşte către o dreptate socială extinsă asupra tuturor fiilor naţiunii, încadraţi ca elemente libere şi conştiente în organismul complex al colectivităţii sub conducerea unor reale elite ale meritului, selectiv.

SCOPUL DEMOCRAŢIILOR GAUNOASE

Dacă analizăm mai de aproape structura acestor democraţii, constatăm că avem a face de fapt cu cele mai vaste şi mai bine organizate instituţii pentru înşelarea şi împilarea masselor populare. Regizate de iudeo-masoneria internaţională scopul nemărturisit dar real al tuturor democraţiilor este menţinerea la conducerea statului a unei clase parazitare de indivizi fără scrupule, fără credinţă, fără alt Dumnezeu în afara viţelului de aur şi pentru care patria este doar o noţiune ridicolă; politicianii putrezi sufleteşte al căror singur scop în viaţă este jutisarea la maximum de toate plăcerile materiale.

Sub această pătură suprapusă, zace massa mare a poporului animalizat de mizerie fizică şi morală, aiurit de alcool şi frazeologie găunoasă, atât de scumpă politicianilor exploatatori de muncă proletară. Cine vrea să-şi facă o imagină de ce înseamnă democraţia franceză, de pildă, să citească, dacă n'a făcut-o încă, volumele lui Ferdinand Céline, scriitorul celebru pentru tăişul necruţător cu care disează societatea franceză de ieri şi vigoarea incomparabilă şi intraductibilă a invectivelor lui. O altă caracteristică frapantă şi dominantă a democraţiilor de pretutindeni este instăpânirea irezistibilă a jidanilor în toate compartimentele vieţii economice şi culturale.

Imbătaţi de succese din ce în ce mai mari şi de lipsa oricărei reacţiuni din partea organismului infectat, jidanii ajunseseră să-şi descopere fără ruşine adevăratele lor ţeluri de hegemonie mondială. Stăpâni pe presă şi pe politicieni, — simpli mercenari, în slujba iudaismului, jidanii sunt adevăraţii guvernanţi ai statului democratic. Mână în mână cu dânşii, masoneria universală, creaţiune de camuflaj iudaic, dă ultimele lovituri de târnăcop, statului naţional intrat în descompunere sub influenţa virusului iudeo-masonic.

Aceasta era Franţa pe care a cunoscut-o Căpitanul, Franţa care a plătit eroarea de a se fi vândut iudeo masoneriei prin cea mai grozavă prăbuşire pe care a înregistrat-o istoria. Dar tot Căpitanul, profet al omenirei, a prezis şi procesul la care asistăm astăzi, al reînvierii unei Franţe purificate prin suferinţă şi întemeiată pe muncă, credinţă şi naţionalism.

Prăpastia între lumea veche şi lumea nouă

Dar prototipul, adevărata încarnare a lumii vechi o reprezintă Anglia. Anglia creştină, Anglia de cea mai pură esenţă democratică, Anglia apărătoarea popoarelor mici. Să vedem ce se ascunde sub această firmă atât de simpatică şi de atrăgătoare. O imensă caracatiţă ale cărei tentacule întinse până în cele mai îndepărtate puncte ale globului, sug prin nenumărate ventuze vlaga a sute de neamuri de pe mai bine de jumătate din suprafaţa lui; 50 de milioane de englezi cari stăpânesc şi exploatează în beneficiul lor 40 milioane de km. pătraţi. Prin ce mijloace au ajuns ei cuceritorii lumii? Răspunsul indiscutabil este: prin furt, violenţă şi sânge.

— Călătorul care vede urme de sânge nu are nevoie să întrebe de numele ucigaşului: el este englezul. Peste tot unde sunt răni lacrămi, e sigur că-l vom întâlni egoist şi crud. Nu-i vorbiţi de umanităţi; ar fi o ironie. El n'are nici un sentiment natural zice Armand Dubarry în cartea lui: „Politica colonială engleză (1910).

Lord Byron este şi mai categoric în caracterizarea metodelor de politică colonială engleză căci iată cum îşi defineşte el compatrioţii în piesa Don Juan: „Englezul este un popor care pe jumătate de lume o măcelăreşte şi pe cealaltă jumătate o tiranizează".

Ceeace este interesant în politica engleză este grija pe care o au oamenii lor de stat să-şi ascundă planurile şi intenţiile cele mai reprobabile sub un paravan de sfinţenie şi de înalte principii morale. De pildă, cuceririle lor coloniale n'au avut alt scop decât civilizarea şi creştinarea indigenilor, chiar dacă pentru atingerea acestui nobil ţel trebuiau să măcelărească o jumătate dintrânşii.

Cine nu-şi aduce aminte de războiul pe care l-au făcut Burilor în Africa de Sud şi care prin metodele lui barbare a stârnit indignarea lumii întregi, chiar a unei părţi din opinia publică engleză? Făţărnicia engleză în politică este un lucru cunoscut de multă vreme. Napoleon marele cunoscător de oameni şi de caractere spunea într'o scrisoare adresată Senatului în 1801:

— Ceeace le va imputa Englezilor posteritatea este detestabila şcoală pe care ei au lăsat-o moştenire: neruşinatul lor machiavelism marea lor imoralitate egoismul lor feroce dispreţul lor pentru calităţile sufleteşti şi pentru o concepţie justă despre lume".

NU OMENIE, CI BARBARIE

Despre umanitarismul civilizaţiei engleze şi pasiunea lor pentru libertatea şi egalitatea oamenilor, istoria recentă ne oferă exemple edificatoare. Gandhi, marele apostol al Indienilor era în tinereţea lui avocat într'un oraş în Africa de Sud. Intr'o zi călătorind cu trenul, un ofiţer englez a intrat în compartimentul lui şi l-a poruncit să iasă afară şi deoarece Gandhi a refuzat, ofiţerul l-a aruncat din tren cu lovituri de cizmă. Din clipa aceea tânărul indian a hotărît să-şi dedice întreaga energie pentru a revendica dreptul la viaţă a poporului lui.

In India şi astăzi Englezii tratează cu cel mai profund dispreţ şi evită orice contact cu autohtonii. In trenuri există compartimente separate pentru Englezi şi Indieni. Dar oricine a stat în Anglia mai multă vreme cunoaşte dispreţul de neînvins pe care orice cetăţean, oricare „Trebue să ajungem săraci la ţânar fi situaţia lui socială şi pe care zădarnic caută să-l ascundă sub forme aparente de politeţe, pentru orice străin.

„Dirty foreigner" e una din expresiile comune în limbajul englez. Intr'o carte apărută în 1939 celebrul romancier şi sociolog englez Aldous Huxley vorbeşte în termenii următori despre acest sentiment înăscut al Englezilor:

— Orice Englez al lui Dumnezeu este deasupra celorlalte case inferioare, şi este întemeiat a se crede superior oricărui om aparţinând raselor inferioare chiar celui mai nobil sau mai bogat chiar celui mai inteligent sau mai bine înzestrat chiar celui mai plin de virtuţi".

Spre a ilustra dragostea Englezilor pentru libertatea şi drepturile popoarelor mici e suficient să amintim teribilele măceluri făptuite de regimentele engleze în Irlanda nu mai departe decât prin 1919-20, când soldaţii englezi ucideau fără alegere pe oricine bărbat, femee sau copil, care era bănuit a face parte din oastea revoluţionară irlandeză, oaste care nu voia altceva decât liberarea Irlandei de sub jugul Angliei; sau încă fapte mult mai recente, petrecute sub ochii noştri în Palestina, unde naţionaliştii arabi, revoltaţi împotriva invaziei iudaice, erau decretaţi de englezi bandiţi şi spânzuraţi fără ceremonie iar satele lor arse din temelii.

Democraţia engleză, în aplicaţiile ei asupra altor popoare decât lor înşile este cea mai neobrăzată farsă, dintre toate farsele pe care fariseismul britanic le-a pus vreodată în circulaţie.

Ce exemplu mai groaznic am putea da decât atitudinea acestor democraţii faţă de măcelurile camarazilor noştri legionari sub regimul prigoanei? Căutaţi în toată presa engleză din vremea aceea şi nu veţi găsi un rând de vestejire faţă de astfel de sălbătăcii fără precedent, oricare ar fi fost nuanţa politică a acelei prese: conservatoare, liberală sau labouristă. Dimpotrivă, toate ziarele lor se întreceau în laude la adresa ucigaşilor care deveniseră mari bărbaţi de stat şi stâlpi ai civilizaţiei.

Se confirmă astfel pentru a suta şi a mia oară, afirmaţia lui Peele (1837): La Englezi sentimentul se prăbuşeşte odată cu interesul".

JUDEO-MASONERIA DIN FRUNTEA ANGLIEI

Se observă în politica engleză, mai mult poate chiar decât în finanţele şi economia lor influenţa covârşitoare a iudaismului. Dacă City din Londra este centrul financiar al universului, tot City este şi centrul internaţional al finanţei şi uneltirilor evreeşti. Această finanţă deţine în mâinile ei pârghiile de comandă ale întregii vieţi politice engleze prin stăpânirea pe care o exercită asupra comerţului şi industriei britanice. Deaceea nu-i nici o mirarea că cei mai de seamă oameni politici englezi dacă nu sunt jidani de sânge sunt în slujba intereselor iudaice. Astfel se explică inexplicabila protecţie acordată de Englezi jidanilor în Palestina, protecţie care merge până la nesocotirea propriilor interese ale împotriva căreia s'a ridicat această pricină întreaga lume bă; astfel se explică rolul care politica engleză l-a evenimentele din România a culminat în punerea la cale sasinării Căpitanului şi Legiunii, care proclamaseră ţarea judaismului ca factor în România.

Tot astfel se explică ura bă împotriva Fuehrerului poporului german care a isbutit pentru întâia oară în să ducă la bun sfârşit lupta triva puterelor oculte judeo-nice, care contribuiseră în chip tăritor la prăbuşirea şi Germaniei.

Pentru toate aceste motive glia cu oraşele ei în care mizeria mai abjectă sălăşluieşte alături cea mai neînfrânată etalare găţiei, cu politica ei de ipocrizie relaţiile politice, cu democraţia civilizaţia ei care se desfată nurile şi şansele tuturora celor stau în calea planurilor ei, danii şi politicianii ei judaizaţi mâne centrul de activitate a vechi în faţa căreia s'a ridicat înduplecată lumea nouă, lumea voluţiilor naţionale.

Aula cea mare a Facultăţii de Drept nefiind încăpătoare, a fost nevoe să se instaleze megafoane afară unde o mare mulţime a ascultat conferinţa d-lui ministru Vasile Iasinschi

Revoluţiile naţionale

Ce sunt şi ce vor aceste revoluţii naţionale?

Ele reprezintă isbucnirea către viaţă şi lumină a puterilor sufleteşti atâta vreme ţinute în letargie de anestezicul verbiajului democratic şi comunizant, ale unor neamuri care în vremuri de cumplită criză pentru însăşi existenţa lor, s'au regăsit pe ele înşile şi sub acţiunea magică a unor conducători geniali sa'u oprit brusc în alunecuşul lor pe panta care le ducea în prăpastia pierzaniei. Reprezintă strigătul de alarmă aruncat în bezna unei lumi de fiinţe automatizate în felul lor de a simţi şi cugeta prin teoriile disolvante ale doctrinarilor jidani şi ale vătafilor plătiţi cu banii lui Iuda.

Reprezintă lupta disperată a popoarelor ariene pentru a se desface din cătuşe, şi a-şi trăi viaţa conform poruncilor istoriei şi tradiţiei lor, valorificându-şi în gradul cel mai înalt vitalitatea în ceeace ea are mai original şi mai autentic.

Reprezintă apariţia în arena vieţii a tuturor generaţiilor de morţi, din sângele cărora s'a plămădit fiinţa etnică a neamurilor, fiecare cu specificul lui naţional, ameninţat astăzi de imixtiunea barbariei semite, aceeaşi de pretutindeni şi de întotdeauna chiar dacă caftanul şi zulufii au devenit invizibili.

Lumea nouă e lumea care cere aplicarea dreptăţii sociale în chip integral, aşa încât să cuprindă toată colectivitatea în adâncime şi în suprafaţă; care pretinde dispariţia plutocraţiilor consumatoare şi neproductive de la cârma statului şi înlocuirea lor cu oameni aleşi din sânul poporului pe criteriul puterii lor de muncă, de creaţie şi de iniţiativă dinamică.

Lumea care atribue fiecărui membru al colectivităţii locul lui în organismul naţional, după partea ce care contribue la binele şi interesul general, stabilind astfel o ierarhie naturală a valorilor susţinută pe o disciplină, raporturile dintre naţiuni nu vor mai fi determinate de clauzele unor pacturi eşite din deliberările viciate de ignoranţă şi egoism ale unor oficii diplomatice, ci de sentimentul fundamental omenesc şi de esenţă creştină al dragostei, încrederei, stimei reciproce şi colaborării în vederea aceluiaş ideal de pace şi bună stare: o lume nouă bazată pe solidaritatea naţională în sânul fiecărui popor şi solidaritatea internaţională între toate popoarele, care se înfrăţesc astăzi pe câmpurile de luptă pentru izbânda acestor idealuri, împotriva ultimului meterez al lumii vechi, asediat în insula lui, din afara continentului european.

GIOVINEZZA

In această lume nouă se găseşte Italia fascistă, creaţiune a geniului Ducelui Benito Mussolini, omul care de 18 ani cu mână de fier şi minte de foc, conduce destinele Italiei; Italia, care frământată şi fecundată de spirtul veşnic în mişcare al Ducelui a devenit moştenitoarea şi continuatoarea ideii de stat a Romei antice, pentru care Mediterana, astăzi ferecată de lacăte britanice, era odinioarea „Mare nostrum". Italia Mussoliniană, care prima a ridicat mănuşa împotriva colosului acaparator şi instrumentului lui docil „Liga Naţiunilor", căruia i-a aruncat acea superbă sfidare a omului sigur de sine însuşi „Cu Liga Naţiunilor, fără Liga Naţiunilor, împotriva Ligii Naţiunilor". Infrântă de avântul irezistibil al Italiei fasciste, Anglia şi-a înghiţit amărăciunea, dar a jurat răsbunare pentru mi târziu, un mai târziu care însă nu va veni încăodată, pentru că Ducele este la postu lui de veghe şi nici un revers al soartei nu-l poate întoarce din calea pe care şi-a trasat-o şi care este pe linia destinelor nepieritoare ale Romei lui Cezar. (Corul legionar intonează Giovinezza iar asistenta aclamă frenetic).

INCHINAREA EROULUI HORST WESSEL

Deşi apărută mai târziu în această luptă titanică Germania naţional-socialistă, constitue fără îndoială pivotul Lumii noui. Născută din disperarea şi umilirea fără seamăn a unui popor lovit în ceeace avea mai scump din glorioasa moştenire de cultură şi operă civilizatoare, îngenunchiat de insolenţa iudaismului triumfător şi acolitului lui bolşevismul, deslănţuit asupra muncitorilor germani flămânziţi şi fără nici o rază de speranţă înaintea lor, Germania naţional-socialistă constitue una din cele mai mari victorii ale spiritului asupra materiei. Crezul naţional-socialist, partial de-alungul şi de-alatul unei ţări extirpate de orice ideal, de către văpaia biciuitoare a cuvântului lui Adolf Hitler, a răscolit adânc puterile latente ale poporului german, care au putut astfel să iasă de sub pojghiţa de ghiaţă şi de noroiu ce le înăbuşea sufletul şi cu limbi de foc au cuprins încetul cu încetul întreaga comunitate germană.

Naţional-socialismul a dărâmat idolii democraţiei republicane, a dat pe faţă planurile diabolice de dominaţie ale comunismului iudaic şi iudeo-masoneriei, ai căror reprezentanţi se cocoţaseră până la treapta de şefi de guverne, l-a rostogolit neantului din care ieşiseră, a dat un elan de viaţă nouă poporului german, dat un program de luptă şi o doctrină bine închegată, l-a încadrat elită de conducători bine pregătiţi credincioşi şi gata de orice jertfă în câţiva ani a creat un popor însufleţit de un elan veritabil, care dus din victorie în victorie şi la cul arbitrul Europei. Realizările din social au mers mână'n mână cuceririle spirituale. Şomajul a dispărut, industriile de pace şi de război s'au desvoltat după un plan ceput şi realizat în chip magic disensiunile dintre clase au dispărut bună stare şi voia bună s'a instalat toate căminurile germane şi potenţialul de viaţă şi de luptă fost ridicat la un grad fără precedent Germania a devenit un stat condus de o singură voinţă, însufleţit de un singur crez, întreg poporul constituind un bloc de granit de rea aveau să se spargă toate valurile ostilităţilor coalizate ale lumii vechi.

Toate acestea au fost opera singur om, Fuehrerul Adolf Hitler. Ieşit din adâncurile poporului, cit de gânduri cu totul neobişnuite tineri de vârsta lui, s'a avântat lume fără nici un sprijin decât ca braţelor lui; a umblat, a privit cercetat, a analizat, a citit, s'a mentat, a învăţat; todeauna singur.

Şi-a dat seama de primejdia moarte în care se sbătea poporul german. A căutat şi a găsit pentru el însuşi. A simţit în el runcea istoriei de a împărtăşi gândurile lui. A făcut-o ca un profet. A cucerit pentru crezul lui oraş după oraş; a câştigat prieteni şi adepţi fanatici; i-a organizat, a luptat învins.

Soldatul de clasa a doua din războiul mondial este astăzi Fuehrerul Germaniei Mari, al cărui cuvânt lege pentru 80 milioane de oameni care şi-a împlinit cu sfinţenie făgăduelile făcute poporului lui, va împlini până la capăt. (Intreaga sală aclamă frenetic, iar corul intonează imnul Horst Wessel).

Unde se afla România oficială?

Şi acum vine întrebarea sfâşietoare: Unde eram noi în vremea asta? Noi, adică România oficială.

Până mai eri România oficială, România partidelor politice şi a uniformelor albastre, făcea parte integrantă din lumea veche, Cu Liga Naţiunilor, cu Mica Inţelegere, cu Inţelegerea Balcanică. La ordinul Franţei lui Leon Blum şi a Angliei lui Hoare Belisha, adică a iudeo-masoneriei internaţionale.

LUPTA ROMÂNIEI LEGIONARE

Alături de dânsa şi în lupta ei

Continuare în pag. 5-a

După cuvântarea d-lui profesor Chirnoagă s'au intonat imnurile legionare

MANIFESTAŢIILE PENTRU INSTAURAREA UNEI NOUI ORDINE IN EUROPA

(Urmare din pagina 4-a)

gânea era România legionară, obiect de hulă și insultă a tuturor percunaților cu un condei în mână și a cozilor de topor îmbuibați din bugetul unei țări sărăcite; România legionară prigonită, schingiuită, asasinată din ordinul Londrei și al Parisului, dar totdeauna mândră, neîndupleсată, neînfricoșată, mergând „in viu și aspru pas" după Căpitanul ei, geniul profetic al neamului și omenirii întregi. El, Căpitanul, a văzut dela început că soarta noastră e legată indisolubil de a celorlalte revoluții naționale din Europa. Prin el, Legiunea a înțeles că problema noastră internă capitală, problema jidovească nu se poate rezolvi pe plan național, fiind de esență internațională. Nu jidanilor din România trebue să le facem față ci jidanilor de pe întreg globul, bine organizați, bine înzestrați cu fonduri, având în mână o putere uriașă și legați între ei printr'o solidaritate de rasă și interese, căreia nu i se poate opune decât un front internațional. Pentrucă Legiunea le-a înțeles gândul și le-a demascat ținta cea adevărată, Sanhedrinul a condamnat-o la moarte. Dar moartea n'a înspăimântat niciodată pe Căpitan și pe legionari. Am primit lupta cu conștiința că sacrificiul lor e necesar pentru România cea nouă.

Cu aceeași intenție profetică Căpitanul ne-a arătat și drumul, singurul posibil, în politica externă.

De-acum 4 ani, înainte ca conflictul actual să fi fost măcar prevăzut de cineva el a precizat că în momentul în care se va restaura România legionară se va încheia alianțe cu Germania și Italia.

Iar după întâlnirea epocală dintre Führer și Duce, el le-a trimes cunoscuta telegramă care a servit mai târziu drept act de acuzare pentru a putea fi condamnat ca trădător la munca silnică.

Așa dar pentru România legionară poziția noastră în lupta deschisă între cele două lumi a fost fixată încă dela început și fără posibilitate de controversă.

Acest legământ al nostru față de Germania național-socialistă și Italia fascistă n'a fost numai în vorbe, oricât de sfânt ar fi fost pentru noi toți un angajament luat de Căpitanul nostru; el a fost pecetluit pentru veacuri cu sângele Căpitanului și a celor mai buni dintre fruntașii Mișcării.

PENTRU APĂRAREA CRUCII

„Jertfa voită a lui Moța și Marin pe câmpiile sfârtecate de obuze ale Spaniei încleștată în luptă pe viață și pe moarte cu forțele coalizate ale bolșevismului și judeo-masonice universale, n'a fost decât un prolog la marea jertfă a unei întregi generații. In acest prim și sângeros episod al războiului dintre cele două lumi, desfășurat pe pământul spaniol, noi legionarii, n'am putut trimete mii sau zeci de mii de oameni, pentrucă nu era în puterea noastră; dar am trimes ce-am avut mai bun; întreg poporul s'a înfiorat de durere când în locul flăcăilor chipeși plecați să lupte pentru izbânda Crucii, s'au întors în țară două sicrie. Neamul nostru, în tot ce avea mai bun în el, a simțit că acesta era primul nostru angajament într'o luptă ce avea să fie hotărîtoare pentru soarta lumii întregi. Numai cinicii și vânduții de sus au închis ochii și n'au vrut să priceapă.

Pentru atașamentul nostru leal și definitiv la lumea nouă s'a pornit prigoana cea mare, care n'a însemnat altceva decât transpunerea luptei dintre cele două lumi pe propriul nostru pământ. Noi eram aici, la gurile Dunării, deoparte și de alta a Carpaților, dealungul Mării Negre, lumea nouă; de aceea trebuiam distruși. Să fie bine înțeles și să fiți încredințați până în fundul conștiinței dvs., că acesta a fost tâlcul adânc al schingiuirilor și masacrării în massă a legionarilor. Pentru izbânda lumii noui au murit cântând camarazii noștri cei mai mari. Pentru izbânda lumii vechi trebuiau să fie stârpite până și rădăcinele cele mai îndepărtate ale Legiunii, chiar dacă pentru asta ar fi trebuit să fie uciși un milion de legionari, după cum se exprima unul din stâlpii vechiului regim. Atât Căpitanul cât și toți martirii noștri au fost deplin conștienți de acest lucru.

Tot pentru isbânda lumii noui, am răbdat să ni se ciuntească hotarele; ostașii noștri ar fi preferat să moară decât să se retragă fără luptă. Sacrificiul acestea al rușinei nemeritate a fost mai mare decât jertfa morții, dar l-am făcut pentrucă era în interesul victoriei finale a lumii noui împotriva celei vechi, pentrucă printr'însul ne-am purificat, am isgonit duhul răului dintre noi, am îngenunchiat puterile iudeo-masoneriei și putem sta azi la postul nostru de onoare așteptând să ne facem datoria până la capăt, pe calea hotărîtă de Căpitan. In felul acesta, avem conștiința că ne-am împlinit misiunea rezervată nouă în acest colț al Europei și că după biruința lumii noui vom căpăta locul pe care-l merităm și ne vom putea juca rolul nostru istoric pe pământul stropit de sângele atâtor generații de strămoși.

Suntem cu puterile Axei

Am fost și suntem cu puterile Axei, alături de Germania naționalistă și Italia fascistă, nu din motive de oportunism, nu pentrucă am fi fost siliți de cineva din afară, nu pentru a executa un ordin orideunde ar fi venit, ci pentrucă acesta este drumul pe care ni l-am ales noi, de bună voie, deplin conștienți de riscurile și sacrificiile ce le implică și pe care-l vom urma până la capăt cu credința nestrămutată în victoria finală; pentrucă acesta este drumul creștinismului adânc înfipt în sufletele noastre de pionieri ai civilizației în această parte a lumii.

Nimic nu ne-a clătinat din această credință, nici suferințele, nici prigoana, nici moartea; și astăzi, când cântecele legionare umplu văzduhul țării să ne îndoim de isbânda noastră? E pură nebunie să-și închipue cineva că am putea fi clintiți de pe pozițiile, sau o ignorare totală a puterii spirituale a Legiunii.

In Septembrie 1939, după isbucnirea războiului, cineva la Londra vorbea cu înțelesuri sibilice despre al treilea războiu punic, la care s'a răspuns din presa germană: da, e adevărat, dar rămâne de văzut cine e Roma și cine e Cartagina. M'am gândit atunci, că e o proastă inspirație și de rău augur pentru Englezi să vorbească de războaiele punice, pentrucă în această analogie soarta lor e pecetluită.

Cartagina, ca și Anglia de astăzi, stăpânea mările cu flota ei. Romanii încă nu aveau o flotă. Cetatea Cartaginei era cea mai bogată din lume, corăbiile ei descărcau în port produsele și bogățiile întregii lumi cunoscute pe atunci — ca și în Anglia de astăzi. Clasa conducătoare a Cartaginei era alcătuită din oameni îmbuibați, egoiști, cruzi și fără nici un simț omenesc pentru nenumărații sclavi, cari-și sleiau puterile pentru a o servi; ca și în Londra de astăzi unde numai câțiva km. despart East-end-ul mizeriei indescriptibile de West-end-ul palatelor fastuoase ale plutocraților milionari. Cartagina lupta cu mercenari, ca și Anglia în toate războaele ei de până astăzi.

De cealaltă parte era Roma în plină ascensiune a puterilor ei — ca și Germania lui Hitler; soldații romani, bine înarmați și supuși unei discipline de fer, purtau toate caracteristicele dinamismului activ al Romei republicane — ca și trupele Germaniei de astăzi. Roma era săracă și disputa Cartaginei bogățiile lumei, ca un drept cuvenit ei, — ca și Germania de astăzi.

Clasa conducătoare a republicei romane era sobră și virtuoasă; încă nu cunoscuse efectul molesitor al bogățiilor acumulate din prada adunată de pretutindeni de armatele biruitoare. Și rezultatul ciocnirii dintre Roma și Cartagina se știe: cetatea bogată și desfrânată a văzut prada legionarilor înzăvoați, iar pe ruinele ei fumegânde, plugurile au tras brazde adânci în temele preoților Romei învingătoare.

Acelaș va fi și sfârșitul Angliei.

Și pe ruinele celui mai mare imperiu al lumei, lumea nouă, în care România legionară este încadrată loial, cu nestrămutată credință și până la ultimele limite ale puterilor, va introna o epocă de pace durabilă, în care să domnească dreptatea socială și recunoașterea frățească a dreptului la viață și liberă desvoltare a tuturor popoarelor care au colaborat la izbânda finală, în cadrul misiunii lor istorice.

Acesta este crezul nostru și pentru dânsul suntem gata să murim.

Să audă bine și prietenii și dușmanii.

Trăiască Legiunea și Căpitanul.

*

Corul legionar și întreaga asistență intonează imnurile: „Ștefan Vodă al Moldovei", „Ardealul tânăr legionar", „Dealul Negru" și „Imnul muncitorilor".

In Piața Română se revarsă mulțimea cămășilor verzi ca o apă nestăvilită.

STUDENŢIMEA ROMÂNĂ IN EUROPA NOUĂ

Discursul d-lui Viorel Trifa, președintele U. N. S. C. R.

In fața luptei uriașe a tineretei germane și italiene pentru prăbușirea unei lumi vechi, studențimea română este prezentă.

Pășind încrezători pe urmele marilor lui înaintași, care au săpat drumul biruinței noastre ca neam, prin jertfă și necontenite lupte, tineretul studios legionar s'a adunat eri ca să asculte cuvântul conducătorului lui și să-și fixeze poziția față de Europa nouă ce se ridică.

La „Casa Studenților" unde a avut loc uriașa manifestație de simpatie și dragoste față de acei cari își macină existența pentru intronarea ordinei și a dreptății, studențimea bucureșteană a venit în număr impresionant, ținând prin participarea ei să evidențieze încăodată puternicele legături ce o unesc de camarazii germani și italieni.

Incă dela ora 10 dim., piața din fața „Casei Studenților" era o mare de capete.

Coloane întregi de studenți, frumos orânduiți, au împresurat clădirea, făcând cerc în jurul megafoanelor. Printre ei își făcuseră loc sute de cetățeni de toate vârstele, dornici de a asculta mărturisirea tineretului. In sala mare de festivități unde s'a desfășurat manifestația, locurile au fost ocupate până la ultimul.

Frumos drapată în verdele legionar, sala și-a primit prietenii ca în zilele de mare sărbătoare.

Pe pereții înalți și în jurul balcoanelor stindardul național stătea la loc de frunte alături de drapelele națiunilor amice, încadrate toate de flamuri verzi.

Fundalul scenei, tapetat tot în culoare verde, avea aninat pe el chipul măreț al Căpitanului, ce parcă străjuia cu privirea întreaga oaste de tineret.

In afară de studenți și români din diferite categorii sociale, deasemeni au participat și o delegație de ofițeri și soldați germani precum și un grup de studenți germani în frunte cu d-nii: dr. Fritz Ruland reprezentantul studențimii Reichului pentru România, Hans Andres, vice-președintele studențimii germane din țara noastră, Hans Wilhelm, conducătorul studenților germani din București și dr. Karl Supprian, directorul Oficiului universitar german din Capitală.

După ce întreaga asistență a intonat „Imnul Regal", într'o tăcere desăvârșită, a luat cuvântul d. Viorel Trifa, președintele Uniunii Naționale a studenților creștini români, care a vorbit despre „Studențimea română față de Europa nouă".

Și la Casa Studențească afluența a fost destul de mare

Conferința d-lui Vasile Trifa, președintele U. N. S. C. R.

D. Viorel Trifa, își începe conferința prin a fixa obiectivele care trebuește să le atingă lupta studențimei române în desfășurarea ei istorică. Printre altele d-sa spune:

In istorie sunt epoci diferite: epoci goale, lipsite de conținut și epoci ca aceea pe care o trăim noi astăzi — epocă plină de evenimente peste care adie vântul unor mari și totale prefaceri.

In fața noastră se prăbușește o lume, se înalță alta.

Războiul de astăzi nu este o simplă bătălie între două sau trei popoare, ci este o luptă de concepții, o luptă între două lumi. Această luptă n'a început pe simplul motiv al unui coridor sau unui port, că este mai mare sau mai mic, ci a început în momentul în care ghilotina revoluției franceze și-a încheiat activitatea.

Isvorul lumii vechi erau cele trei cuvinte miraculoase: *libertate, egalitate, fraternitate*, cuvinte ce au liberat popoarele de un tiran și le-au subjugat altor sute de mii de tirani, care au exploatat aceste principii. Căci niciodată n'au fost oamenii egali; nici chiar în primele zile ale revoluției dela 1789.

Aceste idei egalitare au folosit unei singure categorii de oameni, acea categorie care a știut să profite totdeauna după ideile confuze. A folosit jidanilor.

Jidanii din Europa și-au intensificat lupta de emancipare în momentul când spiritul revoluționar a ajuns la Rin.

Politica sec. XIX, spune d. Trifa, nu este altceva decât o abilă manevră a Europei în spiritul judaic.

Conducerea popoarelor a căzut în mâna unei caste de jidani și jidăniți, care a falsificat totul, în special istoria. Lumea a învățat că „Liga Națiunilor" este ultima perfecțiune în raporturile dintre popoare, pentrucă această „Ligă" a folosit admirabil intereselor de dominare a lumii prin Israel.

Londra, - centrul capitalismului

Londra a devenit centrul capitalismului mondial. Pe malurile falsului Albion și-a găsit Iuda teren bun de lucru de unde și-a întins apoi ițele asupra lumii întregi.

Prin crearea imperialismului britanic — prototipul lumii vechi — iudaismul domina lumea de unde vroia.

Nimic nu se mai putea mișca în omenire fără ca această asociație judeo-engleză să știe. Arabul nu-și putea paste cămila fără aprobarea ministrului Coloniilor. Ghandi nu putea să-și adape în voie, caprele lui, fără această aprobare iar locuitorii insulei Ceylon n'aveau drept să-și bea ceaiul în liniște, fără patalamaua dela Compania internațională a ceaiurilor.

D. Viorel Trifa pentru a exemplifica egoismul și perfidia englezilor citează pasagii convingătoare din Armand Dubary, Bernard Schaw, Jean Dela Polaine, Betoon, Filip Arnold, Francis Dela Est, Paul Planet i din istorica scrisoare a lui Napoleon, adresată Senatului în 1801.

Pentru a lămuri și mai bine scopurile criminale ale Angliei, dă exemplul cel mai dureros și mai apropriat—țara noastră și asasinarea Căpitanului.

Acest act face parte integrală din metodele și concepțiile politice ale Angliei, de a scăpa de cei cari nu-i sunt pe plac.

In epoca democrației nici un popor nu s'a condus de către popor ci de către plutocrația care-i plăcea Londrei. Iar, dacă din popor vreodată un element a ajuns la conducere, asta se întâmpla după ce toată cu- rățenia lui sufletească era stoarsă de falsa educație masonă.

Rezultatele s'au văzut, peste tot.

EUROPA AJUNSESE LA DEZASTRU

Europa a ajuns la dezastru, lumea veche trebue nimicită, casta plutocratică îndepărtată și o nouă ordine întronată.

Italia și Germania au ridicat spada. Din momentul instaurării regimului fascist, lupta a fost începută. „Spiritul roman de ordine, continuă d. Trifa, a fost reintronat prin fascism, creația Ducelui Mussolini. *Un om a creiat o mișcare, o mișcare a avut un tineret și un tineret a înălțat un neam*".

In Germania, național-socialismul, născut din dictatul dela Versailles este propovăduit de foștii luptători din tranșee, e purtat în inimă de poporul german și este adus la biruință de tineretul german.

Mare de această uriașă bătălie a național-socialismului, care duce la demascarea și lupta contra judaismului, Adolf Hitler, chiar dacă n'ar mai fi făcut nimic, tot s'ar ridica pe culmile mari ale istoriei, pentrucă a lăsat o cale deschisă. Revoluțiile naționale de azi, vin nu cu rezolvirea unui simplu deziderat social, ci cu o reformă totală, a vieții. Ele opun lumii vechi, omul nou.

Aduc: **Ideia de rasă,** a rasei albe „sănătoase", aduc ideia de dreptate socială prin eliminarea plutocrației, fără drept de conducere și participare efectivă. Conducătorii vor fi aceia care vor întrucipa mijlocul de exprimare la care a ajuns un popor; ideia de erarhie: locul fiecărui popor în spațiul european după puterea de participare la construcția Europei noi; **Aduc ideia de onoare:** raporturile dintre națiuni, nu vor fi expresia pactelor, ci se vor baza pe dragoste, încredere și respect reciproc.

D-sa citește apoi din buletinul informativ al legionarilor dela Berlin, articolul lui Karl Megerle, un condei autorizat al celui de al II-lea Reich, care fixează principiile de participare ale popoarelor la Europa nouă.

Expunând atașamentul tineretului român la revoluțiile naționale, citează cazul echipei legionare condusă de Ionel Moța, care se duce în Spania să lupte pentru o ideie.

Citează apoi declarația Căpitanului, din Octombrie 1937, care fixează hotărît și deschis atitudinea mișcării legionare, atunci când Hitler nu se știa dacă va eși biruitor.

D. Viorel Trifa, președintele U.N.S.C.R. a vorbit la Casa Studențească

Președintele Uniunii studenților creștini români, își încheie conferința, afirmând că este o onoare și o mândrie pentru tineretul român de a trece granița cu următoarea carte de vizită:

„Sunt legionar și particip la construcția Europei noi".

La sfârșitul conferinței întreaga asistență și cei peste 6.000 studenți veniți la „Casa studenților", au cântat „Sfântă tinerețe legionară" și „Ștefan Vodă al Moldovei".

Manifestația s'a încheiat la ora 1 după amiază.

SIBIU

D. TRAIAN BRĂILEANU: „România pășește mândră și puternică alături de puterile Axei, spre un nou și strălucit viitor"

SIBIU, 19. — D. prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, a venit în orașul nostru, cu automobilul, încă de eri seara, însoțit fiind de d-nii Lascăr Popescu, prof. Leon Topa și ing. Brăileanu, pentru a conferenția asupra **„Luptei Germaniei și Italiei pentru instaurarea unei noui ordine în Europa"**, — în după amiaza aceleiaș Duminici urmând să deschidă ciclul de conferințe, ținute sub auspiciile „Astrei", intitulat: „Legiunea în Istoria Neamului".

Redăm în rândurile ce urmează cuvântarea d-lui ministru al Educației Naționale despre: „Lupta Germaniei și Italiei pentru instaurarea unei noui ordine în Europa".

Răsboiul din 1914—1918 s'a sfârșit cu o pace care tindea să stabilizeze vechea ordine europeană instaurată în sec. 19-lea și susținută de plutocrația anglo-franceză. Indată după războiu, atât în Italia cât și în Germania, s'a ivit însă un curent împotriva acestei ordine vechi, cu tendința de a așeza Europa pe alte temelii și de a ajunge astfel la o pace durabilă.

Această nouă ordine enunțată de puterile Axei va putea fi definită prin opoziția ei față de ordinea veche. In acest scop va trebui să aruncăm o scurtă privire asupra încercărilor din trecut de a da lumii civilizate o organizare stabilă.

Intâia încercare grandioasă de a asigura pacea în Europa, cuprinzând pe atunci toate țările grupate în jurul bazinului mediteranian, a fost „pacea romană", prinderea tuturor națiunilor civilizate de pe acea vreme sub o singură stăpânire politica, la a cărei temelie stăteau normele de drept roman.

După despărțirea imperiului roman, în imperiul apusean și cel răsăritean, se desfășoară o nouă ordine, susținută în răsărit de puterea Bizantului, iar în Apus de primatul Bisericii Romano-Catolice. In această nouă înjghebare a Europei apusene intră acum și țările germanice.

Principiile acestei ordine nu au fost însă în stare să aducă Europei liniștea dorită. Cauzele nu trebuesc expuse aici, fiindcă sunt prea bine cunoscute în istorie. Subliniem însă că, din punct de vedere spiritual apusul european a ajuns în acele vremuri la o unitate bine conturată, deși din punct de vedere politic frământările au dăinuit dealungul veacurilor prin lupte dinastice și neîncetate schimbări de hotare.

Ultima încercare de a cuprinde întreaga Europă sub o singură stăpânire politică a fost aceea a lui Napoleon Bonaparte și răspândirea Codului napoleonian poate fi comparată întrucâtva cu recepția dreptului roman în întreaga Europă.

Cea mai mare schimbare față de ordine romană din trecut a fost intrarea țărilor germane în jocul forțelor politice europene, ceea ce își găsește expresiunea în întemeierea sfântului imperiu roman de națiune germană.

In felul acesta hotarul Europei se mută dela Rin cam pe linia de demarcație de astăzi dintre Germania și Rusia Sovietică.

Țările românești formau pe acele timpuri o zonă de contact între cele două lumi, suferind influențe dintr'o parte și din alta, dar păstrându-și echilibrul și existența prin lupte continui și prin abilitatea diplomatică a domnitorilor.

A doua schimbare în înfățișarea acestei constelații este despărțirea Orientului de Apus, marcată prin întinderea imperiului turcesc și cuprinderea peninsulei balcanice în sfera de dominație mahometană.

In acest joc al forțelor politice intervine la un moment dat Marea Britanie, care sporindu-și imperiul colonial într'o măsură nebănuită devine arbitru în politica europeană.

Principiul acestei noui ordine europene pe care am putea-o numi ordinea britanică, a fost faimosul echilibru al forțelor, adică tendința de a opri constituirea hegemoniei unui singur stat în Europa, împiedicându-se astfel primejduirea imperiului coloinal englez.

Mijloacele întrebuințate de imperiul britanic pentru păstrarea echilibrului ne arată că diplomația engleză și conducătorii imperiului britanic nu au avut niciodată în vedere bună starea și înflorirea Europei, ci numai zădărnicirea consolidării politice a continentului nostru. Ei au exploatat toate rivalitățile, de orice natură ar fi fost, economice, naționale, religioase, pentru a întreține neîncetat tensiunea și antagonismul între marile puteri europene, mai ales între Franța, Germania și Rusia. Tot astfel au procedat și în problema orientală, întreținând în Balcani o agitație neîncetată între statele mici, care aveau tendința nu numai de a se constitui ca state naționale, ci și de a-și lărgi puterea în paguba vecinului.

Vom găsi deci pretutindeni, începând dela o anumită epocă, influența engleză în politica europeană atunci când este vorba de revoluții sau de rivalități, acțiuni cari au luat cele mai subtile forme în schimbarea de regimuri, în schimbarea de monarhii, în propagandă, în spionaj, etc.

Pacea din 1918 era menită să asigure iarăși acel renumit echilibru al forțelor prin slăbirea Germaniei, a cărei putere militară și spirituală li se părea englezilor primejdioasă și amenințătoare pentru dominația lor.

Concepția care stă la baza ordinei britanice nu este nici de natură juridică, cum a fost cea romană, nici de natură religioasă, cum a fost cea din evul mediu, ci este de natură pur economică și îndreptată spre asigurarea hegemoniei economice a imperiului britanic.

Această concepțiune s'a întâlnit printr'o contingență istorică cu concepția judaică, jidanii fiind cei mai fervenți adepți ai acestei doctrine, sperând că prin aplicarea ei integrală poporul ales va fi chemat să stăpânească întreaga lume cu ajutorul aurului acumulat în mâinile financiarilor jidovi.

Așa se explică și ridicarea la suprafață în politica engleză a unor jidovi, care au avut un rol hotărîtor în crearea imperiului britanic; amintesc cazul lui Disrael și al atâtor lorzi jidani.

Burghezia europeană, prin originile ei și prin doctrina liberalismului se apropie de concepția britanică și în mod fatal intră și ea sub influența jidovească.

Lupta naționalismului împotriva internaționalismului

Doctrina marxistă-comunistă caută în aplicațiunile ei practice să provoace o revoluție internațională proletară prin care să desăvârșească intrarea întregii Europe sub dominația englezească.

Tocmai în această fază isbucni reacțiunea fascistă și cea național-socialistă și care în acelaș timp și aproape în toate țările Europei dădu loc la mișcări naționaliste, în Spania sub conducerea lui Sotelo, în Belgia sub conducerea lui Degrelle, iar 'a noi în România sub conducerea Căpitanului.

Pretutindeni în Europa s'a dat astfel semnalul unei revoluții împotr-

Continuare în pag. 8-a

GOSPODĂRIA RURALĂ

SATUL, CUIB LEGIONAR

O comunitate de muncă, cu o [illegible] legată prin [illegible] lipsuri și suferința, [illegible] satul, [illegible] cuib Legionar, în înțelesul larg și [illegible].

Satul, din sărăcia lui, a crescut [illegible] vieții mai fericită.

Unii din odraslele satelor [illegible] și-au uitat de obârșia lor [illegible] și-au înstrăinat sufletele.

Alții însă nu și-au putut uita [illegible] ca pe niște fiinte dragi din comunitatea lor sufletească.

Unii din fiii satelor, ajungând în slujbe înalte, au luat parte la conducerea țării, dovedindu-se [illegible] neamului nostru, prin faptele lor; alții însă au înșelat nădejdile poporului. Prefăcându-se că-i vor binele, ei au îmbrăcat, de formă numai, chiar haina țărănească, în fapt însă n'au căutat decât să amăgească poporul. Aceștia au fost cei mai răi oameni. Ca să ajungă în slujbe înalte, spre a se îmbogăți și a duce o viață necinstită, ei s'au vândut pe ei și țara, intereselor jidovești.

Pentru cei rămași credincioși poporului sărac și muncitor dela sate, pentru cei care s'au risipit în viața orașelor și au ajuns la situații materiale mai bune, scriem aceste rânduri astăzi, când ziarul nostru a început să consacre prima pagină săptămânală, anume pentru gospodăria și viața satelor.

In sufletul celor mai mulți orășeni, de obârșie sătească, trăește icoana amintirilor din locul nașterii, care este satul, acea minunată comunitate de oameni, curați la port și la vorbă, pe umerii cărora s'a întemeiat și dăinuește Statul român.

Acolo, la vatra satului, să se strângă acum cu toții, fie că sunt prezenți cu trupul sau numai cu sufletul, și să formeze cuibul legionar.

[illegible] de viață a neamului nostru, care să-l ridice din bezna [illegible] ci și cu fapta pe calea progresului.

Căci satul își are ramificațiile sale nenumărate în toate straturile sociale, din tot cuprinsul țării. Cei plecați dela casa părintească, din satul natal, și nu s'au înstrăinat sufletește, sunt legați pentru toată viața de pământul care i-a hrănit în anii copilăriei.

Ca dovadă despre puterea de viață a satelor noastre, găsesc nimerit să dau un exemplu, pe care întâmplător l-am găsit printre niște însemnări ale mele. E vorba de un eveniment cultural sătesc, petrecut în anul 1930, sunt peste zece ani de atunci, și care a trecut, ca ori-ce fapt divers, fără a i-se da multă însemnătate.

In satul de munte, Mățău, din Muscel, își sărbătorise învățătorul pensionar Ion Visoianu împlinirea vârstei de 75 ani, iar cu prilejul acestei sărbătoriri au ținut să-l vadă și să-l felicite pe bătrânul lor învățător toți foștii săi elevi. Iată cum descrie cronica vremii această sărbătoare:

Serviciul divin a fost oficiat de trei preoți originari din acest sat. Răspunsurile liturgice au fost date de toți învățătorii și învățătoarele porniți de aci. S'a oficiat parastas pentru cărturari, militari, magistrați, preoți, învățători și studenți, toți de aci ridicați, dar răposați pe drum: unii la datoria ostășească, colonei, căpitani și ofițeri, căzuți la fruntarii, alții la datoriile lor de civili, alții în anii studențești, etc. După cum vedem un lung pomelnic al celor trecuți din viață.

La sărbătoarea bătrânului învățător au luat parte toți foștii elevi: trei medici, șase profesori secundari, patru magistrați, șapte ofițeri, un medic veterinar, trei avocați, unsprezece preoți, treizeci și șase învățători, doi funcționari superiori din ministerul de finanțe, în afară de elevii și elevele, de studenții și studentele, ieșite din sat la mai înaltă învățătură.

S'a luat atunci hotărîrea, ca școala din Mățău să poarte numele bătrânului învățător sărbătorit. Nu știu, dacă s'a respectat această dorință, de nu cumva s'a găsit vre-un politician de dată recentă să-și pună numele pe zidul școalei, unde a fost sufletul marelui dascăl, Ion Visoianu.

Am dat acest exemplu fără comentar, fapta vorbind singură.

N. Istrate

SFATURI

FLOAREA SOARELUI

O plantă de mare rentabilitate

Intre culturile principalelor plante industriale și alimentare și-a cucerit floarea soarelui un loc deosebit de important.

Dacă în vremuri de pace, în vremuri normale, problema alimentației se rezolvă, în special pentru țara noastră, destul de ușor, în timpuri excepționale, alimentarea populației și în deosebi alimentarea cu grăsimi, poate lua aspecte destul de dificile. Intr'adevăr, în urma unui spor de consum de grăsimi, care a avut ca urmare o împuținare în primul rând a stocurilor de grăsimi animale, ne vedem puși în situația de a suplini cești gol prin grăsimi de natură vegetală.

De aci necesitatea de a cultiva o cantitate cât mai mare de plante oleaginoase, care să poată asigura în primul rând, consumul nostru intern și care să ne permită în acelaș timp și exportul în țările prietene nouă și cu care noi ca țară agricolă ne completăm economicește.

In acest spirit, ministerul Agriculturii, în planul de cultură pe care l-a elaborat, a prevăzut sporirea la dublu aproape, a suprafețelor ce urmează să fie însămânțate în anul agricol în curs.

Dar sporirea ca suprafață nu este îndeajuns. Trebue, și aci socot că este de datoria Ministerului, să depună maximum de stăruință și efort, ca să se tindă la ridicarea producției la ha. Dacă până acum această tendință, nu putea fi decât o dorință și rămânea ca atare, în noua organizare acest lucru este posibil. Cu un țăran conștient de misiunile lui, *cu un țăran legionar, condus și îndrumat de inginerul agronom legionar*, care acum se înfrățește cu țăranul pe ogorul muncei și al credinței în neam, totul este cu putință.

Dintre plantele oleaginoase, la noi se cultivă și dau bune rezultate, în ordinea importanței lor, următoarele: floarea soarelui, rapița, muștarul, soia, inul, cânepa și ricinul.

Mă voi ocupa de ocamdată de floarea soarelui, fiind cea mai răspândită la noi și deținând locul de frunte între plantele oleaginoase.

Floarea soarelui reușește bine în climatul nostru și însoțește de regulă porumbul. Are nevoie, în special în primele faze de desvoltare de umezeală, căldură și luminozitate, iar spre maturitate și recoltare are nevoie de cât mai multe căldură. Aceste condițiuni, ca le găsește îndeplinite în cea mai mare parte din țara noastră.

In privința solului reușește cel mai bine în pământuri negre sau în aluviuni.

Modul de pregătire al terenului condiționează în cea mai mare măsură reușita culturii.

De regulă, în asolament, urmează după o păioasă.

Se execută desmiriștitul la 6—10 cm. imediat după ridicarea recoltei de păioase, după care se grăpează. Această operațiune ar fi de dorit să se repete după fiecare ploaie, dacă arătura a prins scoarță.

Toamna, se va face o arătură adâncă la 20 cm. care se va lăsa în brazdă crudă, adică nu se va grăpa, bulgării urmând să fie mărunțiți în timpul iernii și primăverii prin îngheț și desgheț.

In primăvară, dacă terenul a fost bine pregătit din toamnă, o grapă sau cultivatorul sunt suficiente.

In cazul, când nu avem arătură de toamnă, ceiace nu este de dorit, sau dacă trebuie să îngropăm sub brazdă gunoiul de grajd, cărat din timpul iernii, facem o arătură la 10 cm.

In privința îngrășămintelor, floarea soarelui reacționează foarte bine la potasiu. Cum însă solurile noastre sunt în genere destul de bogate în potasiu, nu se simte nevoia lui prea mult.

Solul ce urmează să fie semănat, trebuie să îndeplinească în primul rând condițiunea ca să nu dea decât un singur capitul iar planta să nu se desvolte vegetativ prea mult în dauna producției de sămânță.

Semănatul floarei soarelui se face de regulă în cursul lunii Aprilie, când temperatura solului trebuie să fie de 8—10 grade, data semănatului însă variind cu regiunea, cu condițiunile locale, etc.

La semănat trebuie avută o deosebită grije în sensul că trebuesc semănate semințe sănătoase, cu putere mare de încolțire, 85—90 la sută și cu o greutate hectolitrică mare.

Semănatul se poate face prin împrăștiere; cu mașina în rânduri continui, depărtate la 60—80 cm. pentru a permite lucrul cu prășitoarea mecanică, cu sapa, pasul sau cuibul.

Dintre aceste sisteme, trebue înlăturat complet sistemul de semănat prin împrăștiere, care are numai neajunsuri: risipă de sămânță, semințele se îngroapă neuniform, de unde răsărire și desvoltare neuniformă, etc.

Ca lucrări de întreținere, i se dau 2—3—4 prașile după nevoie. Odată cu prima prașilă se face și răritul, în deosebi pentru floarea soarelui, semănată cu mașina în rânduri continue, la 40—60 cm. fir de fir. Respectând aceste recomandări, adică având un teren bine pregătit, o sămânță și o semănătură îngrijită și executând lucrările de întreținere la timp, se pot obține cu ușurință producțiuni de peste 2000 kgr. la ha., care la prețul de azi al semințelor de floarea soarelui fac din această oleaginoasă o cultură destul de remuneratorie.

Iulian I. Prundeanu

Cum se face săpunul de casă

La un kgr. de grăsime, se ia 4 litri de apă de ploaie, un sfert kgr. sodă caustică și 700 grame de sare. Se fierbe grăsimea de porc (vacă sau oaie), cu o jumătate din cantitatea indicată mai sus, adică 2 kgr. Soda caustică topită în apă, se adaugă când începe să fiarbă grăsimea și se mai pune și restul de apă.

Se amestecă continu cu o bucățică de lemn, având grije ca atunci când punem sodă focul să fie mai încet, căci se umflă și dă în foc.

Pentru a avea săpunul un miros plăcut se adaugă, când fierbe, frunze de pelin sau rosmarin.

Când se socotește că este gata, spre a încerca se scoate bucățica de lemn și așa cum este se lasă să se răcească. Dacă săpunul rămas, este destul de tare se poate lua de pe foc.

Se fierbe astfel până când se face ca un terciu, când se adaugă încă 4-5 litri de apă rece ca să se spele bine, să se alunge soda și să se adune. Totodată se adaugă și sarea și se lasă până a doua zi la un loc răcoros. Sarea ajută să despartă toate rămășițele din săpun și să le tragă la fund.

Săpunul se taie în bucăți, potrivit de mari și se pune la uscat.

Amintim că la fabricarea săpunului se pot pune toate rămășițele grase de carne, jumările resturile de grăsimuri (chiar uni de lemn ari) dela prăjitul mâncărurilor, pentru că în timpurile noastre de azi săpunul este foarte scump și căutat.

Orice gospodină bună, la țară face totdeauna săpun de casă.

INVENTARUL AGRICOL [illegible]

POPULAȚIA ȘI BUNURILE ȚĂRII IN LUMINA RECENSĂMÂNTULUI

După cum un bun gospodar, din când în când, în vederea unei activități, își socotește tot ceiace îi aparține, spre a-și putea da seama de ce-i mai lipsește, tot astfel, Statul național legionar a hotărît să efectueze o numărătoare generală a populației și bunurilor. Deși va necesita o cheltuială suplimentară destul de importantă, totuși dat fiind scopul pentru care se face acest recensământ, statul va suporta și această sarcină, căci noua guvernare vrea să știe cu precizie: 1) Tot ceiace se găsește pe pământul românesc și în ce număr.

2) Cunoscând trebuințele și având acum și existentul, va putea astfel ști lipsurile care sunt, pentru a le remedia cât mai repede și cât mai complet. Deaceia, în cel mult o lună, se vor prezenta la fiecare locuință funcționari însărcinați cu aducerea la îndeplinire a acestei hotărîri, care vor ruga pe fiecare cap de familie, să dea diferite lămuriri privitoare la membrii familiei și a bunurilor ce îi aparțin. Astfel, vor întreba despre: 1) Numărul membrilor familiei, vârsta și ocupația; 2) Suprafața pământului cultivat în hectare (pogoane, jugăre, după regiune); 3) Din ce fel de material este construită casa și câte camere are; 4) Ce unelte de lucrat pământul posedă și în ce număr. De pildă: câte pluguri, grape, prășitoare, etc.; 5) Câte mașini agricole și ce fel: tractoare, mașini de treerat, batoze, etc.; 6) Numărul pe specii a animalelor domestice: păsări de curte, porci, vaci, boi de jug, etc.; 7) Suprafața [illegible] *arborilor;* [illegible] *grădinilor de pomi* [illegible] [illegible] *cu mult mai puțin decât țările* [illegible] *deși au un pământ mai* [illegible]

Să luăm de pildă, producția [illegible] *la hectar în kgr.* [illegible] *în diferite țări:*

România 980 kgr. (ha.)
Bulgaria 1.320.
Polonia 1.440.
Germania 2.070.
Elveția 2.250.

Se vede deci, că în comparație cu țara noastră, Bulgaria [illegible] *odată și jumătate mai mult,* [illegible] *Germania de două ori și* [illegible] *pe aceiaș suprafață.*

Aceste fapte, statul [illegible] *nu le poate admite.* [illegible] *face toate sforțările,* [illegible] *agricultura cu toate uneltele* [illegible] *are nevoie, pentru ca producția agriculturii românești să ajungă la nivelul corespunzător timpului* [illegible] *care trăim.*

Mircea Cela

SITUAȚIA AGRICOLĂ

PLANUL DE CULTURĂ PE 1941

Sub presiunea evenimentelor s'a constatat că producția agricolă nu poate fi lăsată în haosul, în care legea cererii și ofertei putea s'o disciplineze.

Piața externă, limitându-se din cauza războiului, iar nevoile externe crescând considerabil din cauza concentrărilor și a pregătirilor de rezerve, face ca cererea să fie îndreptată în anumite direcții corespunzătoare nevoilor iar Statul să ceară producătorului a-și îndrepta producția pentru acoperirea acestor nevoi.

Anul acesta, pentru prima oară, Statul face un plan de cultură agricolă pentru țara întreagă, stabilind ceeace urmează a se semăna.

Acest plan va fi repartizat pe județe și pe comune. Agricultorul va trebui să cultive anumite plante pe suprafețe determinate care corespund acestui plan de cultură. Desigur se ține seama la alcătuirea planului de cultură pe județe și comune de situația naturală și economică locală precum și de obiceiul pământului, corectându-se în limitele posibilităților toate acestea pentru a se adapta planului de cultură generală.

Prin planul de cultură alcătuit pentru campania agricolă viitoare, se dă o extensiune mai mare culturilor uleioase și textile, pentru a asigura astfel materia primă necesară producției de textile și de uleiuri.

SEMANATURILE DE TOAMNA DIN ANUL ACESTA

Semănăturile de toamnă pentru campania din 1940—1941 s'au [illegible] în condițiuni foarte grele. Timpul a fost defavorabil. Vara și începutul toamnei foarte uscat, a împiedicat întoarcerea miriștilor și facerea ogoarelor de vară, așa că semănăturile timpurii de grâu s'au [illegible] foarte puține. Cum însă cea mai mare parte din semănăturile de grâu se fac la noi, în porumbiște, se speră să se facă la timp și în bune condițiuni.

Anul acesta însă, din cauza timpului excepțional — rece și ploios — porumburile au fost semănate târziu. Vegetația a fost deci [illegible] întârziată și culesul a fost [illegible] el târziu. Deși recolta de porumb a fost bună, era amenințată să nu se coacă. Timpul uscat însă din toamnă care împiedeca semănăturile de grâu, a permis însă porumbului să ajungă la maturitate și să se coacă.

Insămânțările de grâu în porumbiște au fost deci și ele foarte întârziate, totuși cu sforțări excepționale s'a putut semăna circa 2 mil. 300.000 ha. atât cât prevedea planul de cultură, adică mai mult decât anul trecut. Este de remarcat că organele agricole ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor, secondate de toate celelalte organe, au dat un concurs excepțional pentru facerea acestor însămânțări. Statul, prin Institutul Național al Cooperației a pus la dispoziția agricultorilor lipsiți de sământă, toată cantitatea de grâu necesară, pentru ca lipsa de sământă să nu fie o piedecă.

P. I. M.

SEMANATURILE DE TOAMNA EFECTUATE IN ULTIMII 3 ANI

Specificarea culturilor	Suprafața semănată în 1938-1939 Ha	Suprafața semănată în 1939/1940 Ha	Suprafața semănată în 1940/1941 Ha
1. Grâu de toamnă	2.523.142	2.035.024	2.295.147
2. Orz de toamnă	66.635	55.724	53.824
3. Secară de toamnă	127.500	87.449	80.834
4. Rapiță de toamnă	28.686	14.949	13.438

Aprovizionarea agricultorilor cu semințe pentru campania de primăvară prin Cooperație

Ministerul Agriculturii și Domeniilor în baza decretului lege No. 220/1940 a dat mandat Institutului Național al Cooperației să organizeze operațiunea aprovizionării agricultorilor cu semințe pentru campania agricolă din primăvara anului 1941.

In acest scop s'a pus la dispoziția Institutului Național al Cooperației prin D. N. B. un credit de patru-sute milioane lei.

Operațiunea se va efectua prin federalele județene de acord cu Camerile de Agricultură respective.

S'a încheiat în acest scop și o convenție de mandat între I. N. C. și Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Operațiunea va începe de îndată în care scop s'au [illegible] instrucțiunile necesare către unitățile cooperative.

ȘTIRI AGRICOLE

Exportul produselor agricole

In cursul lunei Noemvrie s'au exportat din țara noastră următoarele produse agricole:

Porumb, 7645 tone; orz 41.115 t.; ovăz 4.639 t.; mei 5.171 t.; tărâțe 9.366 t.; mazăre 2.185 t.; linte 114 t.; soia 60 t.; rapiță 515 t.; floarea soarelui 6.233 t.; muștar 350 t.; mănăriche 1.852 t.; turte oleaginoase 8.236 t.; diferite reziduri 135 t.

In total am exportat 88.516 tone produse agricole, față de 250.806 tone în aceiași lună a anului trecut; avem deci de înregistrat un deficit de export de 162.290 tone.

Aceste produse au fost exportate în ordinea cantitativă în următoarele țări: Germania (64.510 t.), Suedia (12.135 t.), Elveția (7.686 t.), Italia (2.516 t.), Protectoratul Boemiei și al Moraviei (1.019 t.), Slovacia (500 t.) și Finlanda (150 t.).

Exportul total în perioada Ianuarie—Noembrie 1940 se cifrează la 1.189.404 tone, față de 1.796.916 tone.

Pentru perioada Ianuarie—Noembrie 1940 rezultă deci un deficit de 607.509 tone față de aceeaș perioadă a anului 1939.

Cea mai mare parte a exportului nostru de produse agricole în perioada amintită (Ianuarie—Octombrie 1940) și-a găsit plasament în Germania (682.146 t.), urmată de Italia, Anglia, Elveția, Protectoratul Boemiei, Suedia, Ungaria, Grecia, Spania, Slovacia, Danemarca și Malta.

APROVIZIONAREA SATELOR CU UNELTE ȘI MAȘINI AGRICOLE

Pentru satisfacerea nevoilor micilor agricultori, Statul a comandat din Germania prin Institutul Național al Cooperației, un număr important de unelte și mașini agricole (pluguri, grape, prășitori, mașini de semănat, secerători, trioare, selectoare, treerători și tractoare) cari vor sosi, începând chiar din primăvara anului 1941.

Aceste unelte și mașini vor fi vândute prin federale și unități cooperative, membrilor săi, în condițiuni de preț și credit avantajoase, care se vor anunța ulterior.

CU BUMBAC

Unitățile cooperative din Ardeal și Banat, care au depozite de bumbac sunt rugate să trimită cât mai grabnic comenzile lor de bumbac mule și dublu fir, serviciului Import din Institutul Național al Cooperației, deoarece această marfă nefiind în cantități îndestulătoare, unitățile sunt expuse de a nu mai primi firele de bumbac, cu care să mulțumească cererile din județul sau regiunea în care activează.

„EXCELSIOR"

A apărut Nr. 10 al săptămânalului „EXCELSIOR" cu următorul cuprins:

I. B. Demetrescu: Liniștea, Siguranța, Increderea.
Ion Veverca: Descătușarea forțelor economice.
Anton Golopenția: Situația țărănimii și suprapopularea agricolă.
D. Pascu: Sistematizarea băncilor.
Ion Conciu: Specializarea în cadrul organizării creditului.
V. Bâjan: Rolul conjuncturii în economia liberă și cea autoritară.
Popa Vereș: Politica feroviară în economia de războiu.
A. Gocimanu: Căile de comunicație în U. R. S. S.
Ion Franțiu: Colaborarea dintre producător și consumator.
C. Belcin: Primele din contravențiile fiscale.

Celelalte pagini se ocupă cu **Politica economică, Situația economică, Sud-estul Europei, Viața întreprinderilor, etc.**

Prețul animalelor și produselor animale la export pe săptămâna trecută

VITE VII

Prețul în lei pe kilogram

BRAȘOV: Boi țărănești 28—30; boi pentru export 28—32; boi îngrășați în fabrici 28—32; porci șuncari sub 120 kgr. 56—60; porci grași peste 120 kgr. 56—60; porci Mangalița 60—62; porci despicați cu slănină 76—78; oi peste 6 luni 700—900.

Banat: Boi țărănești 26—28; boi pentru export 31—32; boi îngrășați în fabrici 33—34; porci șuncari sub 120 kgr. 46—47; porci grași peste 120 kgr. 46—47; porci Mangalița 50—51; porci englezi din Banat 50—51; porci despicați cu slănină 64/66; oi peste 6 luni 17—19.

PRODUSE ANIMALE

Prețul în lei pe kilogram

BRAȘOV: Untură de porc 92 lei osânză 90 lei.

BANAT: Untură de porc 90 — 92 lei osânză 85—90 lei.

Prețul cerealelor pe săptămâna trecută din următoarele orașe:

BRAILA

Grâu 64—72 kgr. grt. hl. cu 1—5 la sută c. s.: 7,74—8,76 Obor.

Orz 56—61 kgr. grt. hl. cu 1—2 la sută c. s.: 4,70—5,40 Obor.

Ovăz 40—44 kgr. grt. hl. cu 2—4 la sută c. s.: 5,20 Obor.

Porumb 15 grade umiditate 3—4 la sută c. s.: 6,50 După c. f. r. stație [illegible].

Porumb nou cu 19—24 grade umiditate 3—4 la sută c. s.: 4,94 — 5,30 Obor.

Mazăre Victoria (după calitate): 16,50 Obor.

Mazăre Victoria (după calitate) 6 18,50 Obor.

Fasole de rând: 17,50—19,00 Obor.

Fl. soarelui 47—49 kgr. grt. hl. cu 2—4 la sută c. s.: 9,00—9,50 Obor.

GALAȚI

Grâu 74—76 kg. grt. hl. cu 2—4 la sută c. s.: 8,00—8,60 în Obor și Bursă.

Secară 67—68 kgr. grt. hl. cu 3 la sută c. s.: 7,00-7,50 în Obor și Bursă.

Orz 60 kgr. grt. hl. cu 3—5 la sută c. s.: 6,00—6,20 în Obor și Bursă.

Ovăz 58 kgr. grt. hl. cu 3 — 4 la sută c. s.: 5,20—5,60 în Obor și Bursă.

Porumb dinte de cal nou cu 16 grade umiditate: 5,20—5,40 în Obor și Bursă.

Fl. soarelui 41—53 kgr. grt. hl. cu 3—4 la sută c. s.: 9,50 în Obor și Bursă.

Fasole de rând: 16,00—18,00 în Obor și Bursă.

Rapiță sălbatecă 10 la sută c. s.: 9,10 în Obor și Bursă.

Rapiță naveta 5 la sută c. s.: 13,90 în Obor și Bursă.

Rapiță colza 6 la sută c. s.: 14,50 în Obor și Bursă.

In 6 la sută c. s.: 19,50 în Obor și Bursă.

CONSTANȚA

Grâu de toamnă 61—77 kgr. hl. cu 1—7 la sută c. s.: 7,50 — 8,50 Obor.

Tărâțe de grâu: 6,50—7,00 Obor.

Orz 52—55 kgr. grt. hl. 1 la sută c. s.: 4,65—5,00 Obor.

Ovăz 35—45 kgr. grt. hl. cu 2—4 la sută c. s.: 5,50—5,67 Obor.

Porumb vechi și nou: 5,20 Obor.

Porumb nou cu 16 la sută grade umiditate: 5,20 Obor.

Fl. soarelui 40-47 kgr. grt. hl. cu: 9,50.

In, după calitate: 17,00—19,50.

Fasole de rând: 18,00-19,50 (Obor).

Rapiță sălbatecă: 8,00-9,0.

IAȘI

Grâu: 70-74 kgr. grt. hl. cu 8% c. s.: 8,16-8,50.

Secară 68, lipsește de pe piață 3%: 7,00.

Orz 58, lipsește de pe piață 4%: 5,00. (In Obor, piața slabă, cantități mici spre vânzare).

Ovăz 40, lipsește de pe piață 4%: 5,20.

Porumb meu moldovenesc cu 16 grade umiditate: 5,20.

Fasole nouă (după calitate): 16,00—18,00.

Fl. soarelui: 9,50.

In: 19,50.

CRAIOVA

Grâu 74 kgr. grt. cu 5-6% c. s.: 8,50-9,00.

Tărâțe de grâu: 7,00-7,00 (la mori).

Secară 68-70 kgr. grt. hl. cu 3% c. s.: 7,00.

Ovăz 40, lipsește de pe piață.

Orz 58-64, lipsește de pe piață.

Porumb nou măcinabil: 5,90—6,00 (După c.f.r).

Porumb uscat artificial (Dormais) la 14-15 grade: 6,70—6,80 (După C.F.R.).

Fl. soarelui: 9,50.

Mazăre Victoria (după calitate) necotată.

Fasole de rând (cantități mici): 22,00—24,00.

GIURGIU

(piața activă numai la porumb)

Grâu nou 64—75 gr. grt. hl. cu 9—10 la sută c. s.: 7,30—7,63 loco Obor.

Grâu vechi 72—74 kgr. grt. hl. cu 9-10 c. s.: 7,80 — 8,14 loco Obor.

Orzul lipsește de pe piață.

Ovăzul lipsește de pe piață.

Porumb nou cu umiditate de 18—24 grade umiditate: 4,80—5,20.

Porumb vechi: 5,20—5,40.

TIMIȘOARA

Grâu 74—7 kgr. grt. hl. cu 3 la sută c. s.: 9,20—9,25 loco Obor.

Tărâțe de grâu 7,20—7,30 loco Obor.

Orz 62 kg. grt. hl. cu 3—4 la sută: 6,10—6,30 se aduce din Regat.

Ovăz 41 kgr. grt. hl. cu 3—4 la sută c. s.: 6,20.

Porumb nou cu 16—17 grade umiditate 5,80—6,20 (loco fabr.

Fasole de rând 18,00—19,00 (adusă din Regat).

ALBA-IULIA

Grâu 74—82 kgr. grt. hl. cu 3 la sută c. s.: 8,50—9,30 preț Obor.

Orz 64—70 kgr. grt. hl. cu 3—4 la sută c. s.: 7,00 (se cumpără de locuitorii dela munte).

Ovăz 44—45 kgr. grt. hl. cu 2—4 la sută c. s.: 7,1[illegible]

Porumb nou până la 22 grade umiditate 7,00.

Fasole albă 21,00—22,00.

Notă. — După comunicările făcute de Direcțiunea Economică Agrară din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

PROCESUL GĂRZII DE FIER

MARTIE 1934

Conferința rostită la Radio de d. General Const. Petrovicescu, Ministrul Afacerilor Interne

D. General Const. Petrovicescu, ministrul Afacerilor Interne a rostit la posturile noastre de radio următoarea cuvântare:

Intr'o noapte mohorîtă de iarnă, singur, numai cu gândurile mele, în drum dela Piatra-Olt spre Sibiu.

Uruitul monoton al roților de tren, pe care nu știu ce ironist al vieții le pus în cântece, părerea că, umple golul și estompează, uniform, crâmpeiele de conversații din compartimentul vecin.

Distinct, nu auzeam nimic. Ghiceam însă că, alți călători discutau între ei.

Deodată mersul se încetinește. Intrăm într'o stație.

Conversația vecinilor mei necunoscuți devine din ce în ce mai înțeleasă.

Trenul se oprește. De data aceasta aud chiar bine:

— *„Dar, domnule, — spune unul cu o voce bărbătească — pricepi dumneata că eu, când deschid ochii dimineața, îmi îndrept rugăciunea spre cer și zic: „Doamne, ajută-mi să mor pentru Legiune și Căpitan!"*

Trenul și-a reluat mersul, iar eu am pierdut din mână conversația însurată de acelaș cântec monoton al mersului trenului.

Gândurile mele însă s'au concentrat total asupra cuvintelor ce auzisem.

Nu pentrucă le auziam pentru prima oară. Le pronunțaseră doar în fața mea mulți prieteni de necazuri, mulți din acei cari au pus osemintele lor la temelia țării celei noui, mulți dintre acei cari au murit pentru Legiune și pentru Căpitan.

Dar mi-am dat încă odată seamă că nimeni nu va înțelege spiritualitatea adevărată a Legiunei, dacă nu va găsi în concepția sa morală elementele necesare ca să se ridice până la sublimul acestei dăruiri, comparabilă numai cu atitudinile primilor creștini.

Acei dintre D-voastră, care la începutul lunei Martie 1934 v'ați aruncat ochii pe rol, la Consiliul de Războiu din București, ați fi constatat că, se sorocise spre judecare procesul „asasinării lui I. G. Duca".

Mințile mai pătrunzătoare însă, deprinse să nu se oprească la suprafața lucrurilor, înțeleseseră că, nu era vorba numai de un asasinat, fie el chiar politic, ci de ceva cu mult mai cuprinzător: de procesul unei organizații politice de o însemnătate epocală, de procesul „Gărzii de Fier".

Acesta era adevărul adevărat.

Pe rolul „Istoriei", al celei care învinge vremurile, așa a fost și așa va rămâne catalogat procesul.

Aceasta va fi punctul nostru de perspectivă în scurta expunere de azi seară.

*

Garda de Fier!

Trei cuvinte, cu sonorități de spadă victorioasă care despică timpul, au avut darul să turbure în mod violent somnul și beatitudinea unei societăți timorate, care uitase cu totul, așa de ușor și așa de repede, că existase cândva „un 1907" și care reținuse doar din tragismul acelor vremuri, numai prima strofă din poezia cu acelaș titlu a lui Alexandru Vlahuță.

Desprinzându-se cu hotărîre din mijlocul unei lumi care își uitase rostul pornind năvalnic spre alte orizonturi, ascultând chemarea unui vestitor cu ochii ca oțelul, o mână de tineri fără frică și fără prihană s'au strâns, suflet lângă suflet în jurul unei idei, s'au dăruit cu generozitate nemărginită Patriei și Neamului lor— și au pornit în cântec de veselie să urce dealul suferinței!

—Iată Garda de Fier.

*

Mă întreb, cum s'ar putea face o narațiune a procesului din 1934, dacă povestitorul nu ar dispune de un decor de fond, de o frescă în care să-și găsească expresia, în culorile cele mai vii atât cât îngădue scurta perspectivă istorică de care dispunem, întreaga dramă a unei generații, frescă pe care să se proecteze figurile și mai ales faptele acelor care cu atâta generozitate, au dat vieții lor sensul jertfirei supreme?

Vom încerca să prezentăm această frescă.

*

Dacă și-ar propune cineva să adune într'o colecție unică tot ce există mai cinic în viața politică și mai odios în concepția morală românească nu ar avea decât să înșire unul după altul evenimentele petrecute în preajma anului 1934.

Iată numai câteva din ele.

Plecând la drum, însuflețiți de gândul că, tot ce le-a dăruit Dumnezeu trebue întors cu dobândă Patriei, o ceată de tineri entuziaști cu mintea luminată, cu cugetul curat, au întâmpinat dela primii lor pași, ostilitatea neroadă a clubului politic și a năimiților lui, dușmănia potentaților electoralului celei mai abjecte democrații judeo-masonizată, ura acelor inconștienți care socoteau că, țara e a lor și numai a lor, că domnia lor, a cărei geneză ar fi trebuit căutată în întunecimea hrubelor, era de drept divin și că orice amenințare, ori de unde ar fi venit, trebuia nimicită pentru cea mai mare glorie a lui Demos!

Intr'o bună zi, o ceată din acești tineri iluminați, cu preotul în frunte, ca în vremurile de demult, a pornit să pună crucea la mormântul soldatului nostru, al soldatului român și creștin, ce străjuește pe dealul Filaretului.

In drum și mai înainte de a fi ajuns acolo unde îi mânau sufletele lor de creștini, au fost copleșiți sub loviturile crunte ale acelora care nu îngăduiau ca semnul sub care învinsese Constantin cel Mare, să fie înfipt la mormântul soldatului nostru.

Cum s'ar fi permis să se pună cruce creștinească la mormântul unui soldat necunoscut, care, fără cruce, putea fi comod revendicat cu acelaș drept, de oricare membru din lojile masonice?

Și cum au răspuns acești tineri la cea mai brutală și mai nesăbuită agresiune?

Au îngenunchiat, strângând la sânul lor crucea batjocorită, Sfânta noastră Cruce și au cântat în cor: „Pre Tine, Doamne, Te lăudăm".

Munca desinteresată în slujba nevoilor

Au plecat altă dată, mulți mai mulți, să pună munca lor generoasă și desinteresată în slujba nevoilor unor sate ale căror ogoare erau periodic păgubite de revărsarea apelor.

S'au așezat la munca grea, în toi de vară, fără să ceară cuiva cel mai mic ajutor.

Care le-a fost răsplata?

Ploaie de lovituri s'a abătut asupra lor. Au fost isgoniți ca niște făcători de rele, ei care creiaseră șantierul dragostei aproapelui!

Era, se vede, o fără de lege să faci bine, mai ales celor nevoiași, dacă „Clubul" nu-ți dăduse în prealabil cuvenit împuternicire.

Dar tinerii acestia entuziaști, într'adevăr greșiseră: uitaseră că, mai înainte de a lua hârlețul, trebuia să fi trecut pe la „club" să primească și harul!

Au pornit alții, să clădească biserici, să pună cruci la răspântii, să sape fântâni pentru drumețul însetoșat.

Le-a fost dat însă ca tocmai dela acela dela care ar fi trebuit să primească binecuvântarea, să le vină oprelistea!

Ei nu aveau dreptul să ridice lăcaș de rugăciune Domnului!

Dar de drumul spre Arnota ați auzit d-voastră?

Eu l-am străbătut cu piciorul!

Plecând de lângă Bistrița, am urcat, pieptiș calea făcută de legionari spre minunata ctitorie a lui Matei V. V.

Acolo acolo în singurătatea care te apropie de Dumnezeu, mi-am adunat toate gândurile mele răzlețite și mi-am zis: nu se poate, Doamne, ca cei care au făcut această cale spre Tine să nu învingă odată!

CAUZELE DRAMEI DELA SINAIA

Câte nu s'ar mai putea povesti dacă ne-ar îngădui vremea!

Să ne oprim însă la toamna anului 1933.

Incepuse campania electorală.

Drumurile, bietele noastre drumuri uitate de Dumnezeu și de acei ce erau chemați să le îngrijească, încep să fie umblate.

Satele noastre încep să fie căutate de diverși oaspeți, unul mai nepoftit ca altul.

Prospectorii de voturi intraseră în acțiune.

Alergătorul prezumtiv, pentrucă buletinele de vot erau încă în depozite, acest detentor al votului a-ducător de mandate și accesorii mai mult sau mai puțin avuabile, devine marfa căutată.

In fața ochilor bietului om, năucit de făgădueli, în care cel dintâi care le credea era acel care le făcea, se perindează mirajul pseudo-fericirei.

Și, pentrucă nimic să nu lipsească din ritualul consacrat, agenții electorali ai democrației, desnodându-și chimirile, făceau să curgă valuri de țuică națională... pentrucă discuțiile cu „cetățeanul elector" să se facă în atmosfera cuvenită scopului ce se urmărea.

Mana electorală cădea ca și mana cealaltă, pentru fericirea lui „Israel".

Mai avea însă, în vremea aceasta și un alt aspect eșichierul electoral.

Mergând pe jos, dela sat la sat, cu fruntea în vânt, cu ochii îndreptați înainte, cântând nu numai cu vocea, dar și cu întregul lor suflet pe „Ștefan Vodă al Moldovei", grupe de tineri apăreau în satele, în aceleași sate, în mijlocul lumei care-i primea ca pe niște binevestitori care-i asculta, care-i înțelegea cu atât mai ușor, cu cât ei nici nu le cereau nimic și nici nu aveau ce să le dăruiască în afară de tăgăduiala că nu vor nimic pentru ei, totul trebuind să fie dăruit țării.

De aci conflictul.

„Cântați pe Ștefan Vodă al Moldovei?"

E subversiv! Bătaie!

Cum era să nu fie subversiv „Ștefan Vodă al Moldovei", când cântecul la modă era în vremea aceea „Radu Mamii", apologia unui bandit de drumul mare!

Faceți întruniri? Bătaie!

Se ajunge astfel către începutul lunei Decembrie 1933 cu un bilanț de câțiva morți din ceata celor fără frică și fără prihană.

La 9 Decembrie 1933 Garda de Fier e dizolvată: cerul electoral se înseninează. Concurentul cel mai de temut al democrației, este pus în „adormire" după tot ritualul masonic. Dacă aveți cumva vreme, urmăriți presa românească dela 9 la 29 Decembrie 1933.

Veți înțelege ceeace nu au înțeles totuși la atunci acei cari avuseseră totuși în partidul lor pe autorul „mecanicei sociale".

Și vă veți întreba: cum de a fost posibil să se uite că un oarecare Papin, de care își poate vorbi oricare începător în studiul fizicei, se ocupase de o oarecare marmită ce nu putea fi înăbușită până la infinit.

Iată cauzele dramei dela Sinaia, din noaptea de 29 Decembrie 1933.

*

Nu ar fi bine să intrăm în sala de judecată, mai înainte de a arăta două aspecte prealabile ale acestui memorabil proces.

S'a declamat atunci, pe toate tonurile, că Patria era în pericol, că Garda de Fier amenința însăși temelia Statului, că în contra ei trebuiau luate măsurile de rigoare, etc., etc.

Și s'a ajuns la soluția disolvării.

Fost-a oare aceasta o soluție? Fost-a măcar oare această soluție admisă unanim de toți acei pe cari soarta îi hărăzise atunci cu grija păstrării existenței Statului?

Iată ce trebue să lămurim mai înainte de orice.

Și o putem face, pentrucă astăzi avem documentele necesare.

Le avem, da, le am eu, dar le aveți și d-voastră! Citiți desbaterile Parlamentului din 1934 și veți găsi lămuriri prețioase.

Asupra ideii disolvării plana haosul.

Nimeni nu voia să-și ia răspunderea ei! Protagoniștii „mânei tari" ar fi vrut să facă ceva contra Gărzii dar, cum zice bunul nostru Caragiale, fără a o atinge în părțile ei esențiale.

Un inelegant sentiment de lașitate politică a intervenit spre a creia o diversiune: să o disolvăm, dar, ca paladinii medievali care se jertfesc pentru seniorul lor, să luăm asupra noastră actul disolvării, să scutim pe Capul Statului să răspundă în fața Istoriei.

Trecând chestiunea de pe plan statal pe plan de Cabinet Ministerial, discuția a devenit și mai grotească.

Să o disolvăm, da, dar... să o disolvăm printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri pentrucă... e tot ala, cum spunea în fața unor situații similare mult regretatul profesor Nae Ionescu.

Dar credeți că lucrurile s'au oprit aici?

Și s'a încheiat jurnalul!

Chiar acum vreo două luni, nu mai departe, unul din protagoniștii actului de disolvare scria candid, că... „eu nu am fost de această părere, ci cutare ne-a împins la întocmirea jurnalului".

Ah, domnule cutare care-ți plimbi melancolia prin țările îndepărtate, dac' ai ști ce răspundere istorică ți se aruncă!

Prin urmare, pe de o parte se declară ritos că, țara e în pericol, iar pe de alta se ezită să se aplice cu bărbăție și cu sentimentul total al răspunderii, leacul cuvenit boalei.

Al doilea aspect, cu mult mai concludent îl formează părerile exprimate asupra disolvării de către vedetele politice de categoria primă, aproape toți, har Domnului, astăzi în viață, deci toți în situația de a confirma sau infirma spusele mele.

Dar pentru asta trebue să pășim în Sala de judecată.

S'au perindat în fața judecătorilor mulți oameni politici, foști președinți de Consiliu, ziariști de rasă, profesori, etc.

La întrebarea stereotipă: „ce părere aveți asupra disolvării Gărzei de Fier", ca într'un consens unanim toți au răspuns: „e un act anti-constituțional pe care nu l-aș fi făcut".

Nu e fără interes să adaug că, în depoziția sa, unul din mai ... care la aldîea virtuți incontestabile și-a mai adăugat încă una și anume pe aceea de a fi făcut cu succes ascensiunea celor mai înalte culmi ale cinismului, a declarat, cu un calm imperturbabil: „Eu nu-i disolvam, mă înțelegeam cu ei; Le dam numărul de mandate pe care le voiam și în Parlament aveam eu grijă".

Iată deci cum se prezintă actul disolvării, primul gogoloș de zăpadă, care a pornit avalanșa.

*

A vrut Dumnezeu să ajung la o stare care-mi îngădue să exprim păreri, bazate pe experiența vieții și pe cunoașterea oamenilor.

Imi cunosc bine Neamul, față de care am acel sentiment de dragoste absolută care mă duce uneori chiar și la vinovata adorare a cusururilor lui.

E Neamul meu! Nu pot face altfel. Cine-i mai puțin vinovat ca mine, să-mi arunce piatra...

Dar trebue să recunosc, că, între marile lui defecte cel mai mare este acela că, mai niciodată nu se ocupă de cauza răului și totdeauna se năpustește asupra efectelor lui.

Terapeutica noastră socială este în deficiență.

Se cade ca acum în ceasul al unsprezecelea să deschidem larg ochii asupra realităților.

Un imperativ categoric trebue să ne convingă că astăzi, nu mai este cu putință ceeace era posibil eri, că nu se mai poate răspunde accentelor voinicești ale lui „Ștefan Vodă al Moldovei" prin lovitura de bâtă, că dreptul la viața românească în țară românească a eșit vijelios din codul utopiilor și a intrat triumfător în realitatea palpabilă. Procesul din Martie 1934 a fost numai începutul procesului unei epoci.

Ascultați rumoarea vieții care mijește din tot locul ascultați-vă convingerile voastre de români; confruntați-vă astăzi cu ceeace erați ieri și dați-vă seama că, procesul din 1934 nu s'a terminat.

Dela bara justiției el a trecut în fața tribunalului conștiinței fiecăruia.

De sigur, sunt încă mulți nedumeriți sunt și de acei cari se complac în a se menține pe poziții care de mult nu mai înseamnează nimic.

Dar ce valoare au toate acestea, față de mersul triumfător al Legiunii!

Procesul din Martie 1934 a fost numai începutul procesului unei epoci.

Desbaterile continuă.

VIAȚA LEGIONARĂ, IZVOR DE CREAȚIE

„Arta pe care o pregătim nu este hărăzită să rămână în cartoane, ci să împodobească Cetatea"

Conferința pictorului Alexandru Basarab

Ieri după amiază, pictorul Alexandru Bassarab a vorbit, în cadrul conferințelor organizate de societatea studenților Academiei de Arte Frumoase la Fundația Carol I, despre „Viața legionară, izvor de creație".

„Arta pe care o pregătim — începe conferențiarul — este hărăzită să nu rămână în cartoane, ci să iasă la lumină, să împodobească și să ridice cetatea. Nu ne interesează maniacii și colecționarii rafinați, ci înțelegerea francă a aceluia cu care am luptat și luptăm. Și cred că trebue să se înțeleagă că a eșit și în artă momentul unei despărțiri de ape. Noi creiem din început, creiem începutul cristalizării noastre majore".

Citând apoi pe Căpitan care spune: „Aceasta este chemarea istorică a generației noastre, pe ruinele de astăzi să clădim o țară nouă, o țară mândră" — conferențiarul amintește de primul manifest al artiștilor legionari „Revoluția Așezării Românești" redactat în 1937 în care se spunea printre altele: „Nu ne alăturăm nici unei școli moderne, nici celor ce credeau, în veacul trecut că au inventat arhitectura și plastica românească. Nici unul din aceia nu ne pot fi maeștrii ci marii maeștri umili ai veacurilor trecute.

Cu umilința lor, să ducem mai departe în vremea noastră arhitectura, sculptura și iconografia nouă".

„Artiștii plastici de sub comanda mea — continuă pictorul Bassarab — au ascultat marei rupturi de care a vorbit Moța când spunea că: „față de lumea de acum nu ne găsim un alt rost de cât acela de a o culma spre a învia vremurile de demult și a le spori frumusețea, tăria și dreapta rânduială românească".

Arta legionară este fixarea plastică a spiritului legionar și ea nu se poate desvolta decât în Legiune

Trecând mai departe conferențiarul spune:

„Lupta legionară se întemeiază pe un spirit nou deci arta legionară, care este fixarea plastică a acestui spirit, nu poate să se desvolte de cât în Legiune și prin Legiune. Arta plastica în concepția noastră este o operă de ecumenicitate, astfel că o manifestare plastică cere o unitate organică. Noi nu luptăm pentru promovarea unor individualități, ci pentru crearea unui stil de artă românească. Aci stă toată noutatea noastră și neadaptabilitatea noastră".

„Dela crearea omului nou — spune mai departe pictorul Bassarab — Legiunea trebue să treacă la crearea artistului plastic nou, care nu poate crea de cât în ecumenicitate.

ARTA PLASTICA DE MAINE FIIND UN TOT ORGANIC DE ARHITECTURA, SCULPTURA, PICTURA, IAR OPERELE NU VOR MAI FI TRISTE TABLOASE ATARNATE CU SFORI PRIN COLTURI INTUNECOASE, SAU STAMPE VATATE IN CARTOANE CI MARI EDIFICII SCALDATE IN SOARE CU CTITORII DE PIATRA SI FRESCA...

Arta trebue să-și găsească un alt rost, acela al creațiunilor de mare avânt, în ritmul căreia pășește Legiunea. De aceea artiștilor plastici, cu probleme interioare cu interese strict familiare, robi ai deformării influențelor străine, nu le putem da de cât un sfat: Căutați ca paralel cu trăirea voastră să trăiți și fenomenul de adâncă cutremurare al Nației și evitați să fiți exteriori, căci ceeace veți face va fi uscat și gol".

„IN STATUL LEGIONAR ARTA VA FI CHEMATA SA LASE MARTURIE NEAMULUI ACESTUIA"

„In Statul Legionar arta va fi chemată să lase mărturie neamului acestuia, ceea ce abia întrezărește mintea noastră. Ne este hărăzit nouă pentru strălucirea soarelui de diamant al Țării noastre să mergem în înfăptuirile ce le vom împlini de azi înainte spre celace trebue să fie o culme de artă. Suntem exponenții unui popor înfipți și nesmulși din hotare".

Vorbind apoi, de echipa de artiști cu care astăzi sunt puse temeliile adevăratei arte legionare pictorul Bassarab a spus: „In această viață de luptători și de factori de creație s'a ajuns la închegarea unui mănunchi de arhitecți, sculptori, pictori, care în spiritul de ecumenicitate al trăirii legionare nu mai creează separat, ci în echipă. Rodul muncii acestei echipe se poate vedea în prima sa expoziție din sălile Dalles, unde sub auspiciile Muncii Legionare și-a deschis porțile. Aci proporțiile de realizare sunt altele. Un cuib legionar este un bloc cu și ... unitatea și disciplina sa. tot astfel o echipă legionară de arhitecți, sculptori, pictori, trăind și luptând întru acelaș scop prin viața de zi de zi pusă în slujba Legionară, ajung la o concepție unitară, la o trăire unitară, la un tot organic de arhitectură, sculptură și pictură.

MARELE INTELES AL ARTISTULUI LEGIONAR

„Pentru un artist legionar — spune în continuare pictorul Bassarab — viața sa personală trece pe al doilea plan. Esențialul este un element interior sufletesc al artistului luptător legionar. CONFUNDAREA VIEȚII PERSONALE CU IDEALUL COLECTIV IN CARE SE AFLA. Artistul legionar în luptă cu materia căreia îi dă viață, trebue să lase hicarilor, trebue să facă acel suflet din egoismul individual, care a aluugat arta în cercul restrâns al inițiaților. Arta ieșită din echipă este pentru toată oastea din care această echipă face parte. Mișcarea legionară fiind pe linia neamului ea trebue să creeze în acest spirit, pe această linie. Arta legionară fiind una din pecețiile patrimoniului spiritual ea trebue să dea rodul talentului pe care Dumnezeu l-a sădit în Neamul nostru, de care trebue să răspundă. Ea trebue să creeze în spiritul legendei celor „nouă maeștri mari cu Manole zece" un spirit de echipă. Unitatea în artă este cultul, care trebue să ajungă expresia unui atelier, în care toți membrii conlucrează la desăvârșirea unei opere".

Continuând apoi să facă o amplă și subtilă analiză a acestor enunțări conferențiarul încheie astfel:

„Viața legionară face ca noțiunea de artist vechi și nou să penduleze între arta săracă, desonorantă care se limitează micilor dureri și micilor bucurii și arta marilor tragedii, marilor viziuni. Un artist are toată libertatea de a se fixa. Noi nu-l judecăm, ci istoria".

*

Nu putem încheia fără a mărturisi că, față de covârșitoarea și plină de miez conferință a pictorului Basarab care este prima închegare, după biruință, a ideilor ce construiesc marele punct de vedere al Legiunii în artă, — ne-am făcut vinovați de păcatul știrbirii unui întreg.

Dorința, însă de a comunica o clipă mai de vreme aceste adevăruri — pe care tragem nădejdea că le vom vedea fixate și înmulțite prin tease — celora care așteaptă pretutindeni cuvintele de căpetenie ale Legiunii ne-am ratat curajul acestui păcat.

ALTE AJUTOARE IMPĂRȚITE POPULAȚIEI NEVOIAȘE DE D-NA GENERAL ANTONESCU LA PREDEAL

PREDEAL, 19 (Prin telefon). — La ora 16 d-na g-ral Antonescu, însoțită de d-na Fabricius și d-na Goga, au împărțit din nou, în localul primăriei Predeal, numeroase obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte la populația nevoiașă din localitate.

La sosire d-na g-ral Antonescu a fost primită de întreg personalul administrativ al primăriei în frunte cu d. col Grigoriu, primarul orașului și camaradul Angelescu Dumitru, ajutor de primar.

PENTRU OAMENII DE BINE

Familia Camaradului Tudor I. Petrache din com. Răduleștii-Ilfov, of. Ferbinți

In comuna Răduleștii Ilfov trăește familia camaradului Tudor I. Petrache, tată a 8 (opt) copii complect lipsit de mijloace îndeletnicirea lui este paza câmpului, ori cum anul trecut holdele satului au fost în mare parte inundate și cum Tudor I. Petrache era plătit în natură, azi a rămas muritor de foame.

Il ajută cât se poate localnicii, dar casa îi este grea și el nu are de nici unele.

Publicăm fotografia familiei camaradului Tudor cu rugămintea adresată sufletelor bune de a-i ajuta cu orice: bani, alimente, îmbrăcăminte pentru copii, untură de pește (copiii sunt anemici), etc.

Toți acei cari doresc a ajuta pe camaradul Tudor vor trimete ofrandele și banii pe adresa: Oficiul Parohial Răduleștii-Ilfov pentru camaradul Tudor Of. Ferbinți (Ilfov).

Numele donatorilor va fi publicat în ziar.

Plata burselor studențești pe luna Ianuarie

Departamentul Presei și Propagande din U. N. S. C. R. comunică:

Centrul Studențesc București anunță că:

Plata burselor, pe luna Ianuarie, studenților cărora li s'a aprobat să ridice bursa în bani, se face la Casieria Centrului după cum urmează:

Luni 20 Ianuarie: Academia de Muzică, Medicină Umană, Științe.

Marți 21 Ianuarie: Acad. Comercială, Litere și Filosofie, Drept.

Miercuri 22 Ianuarie: Teologie, Agronomie, Farmacie.

Joi 23 Ianuarie: Politechnica, Arhitectura.

Orele de Serviciu sunt: 11—13 și 18—19.30.

IN DANEMARCA LA FIECARE 5 LOCUITORI EXISTĂ UN APARAT DE RADIO

COPENHAGA, 19 (Rador). — Numărul ascultătorilor la radio din Danemarca a crescut în anul 1940 la 863.400.

Numărul total al familiilor din Danemarca fiind de 943.647, rezultă că numai vreo 80.000 de familii n'au aparate de radio.

Ținând seamă că numărul locuitorilor Danemarcei este de 4 milioane, se ajunge la concluzia că în această țară există un aparat de radio la fiecare 5 locuitori.

Din numărul total al auditorilor de radio, 474.300 — adică mai bine de jumătate — sunt scutiți de taxa anuală de abonament, care este de 10 coroane.

N'A FOST MUTATĂ CAPITALA INDOCHINEI FRANCEZE

VICHY, 19 (Rador). — Informația răspândită în străinătate, că ar fi fost mutată la Saigon capitala Indochinei franceze, este desmințită de cercurile competente franceze.

✝

Copleșiți: Florica, mamă, Constantin soț; Mișu frate, anunță rudelor și cunoscuților pierderea scumpei lor

JENNY BOGOE

In vârstă de 36 ani

stinsă după o lungă și nemiloasă boală.

Inhumarea va avea loc mâine, Marți 21 Ianuarie, orele 14, la cimitirul Bălăneanu.

MANIFESTAȚIILE PENTRU INSTAURAREA UNEI NOUI ORDINE IN EUROPA

(Urmare din pagina 5-a)

va iudaismului, care în ultimul rând trebuia să ia înfățișarea unei revoluții îndreptate împotriva imperiului britanic, a cărui politică se identifica tot mai mult cu imperialismul iudaic.

După biruința fascismului și a național-socialismului, noua ordine europeană se contură în așa fel încât imperiul iudeo-britanic fu împins, în conștiința clară a primejdiei ce-l amenința, să declare războiu, încercând la început, după vechea metodă, să slăbească statele europene prin războaie între ele, pentru ca apoi, cruțându-și forțele proprii, să intervină ca arbitru, pentru a dicta din nou pacea, deci pentru a restabili în Europa ordinea britanică, înțelegând prin aceasta și ordinea iudaică.

De data asta calculul britanic a fost răsturnat prin fulgerătoarele succese ale armatelor germane, care ele, împreună cu cele italiene, vor hotărî în scurt timp instaurarea unei noui ordine europene, independent de Marea Britanie și întemeiată pe alte principii.

Ea nu va mai fi o ordine izvorîtă dintr'o concepție pur economică, ci ea se va întemeia pe primatul politicei; dar nu în felul concepției lui Napoleon, adică prin înglobarea tuturor statelor într'un singur stat, ci printr'o armonizare organică a intereselor națiunilor europene, sub garanția puterilor Axei.

Comunitățile etnice europene se vor integra în această nouă ordine având toate posibilitățile de desvoltare pașnică a culturii lor specifice și a producției intense în domeniul economic. Conflictele economice vor putea fi evitate printr'un schimb reglementat al produselor muncii și o complectare reciprocă a acestor produse. Intre țările industriale și cele agricole se va ajunge astfel la o colaborare care va folosi și unora și altora.

Vor dispare astfel în țările agricole industriile parazitare susținute printr'un protecționism vamal exagerat, care au favorizat în trecut exploatarea necruțătoare a păturilor de jos de plutocrațiile burghezo-liberale.

In noua ordine muncitorii de toate categoriile vor intra în rândurile cetățenilor cu drepturi egale și cu posibilități egale de satisfacere a trebuințelor economice.

Socialismul internațional va fi înlocuit printr'un socialism național, în temelia căruia va sta împăcarea claselor sociale prin ridicarea clasei muncitorești, agricole și industriale, la un standard de viață omenesc și prin renunțarea clasei suprapuse la privilegii economice.

A fost împinsă să organizeze statul ca un mijloc potrivit de a-i asigura toate avantajele economice.

In toată Europa această burghezie a considerat statul ca un instrument subordonat intereselor economice. Iar naționalismul nu a fost adoptat decât ca un principiu de delimitare a teritoriilor, în temeiul unei juste împărțiri a sferelor de influență a diferitelor organizațiuni economice.

Imperialismul iudaic a subminat însă încetul cu încetul hotarele trase de burghezie în temeiul principiului naționalităților, astfel încât revoluția proletară organizată de jidani era menită să distrugă aceste hotare desființând statele și organizând Europa ca un singur sistem economic, dependent de centrul conducerei jidovești care se stabilise la Londra.

Acest plan jidovesc a fost răsturnat la noi ca și în Italia și Germania prin readucerea muncitorilor în comunitatea etnică și prin sustragerea lor de sub influența jidovească.

Astfel se conturează acum tot mai lămurit noua ordine Europeană, care va avea să asigure pacea în acest continent pentru o lungă vreme. Cu drept cuvânt am putea vorbi de perspectiva unei păci eterne în Europa, întrucât prin eliminarea intervenției neîncetate a Imperiului Britanic din politica europeană, s'a înlăturat chiar forța care a turburat neîncetat stabilirea unei ordine durabile pe Continentul nostru.

Lupta Germaniei și Italiei pentru stabilirea unei noi ordine Europene se apropie în mod cert de biruință. Ea deschide fără îndoială neamului românesc drum larg spre descătușarea tuturor energiilor de creație în toate domeniile.

Va fi pentru întâia oară în istoria neamului românesc când, stăpâni în țara noastră și având la îndemână toate isvoarele civilizației europene prin schimbul liber de bunuri ideale și materiale cu toate națiunile vom putea da din plin toată contribuția noastră la progresul acestei civilizații.

Apăsați până acum de nevoi, hărțuiți din toate părțile de vecini doritori de cuceriri, opriți în desfășurarea energiilor naționale printr'o nedreaptă împărțire a bunurilor între diferitele clase sociale, exploatați în mod neomenos de mulțimea de jidani care au năpădit ca lăcustele în țara noastră, nu am putut da decât într'o măsură foarte redusă contribuția noastră la îmbogățirea spirituală și materială a civilizației europene.

România Legionară pășește însă acum mândră și puternică alături de puterile Axei, spre un nou și strălucit viitor.

Viziunea genială a Căpitanului

Cu intuiție genială și viziune clară a noii ordine europene, enunțată de puterile Axei, Căpitanul a spus în mod hotărît că pentru România nu poate exista altă politică externă decât aceia a integrării desăvârșite în politica Axei.

Prigoana împotriva Legiunii, pornită de timpuriu de vechiul regim, prigoana care a costat atâtea jertfe, a fost încercarea agenților britanici dela noi, adică a jidanilor de a zădărnici nu numai sporirea puterii politice a României, ci de a pune această țară, chiar cu riscul dispariției ei, în slujba imperialismului anglo-iudaic.

Ne putem lesne imagina unde ne-ar fi dus această politică condusă de jidani și unde ne-am fi găsit chiar în faza actuală a desfășurării evenimentelor politice din Europa.

Numai biruința Legiunii, explicabilă prin dăinuirea doctrinei Căpitanului, pătrunsă în sufletele Românilor prin jertfa supremă a martirilor noștri, a împiedicat căderea României în brațele iudaismului.

Strângerea legăturilor între România și Puterile Axei, îndreptarea politicei noastre externe spre o colaborare sinceră cu aceste puteri este condițiunea elementară pentru existența noastră ca neam.

In acest războ[i] care nu este un războ[i] numai între state ci și între două concepții diametral opuse, se hotărăște soarta Europei. România de astăzi s'a hotărît pentru concepția reprezentată de puterile Axei nu din oportunism, ci pentru că e creiată de doctrina Căpitanului, singura mântuitoare pentru Neamul Românesc.

Astăzi stăpânirea plutocrației, ajunsă în robia iudaismului, s'a prăbușit. Noi nu tăgăduim că pe la mijlocul secolului trecut burghezia românească a contribuit la închegarea statului român; pentru un răstimp denumirea de liberalism național și-a avut justificarea. Dar chiar din interese economice această burghezie

GALAȚI

D. P. P. PANAITESCU: „In mâinile noastre stă viitorul nostru; pe calea care am pornit el nu poate fi decât strălucit"

GALAȚI, 19 (Prin telefon). — In cadrul conferinței despre „Lupta Germaniei naționaliste și a Italiei fasciste pentru o nouă orânduire a Europei", în localitate a vorbit, d. prof. univ. P. P. Panaitescu, rectorul universității.

D-sa a sosit în gară la ora 11 și a fost primit de d-nii: Ioan Ioan, șeful regiunii legionare; Gh. Grecu, șeful județului; comandant legionar Aurel Ibrăileanu, primarul municipiului, precum și de un detașament de cămăși verzi cari au dat onorul.

D. profesor Panaitescu a fost condus la sala teatrului „Central". Marea sală a acestui teatru era arhiplină și cele trei balcoane gemeau de lume. Deoarece în interior nu mai erau locuri libere, a fost instalat un megafon pentru ascultătorii care populau strada Domnească, în fața teatrului.

In interior sala a fost decorată în verde, iar scena pavoazată cu drapelele naționale române, germane și italiene. Portretele Căpitanului, M. S. Regelui Mihai, Adolf Hitler, Ducele Mussolini, general Antonescu și Horia Sima, împodobeau peretele scenei frapat în verde.

Au fost numeroși auditori din toate straturile sociale, clasa muncitorească fiind cea mai numeroasă. Au mai fost prezenți d-nii: general Cristache Popescu, comandantul garnizoanei; Ioan Ioan, șeful regiunii; Aurel Ibrăileanu, primarul municipiului; Gh. Grecu, șeful județului; Răpă, subprefect. In avanscenă se găseau d-nii: consul general al Italiei, Odenigo; cancelarul consulatului german; Hoeltzke, conducătorul consulatului german; Calebota, cancelarul consulatului italian, funcționarii dela cele două consulate și membrii coloniei italiene și germane din localitate.

Corul legionar și muzica au intonat Imnul Regal, Imnul german și Imnul fascist.

Conferința d-lui prof. P. P. Panaitescu, pe care o redăm mai jos, a fost urmărită cu un deosebit interes de numerosul auditoriu.

Cuvântarea d-lui profesor P. P. Panaitescu

Solia pe care o trimite azi legiunea în întreaga țară este o lămurire a rosturilor adânci ale revoluției trăite de întreaga Europă, și în care avem și noi un rost de seamă.

Toți simțim că se clădește acum sub ochii noștri o lume nouă. Războiul actual nu este al însuși altceva decât lupta între lumea nouă și lumea veche.

Lumea veche avea ca ideal democrația, care de formă însemna domnia poporului. In realitate sistemul cerea ca poporul să domnească prin reprezentanții săi, și aceștia erau partidele politice. Partidele s'au transformat în bande de exploatatori, și pentru a-și hrăni clientela aveau nevoie de bani. Bani aveau în primul rând Evreii cu finanța internațională, și astfel partidele au început să fie stăpânite și manevrate de evrei. Pentru a pune mâna pe clasele stăpânitoare, s'a creat francmasoneria, cu centrul în Anglia.

Prototipul acestei lumi vechi este Anglia, care ține în robie popoarele. Pentru a împiedica zorile unei lumi noi, unei liberări a robilor din clasele muncitoare lumea veche a provocat războiul. Lumea veche cu mâinile băgate în mormane de aur, fără alt orizont decât al casei de bani, cu egoismul feroce al stăpânului care se simte amenințat să piardă averile strânse prin fără de legi, a vrut să tragă după ea în prăpastie omenirea întreagă.

Lumea nouă este o revoluție a tineretului. Intemeiată pe puritatea rasei, pe dreptatea socială (care nu este egalitate, ci dreptul fiecăruia în raport cu virtutea și cu munca lui), pe munca ce înlocuiește puterea atot puternică a banului ea pășește biruitoare, iubitoare de jertfe spre zorii unui viitor fericit. Pe când lumea veche plătea cuceririle ei cu bani, cea nouă le-a plătit pe ale ei numai cu sângele ei generos.

Lupta pentru lumea nouă o începe Italia. Primul războiu al lumei noi este al Italiei împotriva Ligii Națiunilor, (liga exploatatorilor). Italia, țara artelor, a gondolelor și a turiștilor, a fost transformată de geniul unui om într'o tabără de muncă și într'un castru roman. Bălțile au fost secate și pe locul lor se ridică azi orașe înfloritoare, și lanuri de grâu, canale, diguri, autostrade, sunt dovezi ale geniului creator italian. Ducele a fost primul profet al lumii noi, căci este o caracteristică a acestei lumi, apariția șefilor naționali cu puteri profetice: Mussolini, Hitler, Franco, la noi: Căpitanul.

Germania era o țară care nu pierduse numai întinse provincii, coloniile, armata ei, dar pierduse ceva mai mult, încrederea în viitorul ei. A venit un om care i-a redat acest lucru: Adolf Hitler. Atunci ea s'a putut din nou măsura cu lumea toată. Și s'a măsurat în primul rând cu cea mai temută putere, puterea banului evreiesc. Lovitura dată de Germania național socialistă iudaismului este o binefacere pentru lumea întreagă. Oricare popor care a avut de suferit de apăsarea iudaică trebue să fie recunoscător lui Adolf Hitler.

Izbânda Germaniei se datorește în primul rând solidarității ei sociale; e țara care a atins cea mai desăvârșită solidaritate socială, ai impresia unui bloc de granit. Și aceasta s'a făcut numai prin dreptate. Orice om din popor, ori cât de umil, știe că porția lui de carne, de pâine sau de unt este egală cu a ministrului sau a celui mai bogat bancher.

Și România Legionară e legată de această luptă pentru o lume nouă Nu de acum, ci de totdeauna. Rostul nostru pe lume, misiunea noastră ca neam a fost, aci la porțile orientului, să fim o sentinelă înaintată a civilizației europene. Noi am fost întotdeauna în avantgardă. Iar Căpitanul cu glasul său profetic a prevăzut această luptă de azi, prin adeziunea lui la axa Berlin-Roma.

Legiunea a participat efectiv la lupta pentru Europa nouă. Căci ce înseamnă altceva prigoana și jertfa a mii de credincioși ai ei? Prigoana n'ar fi luat forme așa de cumplite, dacă n'ar fi fost în joc aci în România stăpânirea unui bastion de mare importanță strategică. Pentru a nu pierde acest bastion lumea veche a vărsat valuri de sânge tânăr, dar l-a perdut totuși în ziua izbândei legionare.

Participarea legionarilor la lupta din Spania același lucru a însemnat: participarea la lupta pentru cruce, pentru civilizație, împotriva puterilor întunerecului, masoneriei, plutocrației și iudaismului. N'au fost mulți, dar au fost cei mai aleși, cei mai scumpi camarazi ai Căpitanului, pe care el i-a dat pentru această luptă comună a lumii noi. Căci acolo, în Spania, se ridicase a patra mare mișcare creatoare de viață politică și socială nouă: Falanga spaniolă.

România legionară e legată de lupta pentru lumea nouă cu trecutul și tradiția ei, cu prezentul și cu viitorul ei de neam, tradiția noastră de sentinelă a civilizației Europei de odinioară în fața barbarilor, ne așează pe aceiași linie de misiune istorică; vrem să fim avangarda luptătoare a Europei de mâine! In mâinile noastre stă viitorul nostru; pe calea pe care am pornit, el nu poate fi decât strălucit. In Europa nouă care se pregătește România legionară își are locul fixat.

Legiunea este România toată, se are ca luptător și creator de forje, în ea stă sufletul strămoșilor, toți îndemnurile lor, tot pentru viitor și încă poate mai mult decât atâta, celace nici nu prevedem, celace dorim încă măcar pentru slava neamului nostru.

TIMIȘOARA

D. C. PAPANACE: „România Legionară merge necondiționat cu Germania național-socialistă și Italia fascistă"

TIMIȘOARA, 19. — In capitala Banatului a vorbit d. subsecretar de stat Constantin Papanace. Mii de oameni din localitate și din împrejurimi în frunte cu formațiunile de legionari au luat parte la această primă conferință din cadrul bătăliei cuvântului.

Au asistat deasemeni reprezentanții Mișcării Legionare în frunte cu preotul Pușcașu, șeful regiunii I legionare, d-nii ing. Duliu Bașiu, șeful județului; Pârva, ajutorul șefului regiunii, ing. Tănase, etc.

Autoritățile au fost prezente prin d-nii prof. Ilie Ghenadie, prefectul județului; dr. Ilie Radu, primarul municipiului; inspector regional de poliție Vasile Comănescu, etc.

Sala cinematografului „Capitol", unde a vorbit d. Papanace, a fost complect neîncăpătoare pentru marea mulțime prezentă, așa că a fost nevoe să se așeze megafoane în fața cinematografului, unde mii de participanți au ascultat o expunere documentată și convingătoare asupra luptei puterilor Axei pentru Europa nouă.

Cuvântarea d-lui Constantin Papanace

DOAMNELOR,
DOMNILOR,
CAMARAZI,

Conducerea Mișcării Legionare mi-a dat însărcinarea să conferențiez în fața d-voastre despre „Lupta Germaniei Național-Socialiste și a Italiei Fasciste, pentru instaurarea unei noui ordine europene".

Pentru a înțelege însă mai bine sensul acestei lupte și mai ales interesul pe care îl are poporul român de a fi biruitoare, îmi voi permite să vă amintesc unele realități de bază care rezultă din însăși poziția pe care o ocupă țara și neamul nostru, în acest sector european. Și anume:

1. Poporul român ocupând bazinul dela gurile Dunării, se găsește situat la răspântia unde se încrucișează drumurile diferitelor Imperialisme.

2. Bogăția solului și a subsolului românesc a constituit totdeauna prin ea însăși, un puternic excitant pentru poftele de dominație directe sau indirecte ale altor popoare.

3. Poporul român sub raportul numeric, nu este încă un popor mare în sensul de numeros spre a ocupa și stăpâni numai prin propriile sale forțe și fără legături de alianță, acest teritoriu.

Din cauza aceasta:

a) In trecutul îndepărtat el a trebuit să ia o poziție mai mult defensivă, retrăgându-se în munți și lăsând drum liber invaziilor barbare care în esența lor nu reprezentau altceva decât un imperialism primitiv.

b) In Evul de mijloc și epoca modernă când s'a constituit în Principate, cu toată dârzenia lui, el a fost mereu balotat între imperialismul țarist, habsburgic, sau turcesc care se înfruntau tocmai pe teritoriul său.

c) In epoca contimporană în special după tratatul dela Adrianopol (1829), când imperialismul occidental și cu deosebire acel britanic a început să fie îndeaproape interesat la gurile Dunării, s'a neutralizat mai mult această regiune.

Dar în acelaș timp s'a înlesnit invazia iudaică care se producea sub egida anglo-franceză.

Deci, în toate epocile, atunci când a existat o formă organizată de Stat românesc, ea s'a născut și menținut dintr'o stare de echilibru și ori de câte ori acest echilibru se întrerupea, primejdia devenea iminentă.

Evident, o asemenea situațiune — fiind în funcțiune de un echilibru de forțe prin natura lui puțin stabilă — este fragilă. Numai o întremare sufletească și trupească a rasei românești, prin înmulțirea ei așa cum gândea să facă Căpitanul poate să ne așeze pe o bază durabilă.

După războiul mondial, încheiat prin pacea dela Versailles, își făcuse apariția sub diferite forme imperialismul iudaic singurul mare beneficiar al războiului, care până atunci se camuflase în hrubele masoneriei sau după ghișeele băncilor.

România deși ieșită din războ[i] întregită, totuși a fost grav aservită cu angajamentele luate față de jidani care invadaseră întreg cuprinsul țării.

Primejdia devenea mai mare, fiindcă ceastă dominație iudaică, sub diferitele ei asecte, tindea să devină universală. Problema capătă un caracter internațional.

Reacțiunea însă nu a întârziat să vină. In Italia, unde democrația pregătise anarhia internă, apare figura cezariană a Ducelui, care primul o înfrânează și dă un nou destin Statului și poporului italian.

In Germania învinsă și pustiită sufletește de virusul iudaic, un soldat necunoscut Fuehrerul de astăzi al poporului german, involburează sentimentul de rasă și mândrie al marei națiuni și pornește la o luptă titanică și decisivă.

La noi, în pădurea dela Dobrina (1919), instinctul de conservare al nației palpită îngrijorat și se transformă în hotărîri de luptă tenace în pieptul tânărului cu ochii verzi, Căpitanul nostru al tuturor.

Invingem sau murim împreună

Așa dar, sunt suficiente aceste întâmplări spre a vedea că legăturile ce există între național-socialism-fascism și Mișcarea Legionară, nu sunt legături de suprafață sau circumstanță, ci izvorăsc din însuși rațiunea instinctului de conservare a sufletului arian, care se vedea grav amenințat în însăși esența lui creatoare.

Izvorâte dintr'un asemenea fond comun, adânc și permanent, aceste revoluții naționale sunt sortite să aibă un destin comun: înving sau mor împreună.

Geniala intuiție politică a Căpitanului, a desprins acest lucru esențial, pe care lumea noastră politică, orbită de prejudecăți, nu l-a putut vedea.

De aceia, în declarațiunile făcute presei în toamna anului 1937, Căpitanul a precizat fără echivoc, că în lupta ce se dă între cele „două lumi", Mișcarea Legionară va sta hotărît alături de puterile Axei.

In fixarea acestei atitudini politice n'au fost numai motive de ordin ideologic ci și adânci rațiuni de politică realistă.

In spațiul din bazinul dunărean, pe care îl ocupăm, poporul român, este amenințat de următoarele două primejdii în ordinea importanței:

1. In primul rând de primejdia nimicirii fizice și morale a rasei reprezentată de invazia iudaică. Acest neam parazitar și dizolvant atacă metodic nația românească, în toate straturile sale:

— țărănimea prin alcoolizare, spoliere sângeroasă și răspândiri de boli sociale;

— clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare;

— pătura conducătoare prin corupție, adulare sau șantaj, aservire materială prin împrumuturi sau morală printr'o literatură pervertită și otrăvitoare.

INVAZIA JUDAICA

La spatele acestei invazii iudaice, care în realitate viza însăși cucerirea teritoriului românesc, stau planurile imperialismului judaic, cu întregul arsenal de luptă. Ei aveau la îndemână: *forța plutocrației iudaice* mondiale pentru acaparare economică și financiară:

— *influența diplomației statelor democratice* aservite Cahalelor;

— *presiunea centrului masonic* ce se exercita prin centrala lojilor, care se chema Liga Națiunilor;

— *șantajul* cu mișcările comuniste a căror atitudine era orchestrată după liniile mari ale judaismului;

— *aservirea* clasei conducătoare românești recrutate în majoritatea ei din lumea cosmopolită și interlopă a orașelor noastre de proveniență iudeo-fanariotă și fără legături cu adevăratul popor românesc;

— *captarea și utilizarea* fostului Rege Carol II, ca sinistru instrument pentru aducerea la îndeplinire a acestui plan diabolic.

De aceia oricine a cercetat această primejdie, fără a se fi lăsat derutat de încercările de minimalizare ale jidanilor, s'a putut convinge că ea nu poate fi soluționată decât într'un cadru *internațional* și numai printr'o strânsă cooperare cu alte popoare care au identificat la rândul lor primejdia iudaică și și-au propus să o soluționeze radical.

2. A doua mare primejdie este aceea de a nu putea supraviețui popoarelor înconjurătoare.

Este clar deci, că în actuala conjunctură a politicei internaționale, aceste primejdii nu puteau fi conjurate decât urmând în totul politica externă preconizată de Căpitan, mai ales că evenimentele care s'au succedat atunci, au verificat-o într'un mod atât de impresionant.

Ce se poate soluționa

Alături de puterile Axei se poate soluționa:

1. Problema iudaică. Aceste țări fiind angajate într'o luptă pe viață și pe moarte cu iudaismul internațional, au tot interesul ca această forță să fie radical nimicită. Acest lucru nu se putea sub nici o formă aștepta dela o colaborare cu Franța și Anglia democrată și masonă, întrucât în aceste țări iudaismul este pe deplin stăpân spre marea nenorocire a popoarelor respective.

2. Se poate evita primejdia contopirei cu popoarele înconjurătoare, fiindcă și puterile Axei, care au interese vitale la gurile Dunării și în Peninsula Balcanică, fără a fi împotriva cuiva simt necesitatea unui Stat românesc în punctul de intersecție pe care îl ocupă România.

Deasemenea unele revizionisme nejustificate, care au profitat atât de mult din cauză că nu a fost adoptată la timp politica preconizată de Căpitan, nu ar fi avut nemeritatul sprijin de care s'au bucurat.

Toate aceste realități evidente, pătura noastră conducătoare de eri a vrut — să le camufleze cu diversiunea așazisei „aserviri economice" la puterile „Axei", pentru a sustrage atenția poporului român dela inamicul No. 1 care este jidanul. A uitat și uită și astăzi această pătură conducătoare că până la venirea regimului Legionar, Statul Român trăia în plin „primejdia spolierii", fiind prădat de capitalul jidovesc, atât din interior cât și din exterior prin împrumuturi oneroase de Stat, comisioane suspecte, concesiuni petrolifere sau forestiere și alte afaceri veroase.

Acestea sunt, în linii mari, motivele de ordin românesc care determină o necondiționată alăturare la puterile Axei.

UN RAZBOIU INTRE DOUA LUMI

Dar chestiunea prezintă și alte aspecte pe plan european. Este vorba de un războ[i] între „două lumi", cum a spus atât de lapidar Căpitanul. Lumea veche și lumea nouă.

Prin lumea veche se înțelege lumea cangrenată de infecția spiritului iudaic, lumea satanizată.

D[e] mai bine de un veac ... tate, de când revoluția ... slobozit pe jidani din ghetou ... luția morală a omenirii ... în proporții îngrijorătoare.

Viața din ghetou le-a dat ... ritate de bandă care acum ... pândi pe întreg globul ... pentru organizarea jafului ... cului.

— Atmosfera talmudică ... uri le-a alimentat o ură ... o groaznică sete răsbunăto... va pustii în toate părțile.

— Promiscuitatea din ghetou ... olierat orice sentiment ... simț al frumosului din ... vor mânji cu cinism și ... ce ideal de artă.

— Degenerescența determin... endogamia din ghetou le ... orice calitate virilă și bărbă... în locul mândriei, al onoarei, ... ritului răsboinic și al ... manifesta acea lamentabilă ... fizică și morală care ...

Din înlănțuirea tuturor ... re și deficiențe, ei au ... tem de morală pe care ... de negustori îl va impune ... pervertirea nobilului și ... suflet arian.

Totul se va materializa ... vițelului de aur va stăpâni ... sufletul și destinul popoarelor ... ropene. Cei care vor rezista ... concepții vor fi aruncați ... ria vieții sau nimiciți.

Viteazul, nobilul și ... flet arian, creatorul culturii ... civilizației omenești se va ... climatul duhoarei iudaice.

Un întreg arsenal de arme ... sa, banca, camăta, pornografia, ... lomnia, corupția, alcoolul, ... sonică atât de infernal ... de către rabini, înțelepții ... lui în protocoalele lor, va fi ... mișcare pentru înlăturarea ... piedici în operele lor de ... a „goimilor". Toate elitele ... au fost doborîte prin aceste ... me arme. Două nobilimi ... lerate să existe cu prețul ... ril lor, prin încrucișerile ... s'au pretat să le aibă cu ... ghetourilor. Una din acestea ... nobilimea engleză.

Din această hibridă încrucișare ... eșit respingătoarea speță ... cratului. Ea formează coloana ... tebrală a lumii vechi cu întregul ... tegiul ei de bancheri, ... meni de afaceri, cu stipendiații ... politici, răspândiți ca niște ... cule de caracatiță pe întreaga ... prafață a globului.

Așa zisul Imperiu Britanic ... altceva în realitate decât ... mens cadru în care operează ... crația iudaică și iudaizată ... spoliază până la sânge ... porul englez aruncat în ... neagră mizerie.

Această plutocrație ... pune la cale războaiele ... să tragă profituri;

— Această plutocrație ... popoarelor muncitoare ... huri și lovituri de bursă, ... mizerie și haos în viața ...

— Ea seamănă dihonii ... nii între State și popoare, ... poată spolia mai bine;

Ea uneltește crime ...

— Ea ne-a asasinat CĂPITAN[UL]

Doborîrea ei este o necesitate ... torică.

Misiunea epocală a Germaniei și Italiei

Iată covârșitoarea sarcină pe care și-au luat-o cele mai mari și mai viguroase State din Europa: Germania național-socialistă și Italia fascistă.

Misiunea lor este epocală. „Pentru instaurarea unei noui ordine europene" este nevoie de luptă, organizare și muncă creatoare în toate sectoarele vieții pustiite de spiritul dizolvant iudaic sau jefuite de rapacitatea lui.

Pe plan moral înseamnă restaurarea valorilor și virtuților sufletești (cavalerism, onoare, demnitate, loialitate, vitejie) virtuți care au fost denigrate și înlăturate de jidani, atât în rapoartele dintre indivizi cât și între cele dintre națiuni.

Pe plan economic înseamnă respectarea muncii a fiecărui individ sau a fiecărui popor și înlăturarea parazitismului de esență iudaică.

Pe plan social înseamnă ridicarea individului, a maselor sau a națiunilor la nivelul la care le îndreptățesc calitățile lor creatoare.

Pe plan politic înseamnă cultivarea solidarității europene cerută de însuși noua structură economică a Statelor dar mereu zădărnicită de intrigile interesate ai plutocrației anglo-iudaice.

In cadrul granițelor firești, popoarele vor putea să-și valorifice talanții cu care le-a înzestrat Dumnezeu.

Lupta între lumea veche și nouă va fi crâncenă, apocaliptică. Este lupta între lumină și întuneric. Intre oștile tenebrilor ... și oștilor luminii ariene. Sunt convins că vor învinge oștile luminii. Pentrucă că ele apără dreptul la viață și onoarea popoarelor ... bogății și tezaur acumulat ... crime și jaf. Sunt convins că vor învinge oștile național-socialiste și fasciste, pentru că ele sunt ... și conduse de doi căpitani ...: Adolf Hitler și Benito Mussolini.

Mișcarea Legionară urmărește această luptă ca propria sa luptă, fiindcă de ea o leagă porunca ... a Căpitanului, sângele lui ... Moța și a tuturor camarazilor ... zuți în încleștările dela noi.

România Legionară merge necondiționat cu Germania național-socialistă și Italia fascistă până la ... gerea biruinței totale care nu va întârzia să vină.

BRAȘOV

D. AL. CONSTANT: „Noi suntem cu Axa prin structură, prin concepție de viață"

O lume nouă se făurește sub ochii noștri.

O lume puternică se ridică pe ruinele alteia vechi și compromise: pretutindeni și la noi.

Trăim un mare început de istorie nouă.

Priviți harta politică a Europei: au dispărut atâtea frontiere.

Priviți harta ei spirituală: o nouă concepție cucerește spiritul ei.

Războiul actual este numai aspectul militar al unei adânci, fundamentale revoluții politice și spirituale.

S'a crezut la început în Septembrie 1939, că noul război va rămâne o simplă întâlnire armată pentru soluționarea unui litigiu de interes circumscris.

Astăzi pretutindeni se știe, că războiul pe care îl trăim este un război ideologic, este înfruntarea a două lumi.

CELE DOUA EUROPE

Se face analiza celor două Europe: Europa de eri și Europa de mâine. „Sunt două lumi care ... separaț progresiv ideologic, ... și social. Deoparte Anglia, ... democrației iudeo-masonizate ... alta Puterile Axei".

Vorbitorul constată că ... englezi stăpâneau peste ... că City-ul, bursa valorilor ... conducea până mai eri ... lume. O disproporție ... exista între puterea efectivă ...

(Continuare în pag. 9-a)

MANIFESTAŢIILE PENTRU INSTAURAREA UNEI NOUI ORDINE IN EUROPA

(Urmare din pagina 8-a)

pământurilor și imensitatea imperiului bogățiilor. In schimb, întreaga lume era sub controlul rețelei abil dirijată din Londra.

De câteva sute de ani, toate conflictele armate sau diplomatice, toate speculațiile economice, toate crisele politice sau financiare își aveau ca punct de plecare Londra și acolo se instalase iudaismul internațional. „Când se va scri istoria secretă a Imperiului Britanic se va vedea cu spaimă că n'a fost conflict, în ultimele patru sute de ani, în care să nu fi fost direct și energic interesată Anglia; că s'au ucis sute de mii și milioane de oameni pretutindeni pentru socotelile inavuabile ale financiarilor din City. Popoare întregi au sângerat, crezând că luptă pentru idealuri sfinte, când în realitate se sacrificau pentru ridicarea cursului vreunei acțiuni, după jocul diabolic dirijat de Londra. „Dominația economică devenise o dominație politică, hegemonia Marei Britanii, necontestată în lumea extra-europeană, amenința să cucerească însuși continentul nostru.

Impotriva acestei stăpâniri s'au ridicat Puterile Axei.

LUPTA NAȚIONAL-SOCIALISMULUI ȘI FASCISMULUI

Lupta Germaniei național-socialiste nu mai este lupta Danzigului sau a Coridorului și nici lupta spațiului vital (lebensraum), lupta Italiei fasciste nu mai este lupta Maltei sau a Gibraltarului pentru cucerirea spațiului mediteranian, lupta Puterilor Axei a devenit lupta Europei, a unei Europe eliberată de hegemonia Londrei, de tot ceeace întruchipează ca putere ocultă masonică financiară, Capitala Imperiului Britanic.

Bombardamentul perseverent și distrugător al Londrei, bătălia Londrei este mai mult decât un episod militar, este asediul Cartaginei moderne.

Se analizează forța spirituală și militară a Puterilor Axei în contrast cu realitățile britanice.

Concluzia necesară este victoria acestor forțe nemuritoare.

România legionară, născută din aceleași necesități și nutrind aceleași aspirații este în aceste momente decisive, alături de factorii constructivi ai lumii noui.

„Atașamentul celor 22 de milioane români de aici și de pretutindeni față de cauza Axei, cauza Europei noui, nu este dictat de calcule diplomatice sau politice: noi suntem cu Axa prin structură, prin concepție de viață (Veltanchaung).

Noi știm că victoria Axei înseamnează biruința lumii noui pentru care au murit mii de legionari, pentru care suferă și muncesc atâtea milioane".

„MIŞCAREA LEGIONARĂ ESTE ALĂTURI DE AXĂ FĂRĂ NICI O CONDIŢIE"

Cuvântarea d-lui profesor Ernest Bernea, rostită la Deva

Orașul Deva a cunoscut astăzi una din cele mai frumoase manifestații naționale, toți legionarii din cuprinsul județului Hunedoara, manifestând într'un cadru de disciplină, ordine și entuziasm marea lor credință legionară.

La ora 11,30, legionarii și publicul au luat parte într'un număr impresionant la conferința d-lui profesor Ernest Bernea, Directorul Studiilor și Documentărilor din ministerul Propagandei, care a vorbit în sala teatrului orășenesc despre „Lupta Germaniei național-socialiste și Italiei fasciste pentru instaurarea unei noui ordine în Europa".

Conferențiarul a spus între altele următoarele:

Această criză își are origina în defectele unei lumi vechi care a apus, lume veche care se caracterizează prin capitalism, masonerie și iudaism. Iudaismul este o consecință firească a celorlalte două aspecte. Mai există o rămășiță a fostei lumi vechi: Anglia. Unii mai cred că Anglia mai luptă pentru un ideal. In realitate, sub pretențiile de ideal, ea a dat o luptă de interese, și aceasta nu făția, ci în mod ocult.

Spre deosebire de alte popoare, Anglia nu și-a câștigat imperiul colonial prin sacrificii de sânge ca Spaniolii și Portughezii, ci prin furt dela Spanioli, Germani și Portughezi.

Anglia, care vorbește de libertate, a omorît în massă popoare neînarmate, cum au fost Burii, populațiile băștinașe din Canada, Indienii, Australienii, etc.

Pretutindeni unde se află, Englezii nu fac altceva decât să exploateze popoarele ce le stăpânesc, și aceste rezultate dezastruoase le-am simțit și noi Românii. Pe teren economic ne-au furat, este drept, într'un mod elegant, avutul nostru. Pe teren politic la orice act care se punea în ce privește Garda de Fier, era prezent ministrul Angliei alături de călăul nostru, Armand Călinescu, mână în mână cu masoneria capitalistă.

In fața Angliei și a lumii vechi, pe care ea o reprezintă s'a ridicat Germania național-socialistă și Italia fascistă. Lângă aceste puteri s'a ridicat Mișcarea Legionară. Astfel apare o lume nouă a popoarelor naționaliste. Acestea se bazează nu pe capital ci pe muncă, nu pe masonerie, ci pe dragostea creștină, nu pe internaționalism, ci pe ideia de neam.

Alte idei la baza lumii noui mai sunt următoarele: adversitatea împotriva ideii de egalitate, care este irealizabilă în felul conceput de lumea veche; suntem egali numai întrucât putem reprezenta o valoare; apoi la baza lumii noui mai stau ideile de ordine și de disciplină, care sunt esențiale, deoarece nu putem trăi fără ele; lumea veche avea o disciplină forțată; lumea nouă vede o altă disciplină, nu una care să repugne, ci una voluntară, conform credințelor.

Oculta masonică și educația făcută de ea nu avea ideia de onoare. Tot ce face legionarul este făcut cu demnitate, la lumina zilei, cu conștiința trează. Și acest principiu a fost trecut și pe planul internațional. A fost înlocuită lupta surdă dusă între popoare. Statele naționaliste luptă împotriva dușmanilor lor dar procedează fiecare într'un mod organic, după geniul lui propriu. Fascismul se bazează pe Stat; național-socialismul se bazează pe ideia de rasă germanică; Mișcarea legionară se bazează pe creștinism.

Omul nou pe care caută să-l realizeze Mișcarea Legionară este creștinul. Tocmai aceasta face și greutatea luptei și îi dă și durată. Mișcarea Legionară luptă alături de Germania național-socialistă și Italia fascistă pentru a-și da contribuția ei la transformarea lumii.

Incă din 1936, Căpitanul a vorbit despre alipirea la Axă. Am fost alături de Axă, încă din 1936, nu cu trupul, ci cu sufletul, ceeace este mai important.

Moța și Marin au murit în Spania nu pentru a da un ajutor Generalului Franco, ci pentru a arăta că nu lipsim dela lupta dintre cele două lumi. Spiritul acesta înseamnă imens, pentrucă prin sacrificiul făcut am dat ceeace a avut mai bun poporul românesc (urale).

Alt fapt care dovedește alăturarea noastră la Axă este că după alegerile din 193 a venit prigoana împotriva Mișcării Legionare și această prigoană a fost pornită dela Londra.

Prigoana, care constitue un fapt specific al lumii vechi, este un semn că noi am colaborat prin suferință, la crearea noulii ordini europene. Din prăbușirea lumii vechi, am rămas sfârtecați, cu granițele rupte. Dar nu acesta este esențialul. Problema granițelor vine dela sine în urma luptei legionare. Noi socotim că la Gurile Dunării și în Carpați suntem colaboratorii Axei. Luptăm cu ungurii nu din ură, ci fiindcă credem că avem o misiune de îndeplinit aci. Mișcarea Legionară este alături de Axă fără nici o condiție, fiind sigură că această luptă duce la victorie (urale).

A trebuit să vină 6 Septembrie pentru ca multă lume să se convingă că a avut dreptate Căpitanul. Și dacă nu apărea un demn urmaș al Căpitanului în persoana d-lui Horia Sima, România ar fi fost împărțită ca și Polonia.

D. Conferențiar a încheiat strigând:

Trăiască Germania național-socialistă!

Trăiască Italia fascistă!

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

*

S'a intonat „Sfântă tinerețe legionară", apoi întreaga asistență a mers în parcul din fața Primăriei, unde d. prof. Bernea a rostit cuvinte însuflețite de îndemn către legionari, de a merge neîncetat pe drumul arătat de Căpitan.

A urmat o defilare în fața d-lui Prefect, a d-lui conferențiar, a Statului Major județean, și a reprezentanților Armatei.

După defilare adunarea a luat sfârșit.

Șefii de cuiburi și garnizoană au rămas la Deva, pentru școala de cadre, care va începe mâine 20 Ianuarie a. c. Ceilalți legionari au plecat acasă.

La Ploești

PLOEȘTI, 19. — In cadrul marilor manifestații organizate pe întreaga țară, la Ploești miile de legionari și cetățeni veniți din toate părțile județului au ascultat din piețele 22 Septembrie și Unirii, din străzile Mihail Kogălniceanu și Radovici, la megafoanele instalate special, cuvântul d-lui Emil Bulbuc, secretarul general al ministerului Propagandei, difuzat din sala teatrului „Odeon". D-sa și-a desvoltat subiectul „Lupta Germaniei național-socialiste și a Italiei fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene" de față fiind d-nii: g-l Nicolaescu, av. Mântăluță prefectul jud. Prahova, comand. legionar Victor Silaghi; șeful Mișcării Legionare de Prahova, cu întreg statul major a lorganizației; dr. I. Niculescu, primarul municipiului Ploești; E. Remeiu, chestorul poliției, un grup de ofițeri superiori germani din garnizoana Ploești; ing. Berceanu, președintele Camerei de muncă; Octav Lixeanu, președintele Camerei de Comerț; conducătorii școlilor secundare și primare din localitate cu întreg corpul profesoral, precum și a unui numeros public și grupuri de legionari.

Inainte de începerea cuvântării, corul lgionar de sub conducerea camaradului Danielescu a intonat Trăiască Regele, Giovinezza și Imnul german.

După ce d. Bulbuc și-a ținut cuvântarea, corul a intonat Sfântă tinerețe legionară și Ștefan Vodă al Moldovei.

După manifestația dela „Odeon", legionarii încolonați au făcut o caldă manifestație la consulatele Germaniei și Italiei manifestând pentru Adolf Hitler și Ducele Mussolini.

La Târgoviște

TARGOVIȘTE, 19. (Prin telefon). Orașul nostru a fost astăzi obiectul unei grandioase manifestații organizată de conducerea legionară a județului în vederea lămuririi opiniei publice asupra luptei Germaniei național socialiste și a Italiei fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene.

La sediul legionar al județului, admirabil ornat cu brad verde și tablourile M. S. Regelui Mihai I, Cancelarului Adolf Hitler, Benito Mussolini, Căpitanul, General Ion Antonescu și Horia Sima, au venit d-nii colonel Spătaru, prefectul județului; av. Aurel Ionescu, comandantul organizației legionare a județului; Ion Boldeanu, președintele Institutului Național al Cooperației și delegat al centrului; colonel Grigore Ghiorghiu, comandantul garnizoanei, o delegație de ofițeri germani în frunte cu d. colonel Redlich, o delegație a fasciei italiene locale în frunte cu d. consul Mario Amico, d. primar Nicu Grigorescu, ajutor de primar; Florian Ștefănescu, pof. Ion Pavelescu, împreună cu senatul legionar al județului, subprefect Minculescu, Petrescu președintele Federalei și toți șefii de autorități.

După ce au semnat în registrul sediului, reprezentanții Germaniei și Italiei împreună cu fruntașii județului s'au dus la teatrul „Ion Heliade Rădulescu", deasemenea ornat cu tablouri și steagurile popoarelor Axei și cel românesc. Pe tot parcursul legionarii au ovaționat îndelung pentru M. S. Regele Mihai I, pentru conducătorii statelor Axei și conducătorul Statului Românesc.

Sala teatrului a fost ocupată de un mare număr de fruntași ai vieții publice și economice ai orașului și de un mare număr de cetățeni din toate straturile sociale.

Corul legionar sub conducerea d-lui av. Vasile Popescu-Băleni a intonat Imnul Regal și Sfântă tinerețe legionară, ambele ascultate în picioare de întreaga asistență. După aceasta d. Ion Olteanu, președintele Institutului național al cooperației și delegat al centrului și-a desvoltat conferința sa vorbind despre „Lupta Germaniei național socialiste și a Italiei fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene.

In încheere, d-sa a exprimat credința poporului român în categorica victorie a puterilor Axei contra plutocrației judeo-masonice.

Conferința a prilejuit o mare manifestație de simpatie la adresa Germaniei și Italiei, precum și a României Legionare.

Corul legionar a intonat apoi „Urlă Dușmanii" și „Ștefan Vodă al Moldovei". Reprezentanții popoarelor Axei împreună cu fruntașii județului nostru au venit apoi la sediul legionar, unde, de pe o stradă, au primit defilarea legionarilor din orașul și județul nostru sub comanda d-lui Virgil Popescu. Tot timpul a domnit un serviciu de ordine perfectă sub conducerea d-lor Cosma Jelescu și prof. Aldea.

La Predeal

PREDEAL, 19 (Prin telefon). — La ora 19, în sala cinematografului „Modern", din localitate, s'a ținut o conferință tratând subiectul: „Lupta Germaniei național-socialiste și a Italiei fasciste pentru instaurarea nouei ordine europene".

Ședința s'a deschis cu Imnul Regal Imnul German, Imnul italian, și Sfântă Tinerețe Legionară. Primul a vorbit d. căp. Scărlătescu în limba română, apoi d. prof. Cristian Meth, în limba germană.

Au asistat la această conferință o delegație de 11 ofițeri germani, toate oficialitățile din localitate, garnizoana legionară sub conducerea camaradului N. Bodeanu și un numeros public.

Ședința s'a terminat la ora 20.15.

La Arad

ARAD, 19 (Prin telefon). — La orele 9 dimineața întreaga garnizoană legionară și miile de delegați din toate satele arădane s'au adunat la sediul legionar de unde s'au răspândit în marșuri și cântece legionare, pornind în grupuri numeroase și manifestând pe străzile orașului. Se remarcă îndeosebi cămășile verzi și costumele naționale din diferite plase.

La orele 11, valuri, valuri de lume se scurg spre palatul cultural pe forntispiciul căruia, sus spre cer, fâlfâia drapelul național și un portret uriaș al Căpitanului. La orele 11,30 sala palatului a fost complect ocupată, astfel că o mulțime de oameni au rămas afară. S'au instalat megafoane pentru ca și cei din stradă să poată auzi conferința d-lui comandant legionar C-tin Stoicănescu.

Scena palatului cultural a fost drapată cu drapelul român, german, și italian, alături de portretul Căpitanului, M. S. Regelui Mihai, Adolf Hitler și Ducele Mussolini. In asistență se găseau reprezentanții grupului etnic german și ai comunității italiene, apoi reprezentanții Mișcării Legionare și ai autorităților militare și civile.

Corul studenților și corul frățiilor de cruce au cântat mai multe cântece legionare.

Studenții Ion Pop și Ion Triponescu au recitat poeziile patriotice „Cântecul valah" de Mircea Dem. Rădulescu și „Țara" de N. Crevedia. Asistența s'a retras apoi în grupuri legionarii făcând demonstrație prin oraș cu marșuri și cântece legionare.

La Calafat

CALAFAT, 19. (Prin telefon). — Azi la orele 12, în sala „Mirica", în orașul nostru, a avut loc o adunare legionară. Au luat parte la această manifestare garnizoana legionară Calafat, Poiana Mare, Maglavit, Golenți, Ciupercenii Vechi, etc., precum și autoritățile locale și un numeros public.

Adunarea a fost deschisă cu o ședință de cuib, după care a vorbit d. prof. Const. Stăncescu, delegat din partea garnizoanei legionare Craiova, despre „Lupta Germaniei național-socialiste și a Italiei fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene".

D-sa a arătat în cuvinte simțite roadele și foloasele acestor două idei comune. In acelaș sens a mai vorbit și camaradul av. Segărceanu, primarul orașului.

La sfârșit s'au cântat mai multe cântece legionare, după care a avut loc închiderea adunării.

Asistența s'a încolonat apoi parcurgând străzile orașului în cântece legionare.

La T.-Severin

T.-SEVERIN, 19 (Prin telefon). — In vederea adunării legionare ce a avut loc în orașul nostru, încă de dimineață străzile erau populate cu mulțimea venită din județ pentru a asculta pe delegatul centrului. Vasta sală a palatului cultural „Teodor Costescu" devenită neîncăpătoare, a fost prevăzută cu megafoane pentru ca lumea din fața sălii să poată urmări conferința.

La ora 11 jumătate și-a făcut apariția d. Mille Lefter, comandant al „Bunei Vestiri", însoțit de d. Mihail Montanu, prefectul județului; Vasile Georgescu, primarul orașului; Marinescu, comandantul județului; Al. Serafim, ajutor de primar, apoi legionarii dr. Ionescu Devesel, dr. Andreoiu.

D. Lefter și-a rostit apoi cuvântarea. După adunare, legionarii formați în coloane de marș, au defilat în fața monumentului eroilor din parcul Rozelor.

La Tulcea

TULCEA, 19. (Prin telefon). — Azi la orele 8 jumătate d. comandant legionar Nicolae Petrașcu, secretarul general al Mișcării Legionare a ținut în localitate o conferință, în sala cinematografului „Select" tratând subiectul: „Lupta Germaniei național-socialiste și a Italiei fasciste pentru intronare unei noui ordine în Europa".

La această deosebit de importantă manifestație legionară din orașul nostru, au lut parte d-nii: comandant ajutor Eugen Teodorescu, șeful regionalei a 5-a; d. col. Ionașcu, comandantul garnizoanei militare; Nicolae Arnăutu, șeful contenciosului legionar; comandant ajutor Nicolae Constantinescu, ajutorul de primar al orașului; Dumitru Dobrin, șeful județului; Dumitru Predescu, prefectul județului; prof. Ion Stratulat, primarul orașului; Constantin Cristea, șeful garnizoanei locale precum și un numeros public.

Festivitatea s'a deschis prin intonarea Imnului regal și a cântecului Ardealul tânăr legionar după care d. comandant Petrașcu și-a desvoltat conferința.

După amiază, d. comandant N. Petrașcu a ținut o ședință pe județ în localul sediului legionar, cu care prilej a luat cunoștință de toate realizările și deziderartele organizației locale.

Seara, la ora 7, în aceeași sală arhiplină, d-sa a vorbit din nou despre raporturile dintre legionari și lumea nelegionară.

La Iași

IAȘI, 19 (Prin telefon). — Azi la orele 11.30 în sala Ajutorului Legionar din localitate d. av. Horia Cosmovici șeful propagandei legionare a vorbit în cadrul marilor adunări legionare, organizate în toată țara, despre „Lupta Germaniei național socialiste și a Italiei fasciste pentru instaurarea unei noui ordine în Europa".

După intonarea Imnului Regal de către corul legionar, d. Horia Cosmovici, și-a desvoltat conferința.

Conferința a fost urmărită de un numeros public format din autoritățile civile și militare, legionari și legionare cari, la sfârșit, au intonat imnul „Sfântă tinerețe legionară".

La Suceava

SUCEAVA, 19. — Adunarea legionară, convocată azi în toată țara, s'a desfășurat la Suceava în cadrul mărei ai unei manifestațiuni puțin obișnuite. La orele 11,30, sala casei Polone a fost ocupată până la refuz de toate categoriile de cetățeni.

In prezența I.P.S.S. mitropolit Tit, a șefului reg'unii 8-a legionare Grigoraș Sucevan, a d-lui general Manafu, a d-lui prefect Ionescu, primar Maga, a corpului profesoral universitar și a unei mari mulțimi de ofițeri și intelectuali d. prof. Vladimir Dumitrescu, secretarul general al ministerului Culturei, a rostit o cuvântare care a impresionat adânc prin fondul și prin care d-sa a arătat strădu-nțele puterilor Axei pentru a crea o nouă Europă.

Cuvântarea a fost difuzată prin megafoane formațiunilor legionare și ascultătorilor cari nu au putut pătrunde în sala de conferințe.

După cuvântare, Frăția de Cruce și grupul studențesc au executat Giovinezza, Imnul german, Sfântă tinerețe legionară și alte cântece legionare, după care formațiunile legionare cuprinzând câteva mii de legionari s'au încolonat în marș, străbătând orașul până în fața primăriei, unde a avut loc defilarea.

In numerele noastre viitoare vom publica părțile esențiale din conferințele rostite de fruntașii Mișcării Legionare, în țară, în ziua de Duminecă 19 cr.

Adunarea generală a Societății Române de Urologie

Eri seară s'a ținut în amfiteatrul Spitalului Colțea adunarea generală a Societății Române de Urologie.

D. prof. Țepoșu (Sibiu), președinte deschizând ședința, mulțumește membrilor Societății pentru activitatea depusă, arată că Societatea este astăzi complect romanizată prin excluderea membrilor evrei și-și exprimă durerea pentru pierderea fraților noștrii, cu speranța reîntregirii în anul ce-l începem.

D. docent M. Popescu Buzeu, secretar general face darea de seamă asupra activității Societății pe anul expirat. Arată că s'au ținut 9 ședințe în care s'au făcut 38 de comunicări și 12 prezentări de bolnavi, piese anatomice, radiografii etc.

Cu toată excluderea membrilor evrei Societatea numără astăzi 89 membri, deoarece în locul celor excluși au fost alese noi elemente tinere.

Rezumă „Memoriul privitor la situația urologiei în România" prin care s'a cerut înființarea și înzestrarea de noi servicii de urologie precum și autonomizarea catedrelor, care trebue să pregătească specialiștii necesari.

Arată că în anul pe care-l începem o muncă fără răgaz, singurul capital real al vremurilor de astăzi, trebue să fie ținta tuturor. Aceastâ muncă trebue să-și îndrepte ținta în primul rând către colectivitatea românească căreia suntem datori să-i închinăm toate forțele noastre.

După ce d. dr. Vintici, casier, a făcut darea de seamă financiară, d. dr. Zanne a citit raportul cenzorilor, iar adunarea generală a dat descărcarea de gestiune.

S'a ales apoi noul comitet în persoana d-lor:

Președinte: Mircea K. Constantinescu; vicepreședinți: N. N. Constantinescu și I. Petcu; secretar general docent M. Popescu-Buzeu; casier V. Vintici; secretari de ședință: Valeriu Petrescu și V. Tuchel.

Cenzori titulari: Petrașincu Sterie, Burghele Zanne.

Cenzori supleanți: Olănescu Gh., Th. Ioan, Mareș E.

După adunarea generală s'a ținut prima ședință științifică la care au făcut comunicări d-nii docent M. Popescu Buzeu, dr. Iancu (Iași), dr. Achile Dimitriu și Vasiliu (Ploești), etc., luând parte la discuție d-nii medic general Christian, agregat Gh. Marinescu, docent Anghel, dr. Petcu, etc.

UN NOU AVION ITALIAN URIAȘ

ROMA, 19 (Rador). — Un avion uriaș italian a fost încercat cu succes zilele acestea. Avionul, destinat sborurilor transatlantice, are patru motoare cu 5400 cai putere, poate transporta 13 tone, în care sunt cuprinși 16 pasageri, în afara echipagiului.

Raza de acțiune a avionului, fabricat numai cu materiale italiene, este de 4000 km.

RADIO

Marți 21 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m. (160 kHz) — 150 kW
RADIO BUCUREȘTI
364,5 m. (823 kHz) — 12 kW
POSTUL PE UNDA SCURTA
32,4 m. (9260 kHz) — 2 kW

7.00: Ora dimineții.
Radio jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodărești.
13.15: Ora; Cota Dunării și a barei Sulina; Informațiuni artistice și sportive.
13.30: Ansambluri vocale (discuri).
Potpuriu de melodii din filme; Filippuci: Mustafa-fox Tdio vocal Cetra); Loesser: Fox; Mara: Rumba cântată de Otello Boccaccini și Trio Lescano; Kletsch: Melodie.
13.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Peter Kreuder (pian).
Selecțiuni de foxtroturi; Melodii de Lehar.
14.10: Radio jurnal (II).
14.30: Cântece și jocuri românești.
Rodica Bujor (voce acomp. de taraf): De când ne-a aflat mulțimea; Iarna grea, muierea rea; Pe deasupra casei mele; Săbărelul; Pe sub fereastră curge un râu; Piatra, piatră; Joc din Ardeal cu strigări; Arii ardelenești.
15.00: Jurnal cultural.
18.30: Ora; I. Oaspeți din Brașov.
D-na Lia Busuioceanu (pian): Compoziții de Edward Mac Dowel: Prolog Tarantella; O veche legendă de dragoste; Melodie; Cântecul păstoriței; Coliba pustie; Marea; Dans andaluz; Dintr'o cabană de lemn; Epilog; Salamandra.
19.00: Poșta tehnică.
19.15: II. — Oaspeți din Brașov.
D-na Edda Togănel (voce, acomp. la pian de d-na Lia Busuioceanu): Schubert: Te salut; Schuman: Nu pot pricepe, nu pot crede; Brahms: Serenadă zadarnică; Wolff: a) Noaptea, b) Iubire modestă; Roger: Cântecul de leagăn al Mariei; Rich. Strauss: Imi port iubirea.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Dansuri (discuri).
Calle: Conga; Noble: Fox; Waldmann: Ernestina-vals; Long: Slowfox; Gardel: Tango; Loesser: Fox; Friend: Tot ce-ai spus e adevărat-fox.
20.45: Prof. Ion Ionică: Regiuni și autonomie locală în Statul Legionar.
21.00: Concert simfonic.
Orchestra Radio dir. de Ionel Perlea; solist Alexandru Demetriad (pian): Ion Nona Ottescu: Două fragmente din „Dela Matei citire"; Brahms: Concert în re minor (Maestro-Adagio-Rondo-solo, pian: Alexandru Demetriad).
22.00: Radio-jurnal (IV); Sport.
22.20: Continuarea concertului simfonic.
Paul Constantinescu: Simfonietta (Allegro-Colindă cu variațiuni-Scherzo-Final; Ravel: Mammère l'Oye: a) Pavane de la Belle au bois dormant, b) Petit Poucet, c) Laideronette, impératrice des pagodes, d) Les entretiens de la Belle et de la Bête, e) Le jardin féerique).
23.00: Jurnalul pentru străinătate în limbile germană, italian și engleză.

Perechea Minculescu-Feraru într'o frumoasă figură de patinaj artistic

SUBSCRIEȚI PENTRU SINISTRAȚI

„CUVÂNTUL" IN ŢARĂ

Două sinucideri la T.-Severin

T.-SEVERIN, 19. — [illegible]

CRAIOVA

Şcoala de cadre a Mişcării Legionare din jud. Dolj

CRAIOVA, 19. — Pentru o cât mai bună educaţie a elementelor încadrate în Mişcarea legionară din judeţul nostru, organizaţia locală a înfiinţat o şcoală de cadre în comuna Rovere-Poenari.

La această şcoală s'au strâns peste 50 de şefi de sectoare, cari au urmat o serie de cursuri predate de doctrinarii principiilor legionare din judeţul nostru, în frunte cu d-nii: N. [illegible], prefectul judeţului, C. N. Boiangiu, comandantul mişcării legionare din judeţ şi pr. V. Pârvănescu, comandantul apelor şi judeţului.

Cursurile s'au terminat zilele trecute, după ce s'a luat legământul tuturor şefilor de sectoare, care au avut o purtare frumoasă în timpul prigoanei şi şi-au îndeplinit aşa cum cerea legământul.

Cu această ocazie d. Gh. Boiangiu, comandantul judeţului, a vorbit despre rostul legământului în viaţa legionară.

Măsuri luate în vederea recensământului

Comisiunea tehnică înfiinţată pe lângă prefectura judeţului Dolj, pentru studierea recensământului general, a făcut comunei tuturor comunelor să revizuiască denumirea străzilor şi numerotarea caselor.

S'a dat ordine ca să nu existe străzi cu acelaşi nume şi nici două case cu acelaşi număr, sau să existe vreo casă sau instituţie publică fără număr.

Crima unui pădurar

Pădurarul Tudor Pârvulescu [illegible]

[illegible] din viaţă.

Pădurarul Pârvulescu a fost înaintat parchetului.

Imprudenţa unui servitor

Individul Vecea Nicolae, om de serviciu la căminul de ucenici din str. Brandu lui Novac, eri după amiază, se juca cu un revolver încărcat, în curtea căminului.

La un moment dat revolverul descărcându-se, a lovit pe ucenicul Ene St. Ion, în vârstă de 18 ani, care se afla în curtea căminului.

Incendiu

Eri dimineaţă a izbucnit un început de incendiu la locuinţa d-lui dr. V. Drăgescu din str. Alex. Nicolaid.

Focul a izbucnit la bucătăria locuinţei, din cauza unui coş defect.

Imediat la faţa locului au sosit pompierii cari au localizat incendiul.

Dela Consiliul de războiu

Consiliul de războiu a pronunţat eri următoarele condamnări: individul Bora Ludovic, de fel din Ungaria, a fost condamnat la 15 zile închisoare şi expulzarea din ţară; Dina Nicolae dela liceul Dimitrie A. Sturdza, a fost condamnat pentru furt la 45 zile închisoare.

Importantă conferinţă la Camera de Agricultură a judeţului Dolj

Planul agricol pentru campania de primăvară. - Problema seminţelor. - Infăptuirea unei pepiniere

T.-JIU. — La Camera de agricultură [illegible]

Cursuri de lămurire

[illegible]

Pomicultura

[illegible]

Infiinţarea unei pepiniere

[illegible]

Planul de primăvară

[illegible]

Problemele seminţelor, aprovizionarea cu maşini şi unelte

[illegible]

Itinerariul cursurilor agricole

[illegible]

Subiectele ce se vor ţine la cursurile de scurtă durată din judeţul Gorj

[illegible]

BREZOIU-VÂLCEA

[illegible]

In atenţia celor în drept

[illegible]

Cum s'a organizat românizarea comerţului oltenesc la Craiova

Acţiunea Camerei de industrie

CRAIOVA, 19. — [illegible]

SPRE COMPLECTA REZOLVARE A PROBLEMELOR ECONOMICE BĂNĂŢENE

Realizările Serviciului Economic al Mişcării Legionare. - Românizarea întreprinderilor. - Refacerea creditului

Dela redacţia noastră din Banat

TIMIŞOARA, 19. — [illegible]

Intervenţia şi realizările serviciului Economic al Mişcării Legionare

[illegible]

ORGANIZAREA CREDITULUI

[illegible]

SISTEMATIZAREA ORAŞULUI BEIUŞ

NOUA CAPITALĂ A JUDEŢULUI BIHOR

BEIUŞ, 19. — Intr'o corespondenţă anterioară, am arătat că la Beiuş, astăzi capitala judeţului Bihor, se întocmesc planurile pentru sistematizarea şi canalizarea oraşului.

Aminteam cu acea ocazie faptul nu tocmai măgulitor, că Beiuşul este astăzi cum era înainte cu zeci de ani. Aspectul lui de azi nu s'a schimbat aproape deloc. Toţi cei ce după un timp îndelungat revăd oraşul astăzi, mărturisesc cu oarecare tristeţe în suflet, că l-au regăsit părăsit ca odinioară. Zilele trecute fiind în inspecţie şeful regiunii legionare, pr. dr. Virgil Popescu din Timişoara, a constatat că şi înainte cu 20 de ani, când domnia sa îşi făcea studiile secundare la Beiuş, aspectul lui era cel de astăzi.

Case mici, zidite după stil vechiu, străzi nearanjate, trotuare absolut impracticabile, mai ales seara, lipsă de canalizare şi atâtea alte neajunsuri fac din Beiuş un oraş aflat [illegible]

[illegible]

Ce se va realiza

Primăria a obţinut autorizaţia ministerului de Interne de a contracta un împrumut de 13 milioane lei, în acest scop. Pe baza acesteia d. primar şi d. prefect au plecat la Bucureşti, pentru perfectarea împrumutului.

[illegible]

Planul de sistematizare va dura 5 ani

[illegible]

Construirea de noui drumuri în judeţul Bihor

[illegible]

Uniformele F. R. N. confecţionate din fonduri publice vor fi preluate de Mişcarea Legionară

Zilele acestea prefectura judeţului a trimis tuturor pretorilor, primarului oraşului Beiuş şi tuturor funcţionarilor dela prefectură, următoarea circulară: „Cu onoare vă rugăm să binevoiţi a lua imediat cuvenitele măsuri, ca în termen de 3 zile, funcţionarii de toate categoriile şi dela orice instituţie, ori autoritate, cari şi-au confecţionat uniforme F. R. N., pe bani primiţi din fondurile publice, ori au primit stofe pentru acest scop, să le depună în termenul indicat la sediile de plasă ale Mişcării legionare. Concomitent cu aceasta vă rugăm, să revizuiţi cu toată atenţia şi pe răspunderea dumneavoastră personală, bugetele comunelor, pentru a verifica cine a beneficiat de acest favor. Rugăm de asemenea să revizuiţi bugetele pentru a constata şi dispune, ca în termen de 8 zile, să se verse la casieria sediului judeţean al Mişcării legionare Beiuş, toate sumele alocate pentru F. R. N., Partidul Naţiunii, Străjeri, etc.

De executarea prezentului ordin, rămâneţi personal răspunzători, obligaţi fiind a ne raporta în termen de 10 zile, arătând numele celor cari au beneficiat de favorul de mai sus indicând în dreptul fiecăruia, suma primită, ori cantitatea de stofă, uniforma confecţionată şi dacă s'a depus la sediul de plasă. Ne veţi raporta deasemenea natura prevederilor bugetare cu F.R.N. Străjeri şi Partidul Naţiunii, etc., sumele vărsate privind bugetul fiecărei comune".

Parastas pentru legionarul Burcuş Augustin la Deva

DEVA, 19. — Duminecă 2 Februarie, la ora 11.30, va avea loc în Deva biserica unită un parastas pentru legionarul Burcuş Augustin, avocat din Carei, născut în comuna [illegible] şi asasinat în noaptea de 21/22 [illegible] 1939, fiind scos din închisoare [illegible] îşi executa o condamnare de [illegible] şi jumătate pentru activitate legionară. La parastas sunt invitate toate rudele, legionarii şi [illegible] Legiunii din Sălaj, cari au cunoscut pe legionarul căzut. Va lua parte toată garnizoana Deva, în [illegible] verzi.

VIŞTEA DE SUS (Făgăraş)

Pomenirea eroilor Moţa şi Marin

Intr'un cadru de [illegible] s'a făcut Luni 13 Ianuarie [illegible] [illegible]

Parastas pentru comandantul legionar

Ionel Banea

In biserica greco-catolică din str. Polonă s'a oficiat, ieri un parastas pentru pomenirea lui Ionel Banea, fost comandant legionar.

In biserica plină de suflet legionar în frunte cu d-nii profesor Ioan Zelea Codreanu Boloca Ioan, Dumitru Ciobanu, Ion. Mărie, familia Prăliceanu, un detaşament de cămăşi verzi, slujba a strecurat în inimile tuturor certitudinea calităţilor alese ale acestui regretat mare Român.

După oficierea slujbei religioase, parohul bisericii părintele Titus Mălai a ţinut o mişcătoare cuvântare, ca unul care a cunoscut şi a apreciat munca lui Inel Banea, gândul lui, fapta lui şi mai presus de toate sufletul lui.

Intre altele sfinţia sa a spus:

„Ionel Banea şi-a dat duhul de timpuriu. Astăzi ar fi avut 36 de ani. O soţie şi doi copii mici scrutează înlăcrămaţi zarea să-şi mai vadă odată soţul şi tatăl care astăzi nu mai este.

Ionel Banea a fost un om, a fost flacără vie pentru tineretul Transilvănean. Sub vocea şi ordinele lui s'au mlădiat sufletele tinereţii legionare din Cluj, sub ordinele şi ochii lui a fost ridicat din cărămizi frământate cu mâni de tinereţe şi vigoare, cărămizi ce au glas de virtute şi de credinţă, cărămizi frământate în idealul muncii creatoare, căminul Studenţesc din Cluj, care va dura peste veacuri ca fortăreaţă a Legiunii şi a Ţării, fiindcă pentru Legiune şi Ţară a fost creat fiecare cărămidă reprezentând un suflet tânăr şi un ideal ales pus în slujba aceluiaş ţel: Patria.

Imi amintesc cu durere ziua în care am văzut zidurile mai crude şi fălave ca ale unei pivniţi, ziduri care l-au strâns în cingătoarea răzbunări şi a laşităţii; răceala lor mi-a pătruns în suflet, iar urmele reci de gloanţe şi sânge mi-a cutremurat inima; gloanţele erau pentru el, iar sângele pentru Ţară".

Parcă-l văd şi acum cum sta în Catedrala Universităţii din Cluj, cu copilaşii în braţe, ca doi îngeraşi cu obrăjorii bucălaţi şi frunţile senine.

Credea în Dumnezeu, credea în ceeace făcea, credea în dreptate!

Căpitanul odată vorbind despre el a spus: „Imi place de Banea; capul lui judecă ca şi capul meu! In omul acesta au sălăşluit numai virtuţi.

Dea Domnul să odihnească în rândul drepţilor.

După cuvântarea Sf. Sale, cu inimile strânse şi lacrimi în ochi, s'a intonat imnul legionar „Plânge printre ramuri luna", după care solemnitatea a luat sfârşit.

PRIZONIERII ITALIENI DIN EGIPT SUNT PROST TRATAŢI

In lagăre au isbucnit epidemii

DAMASC, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB află din Cairo că membrii corpului medical din Egipt au adresat un apel publicului, cerându-i daruri în bani şi obiecte pentru prizonierii de războiu şi internaţii civili.

Din cauza relelor condiţii higienice şi a hranei insuficiente, au isbucnit epidemii în lagărele de prizonieri italieni unde — după cât afirmă englezii — lipsesc medicii şi medicamentele necesare pentru combaterea epidemiilor.

In cercurile naţionaliste egiptene se declară că englezii refuză cu intenţie să dea vreo asistenţă medicală prizonierilor. Aghiotantul generalului Wavell, primind pe delegaţii corpului medical cari veniseră să-i ceară în numele umanităţii intervenţia serviciilor sanitare engleze, le-a declarat că nu este momentul potrivit pentru o purtare blândă şi că dacă generalul Wavell nu ordonă împuşcarea prizonierilor cum făcuse Napoleon în faimoasa lui campanie din orient, italienii trebue să mulţumească pentru aceasta numai omeniei britanice, care — a încheiat aghiotantul — continuă să existe şi în timp de războiu.

COMUNICATELE OPERAŢIILOR MILITARE BRITANICE

LONDRA 19 (Rador). — Comunicatul dat Duminică de ministerele aerului şi securităţii interne declară:

Activitatea aeriană inamică în jurul coastelor noastre a fost slabă Duminică.

De dimineaţă un avion de bombardament inamic izolat a aruncat bombe asupra unui oraş de pe coasta orientală făcând puţine pagube şi câteva victime.

*

CAIRO, 19 (Rador). — Marele cartier general britanic a dat Duminică seara următorul comunicat:

In Libia, nici o schimbare în situaţie.

In Sudan, trupele noastre au reocupat Kassala. Graţie patrulărilor intense, care au durat mai multe săptămâni, trupele noastre, cu puţine pierderi în ce le priveşte, au pricinuit pierderi zilnice inamicului care a fost acum silit să evacueze puternicele poziţii defensive dela Kassala şi din împrejurimi.

Trupele italiene, dealungul acestui front, bat în retragere, fiind urmărite şi hărţuite de detaşamentele noastre mobile.

Operaţiuni active de patrulare continuă în regiunea Metemma, la est de Gallabat.

In Kenya, nimic important de semnalat.

DIN CAUZA ZĂPEZII PE FRONTUL GREC

ACTIVITATEA A FOST MULT REDUSĂ

Aviaţia italiană a bombardat aeroporturile din Sudan

ROMA, 19 (Rador). — Cartierul general al forţelor armate italiene publică următorul comunicat oficial Nr. 226:

Ninsorile mari au redus mult activitatea, atât din partea noastră, cât şi din partea adversarului, pe frontul grec.

In Africa de Nord, activitate de artilerie în sectorul Tobruk şi activitate a patrulelor noastre motorizate din desertul Cirenaicei de sud.

In Africa orientală, aviaţia noastră a bombardat cu efect bazele aeriene inamice din Sudanul de sus şi dela Aroma: a mai bombardat o gară de cale ferată şi grupuri de trupe; a bombardat şi atacat cu mitralierele grupuri înarmate din zona Makeir (Sudanul de jos).

Inamicul a dat atacuri aeriene la Massaua, pricinuind pagube uşoare la o clădire cum şi la Assab, unde n'a făcut stricăciuni.

Formaţiuni germane de bombardament, escortate de escadrile italiene de vânătoare, au atacat câteva câmpuri de aviaţie din insula Malta. Au fost lovite hangare, cazărmi şi terenuri de decolare şi s'a constatat isbucnirea unor mari incendii.

Un avion englez Hurricane a fost doborît, iar un avion german nu s'a înapoiat la bază.

Aerodromurile din Malta au fost bombardate

BERLIN, 19 (Rador). — Un grup mai puternic de avioane germane de picaj şi de bombardare a atacat, în după amiaza zilei de 18 Ianuarie, sub protecţia avioanelor de vânătoare germane şi italiene, în valuri succesive, cele două mai mari aerodromuri de pe insula Malta.

Au fost lovite hale, adăposturi şi alte clădiri, precum şi terenurile de decolare.

NUMEROASE INCENDII

BERLIN, 19 (Rador). — Agenţia D. N. B. află că Duminecă dimineaţă, avioane germane Stuka au decolat din nou, ducându-se să atace portul Valetta din Malta.

Un avion de recunoaştere, care decolase în acelaş timp cu avioanele Stuka, a raportat că portul Valetta este în întregime acoperit de nori de fum, din care cauză a fost imposibil să se constate cu deamănuntul stricăciunile pricinuite.

Incendii bântue mai ales în instalaţiile portului şi pe cheiul rezervat vasului purtător de avioane unde — după cum se ştie — şi-a găsit ultimul refugiu purtătorul de avioane ILLUSTRIOUS, grav lovit.

Avioanele de luptă au fost escortate de avioane de vânătoare germane şi italiene.

Din primele informaţii primite, reese că au fost doborîte trei avioane inamice de tipul Hurricane.

*

BERLIN, 19 (Rador). — Echipajele avioanelor, care au participat Duminică dimineaţă la atacul, ce a şi fost anunţat, asupra portului Valetta şi care s'au înapoiat între timp pe aerodromurile lor de plecare, anunţă — după cum află agenţia D. N. B. — că vasul purtător de avioane britanic „Illustrious" a fost atins de trei bombe de mare calibru.

Două bombe au atins vasele odgonite lângă „Illustrious".

Un distrugător, care se afla în cală, a fost atins din plin de o bombă, în vreme ce mai multe alte bombe au atins docurile, arsenalul şi instalaţiile industriale situate pe chieuri.

Mai multe incendii importante s'au declarat.

Trei dintre avioanele care au participat la acest raid nu s'au mai înapoiat.

RELAŢIA GERMANA

BERLIN, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

In legătură cu incursiunea aeriană de Sâmbătă după amiază contra Maltei, semnalată în comunicatul german de Duminică, se află că avioanele de bombardament şi „Stuka" au sosit deasupra insulei în formaţiune de luptă şi s'au îndreptat imediat în mare viteză, contra obiectivelor, aruncând bombe cu precizie.

Atacul a durat mai multe ore şi asalturile au fost repetate în valuri succesive.

Construcţiunile şi instalaţiile dintr'o tabără de aviaţie au fost ochite cu atâta eficacitate încât în curând obiectivele nu au mai fost decât un imens incendiu, din care ieşeau flăcări enorme, în vreme ce se produceau explozii formidabile.

Taberele de aviaţie au fost nimicite. S'au produs numeroase incendii, graţie marei cantităţi de bombe căzute.

Spre sfârşitul atacului, nouri imenşi de fum se răspândeau în văzduh de pe aeroporturi.

COMENTARIILE PRESEI IUGOSLAVE

BELGRAD, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

„Vreme", într'o corespondenţă din Berlin, scoate în evidenţă colaborarea perfectă depe câmpul de bătălie între Germania şi Italia, aşa cum se dovedeşte prin opraţiunile submarinelor italiene în Marea Nordului şi prin acţiunile din Marea Mediterană ale avioanelor germane escortate de avioane de vânătoare italiene. Inchee corespondenţa, constitue o nouă confirmare a indivizibilităţii atitudinei şi acţiunei celor două ţări amice şi aliate.

Grecia nu va mai putea fi ajutată

STOCKHOLM, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Ziarul „Dagens Nyheter" află din Londra că activitatea aviaţiei germane în Mediterana a stârnit mari îngrijorări în capitala Angliei.

In special se accentuiează teama că Grecia nu va mai putea fi ajutată în aceeaşi măsură ca până acum, dacă nu va mai fi posibilă trecerea în convoi a vaselor britanice din Mediterana occidentală în cea orientală. Drumul spre Grecia ar deveni de trei ori mai lungi, trecând pe la Capul Bunei Speranţe.

Această problemă pricinueşte vii îngrijorări cercurilor competente din Londra.

„INDEPENDENŢA SPANIEI NU POATE FI CONCEPUTĂ IN AFARA NOUEI ORDINI EUROPENE"

Declaraţiile vicesecretarului partidului falangist

BARCELONA, 19 (Rador). — La Gerona şi-a încheiat lucrările al cincilea congres al Falange feminine.

D. Gamero del Castillo, vicesecretarul partidului falangist, luând cuvântul la şedinţa de închidere, a declarat între altele că orice oprire pe drumul noului organizări revoluţionare ar fi insuportabilă. O asemenea oprire ar constitui o primejdie nu numai din punctul de vedere al politicei interne, dar ar periclita însă-şi independenţa Spaniei faţă de străinătate. Iar independenţa Spaniei — a încheiat oratorul — nu poate fi concepută în afara noului ordini europene.

VAPORUL FRANCEZ MENDOZA A PLECAT SPRE O DESTINAŢIE NECUNOSCUTĂ ESCORTAT DE UN CRUCIŞETOR BRITANIC

RIO DE JANEIRO, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

După un comunicat oficial al ministerului Marinei brazilian, avioane de pază ale coastelor braziliene au zărit Sâmbătă, la ora 6 şi 30, vaporul francez „Mendoza", care se afla la o distanţă de cinci mile şi jumătate de coastă, în dreptul statului Santa Catarina.

Alături de vaporul francez, avioanele au văzut crucişătorul britanic „Asturias".

Ele au mai observat că amândouă vasele se îndreptau spre larg.

*

RIO DE JANIERO, 19 (Rador). — Ministerul marinei anunţă că vaporul francez MENDOZA, care încercase de mai multe ori să plece spre Franţa cu încărcătura lui de alimente, a fost oprit în larg Duminecă dimineaţa de crucişetorul britanic ASTURIAS.

GUVERNUL BRAZILIAN VA PROTESTA

RIO DE JANEIRO, 19 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Stefani transmite:

Se află că guvernul brazilian va protesta pe lângă comisia pentru neutralitatea americană contra opririi vaporului francez MENDOZA de către crucişetorul auxiliar britanic ASTURIAS, care deşi s'a produs în afara apelor teritoriale braziliene, constitue totuşi o violare a zonei de securitate maritimă americană.

SITUAŢIA INVĂŢĂMÂNTULUI ITALIAN

ROMA, 19 (Rador). — D. Bottai, ministrul educaţiei naţionale, a făcut un raport, din care reese că în noul buget pe exerciţiul în curs au fost cheltuite 2 miliarde 600 milioane lire pentru construirea de localuri de şcoli, în special şcoli primare, ai căror elevi se cifrează cam la trei milioane.

Numărul elevilor din şcolile medii este de 70.000

Sunt în Italia 1550 catedre universitare.

AMIRALUL ENGLEZ MUSELIER RĂNIT INTR'UN ATAC GERMAN

LISABONA, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani află, după informaţii din Londra, că în cursul unui recent raid german împotriva capitalei engleze, a fost rănit amiralul Muselier.

SUCCESUL OBŢINUT DE FILARMONICA DIN BERLIN LA MILANO

MILANO, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

Primul concert al orchestrei filarmonice din Berlin, sub conducerea celebrului şef de orchestră Furtwaengler a repurtat un mare succes la Milano.

Au fost executate opere din Bach, Brahms şi Richard Struss, care au fost răsplătite cu aplauze puternice.

De faţă erau cele mai de seamă personalităţi ale societăţii din Milano. După reprezentaţie, primarul oraşului a oferit o recepţie la primărie în cinstea muzicanţilor germani. A asistat la recepţie şi ducele de Bergamo, în calitate de reprezentant al Casei Regale.

SPORT

Rezultatele celui de al doilea concurs de ski, pentru tineret, desfăşurat la Predeal

Au participat numeroşi concurenţi şi s'au realizat timpuri promiţătoare

PREDEAL, 19 (Prin telefon). — Astăzi, la orele 10 dimineaţa, s'a desfăşurat pe terenul Vestea din localitate cel de al doilea concurs de ski pentru tineret, organizat de şcoala de ski Predeal a Directoratului Sporturilor de munte şi cu concursul Oficiului local de turism.

Concursurile s'au bucurat de o mare afluenţă de participanţi iar rezultatele înregistrate sunt promiţătoare.

Primii clasaţi au fost răsplătiţi cu frumoase premii constând din skiuri, pedale şi diferite obiecte utile de ski.

Impărţirea premiilor s'a făcut la orele 17, de către d. prof. Camil Morţun, fiind de faţă d-nii dr. Steopoe, directorul Sporturilor de munte, medic Virgil Popa, căpitan medic Tr. Demetrescu, prof. N. Albescu, preşedintele Oficiului local de turism, magistrat Nic. Şerbănescu, camaradul Podeanu Nicolae, şeful Garnizoanei Predeal, camaradul Ilarion Popescu, preot Păntea Nicolae, institutorii Strat şi Constantinidi, cam. Ion Burdacu, părinţii şi familiile concurenţilor.

REZULTATE TEHNICE

CATEGORIA 6—8 ANI COBORIRE (7 concurenţi)

1) Oaie Ion, 28 sec.; 2) Ionescu Valeriu 30 sec.; 3) Bangală Vasile 33 sec. (300 m.).

CATEGORIA 8—10 ANI COBORIRE (7 concurenţi)

1) Grigoriu L. Dorin 29 s. 4/1; 2) Frăţilă Const. 32 s. 3) Ignat Ion 32 s. (800 m).

CATEGORIA 10-13 ANI SLALOM (10 concurenţi)

1) Măgureanu Nic. 41 sec.; 2) Ciobotaru Const. 49 s.; 3) Tonea Gheorghe 55 secunde.

CATEGORIA 13-16 ANI SLALOM (13 concurenţi)

1) Niţă M. Ştefan 43 sec.; 2) Lepădatu Fl. 48 sec.; 3) Mănescu Nic. 48 sec. 4 1/5.

CATEGORIA 16-18 ANI FOND 8 Km. (8 concurenţi)

1) Kosti Ioan 29 m. 39 sec.; 2) Enescu Const. 30 m. 12 s.; 3) Frăţilă Radu 30 m. 31 sec.

CATEGORIA 18-21 ANI FOND 8 km. (11 concurenţi)

1) Colett Caurenţiu 39 m. 1 sec.; 2) Popovici Petre 42 m. 3 sec.; 3) Irimescu Mihai 47 m. 1 secundă.

Unirea Tricolor îşi reia activitatea Vineri

Unirea Tricolor îşi va relua activitatea Vineri 24 Ianuarie.

In acest scop a avut loc ari la sediul clubului o consfătuire între principalii conducători şi jucătorii clubului, când s'a căzut de acord asupra acestei date. Antrenorul Cârjan a hotărît aceasta în scopul de a avea timpul necesar spre a forma o cât mai bună condiţie fizică jucătorilor pentru returul campionatului.

Primul antrenament se va face direct pe teren, începând cu curăţirea zăpezii.

Vor urma câteva marşuri în zilele următoare şi mai târziu se va trece la balon.

In acest scop pentru Vineri sunt convocaţi la ora 9 dimineaţa precis, la teren, toţi jucătorii echipei I-a şi juniorii.

STRĂINĂTATEA

BOLOGNA ESTE CAMPION DE TOAMNĂ AL ITALIEI

Ultima etapă a campionatului italian de football s'a consumat eri.

Bologna, leaderul clasamentului, jucând în deplasare, a învins Lazio cu scorul de 4—2 şi a cucerit astfel titlul de campion de toamnă al Italiei.

In celelalte matchuri s'au înregistrat rezultate normale. Ambroziana a învins cu greu Atalanta iar Torino a dispus de Livorno.

Surprinde însă înfrângerea celui de al doilea clasat Juventus, care a fost învins de Fiorentina, cedând astfel locul secund Ambrozianei.

In coadă, a rămas mai departe Bari, care a fost înfrântă de Napoli.

*

In Divizia B, fruntaşa clasamentului, Liguria a fost învinsă de Fanfulla şi Brescia a trecut din nou în cap.

REZULTATE TECHNICE

DIVIZIA A

Triestina—Roma 4—1.
Torino—Livorno 1—0.
Ambrosiana—Atalanta 2—1.
Novara—Venezia 0—0.
Napoli—Bari 3—1.
Genova—Milano 1—1.
Fiorentina—Juventus 3—2.
Bologna—Lazio 4—2.

CLASAMENTUL

1. Bologna	15	10	3	2	37:21	23
2. Ambrosiana	15	10	1	4	34:20	21
3. Juventus	15	7	5	3	32:20	19
4. Torino	15	7	5	3	34:26	19
5. Fiorentina	15	7	3	5	33:29	17
6. Atalanta	15	5	6	4	22:21	16
7. Milano	15	4	6	5	20:18	14
8. Napoli	15	5	4	6	24:29	14
9. Livorno	15	5	4	6	21:26	14
10. Novara	15	4	6	5	15:10	14
11. Genova	15	4	5	6	21:22	13
12. Venezia	15	3	7	5	18:26	13
13. Triestina	15	4	4	7	23:24	12
14. Roma	15	4	4	7	26:29	12
15. Lazio	15	3	6	6	20:25	12
16. Bari	15	1	5	9	17:42	7

DIVIZIA B

Spezia—Verona amânat.
Siena—Modena 1—1.
Savona—Macerata 3—0.
Fanfulla—Liguria 1—0.
Alessandria—Padova 2—1.
Brescia—Pro Vercelli 3—0.
Anconitana—Pisa 1—1.
Reggiana—Lucchese 2—1.
Vicenza—Udinese 6—1.

1. Brescia	15	11	1	3	29:14	23
2. Modena	15	9	3	3	36:15	21
3. Liguria	15	10	1	4	33:18	21
4. Savona	15	8	3	4	27:12	19
5. Alessandria	15	7	4	4	30:22	18
6. Vicenza	15	8	1	6	34:20	17
7. Siena	15	6	4	5	18:18	16
8. Reggiana	15	5	4	6	22:30	14
9. Pisa	15	6	2	7	20:25	14
10. Macerta	15	6	2	7	18:24	14
11. Fanfulla	15	5	4	6	22:32	14
12. Padova	15	5	3	7	26:27	13
13. Udinese	16	4	4	7	28:27	12
14. Lucchese	15	4	4	7	19:25	12
15. Anconitana	15	4	4	7	15:30	12
16. Spezia	14	3	4	7	15:25	10
17. Verona	14	4	1	9	20:32	9
18. Pro Vercelli	15	3	3	9	20:31	9

GERMANIA

Tennis Borussia—Union Ob. 3—2.
Tura (Leipzig)—Polizei (Chemnitz) 2—1.
Viktoria Hamburg—Holstein Kiel 3—2.
Schalke 04—Arminia 8—1.
Eintracht (Frankfurt)—Rot Weiss (Frankfurt) 1—1.
BCl. Nuernberg—Schweinfurt 1-0.
F. C. Austria—Linzer ASK 21-0.

RUGBY-ul IN ITALIA

R. Rovigo—GUF Venezia amânat.
R. Torino—Batisti 3—0.
Amatori Milano—Padova 36—0.

CAMPIONATUL ITALIAN DE BASKET

GUF Napoli—Pirelli 29—25.
Borletti—GUF Livorno 46—18.
Parioli—Giordana 34—22.

GERMANIA A INVINS DANEMARCA LA BOX CU 10-6

COPENHAGA, 19. — Azi a avut loc în localitate întâlnirea internaţională de box amator dintre reprezentativele Germaniei şi Danemarcei.

Victoria a revenit naţionalei Germaniei care a învins pe danezi cu 15 victorii la 3, şi cu punctajul final de 10-6.

In ţară, se deschid astăzi nouă centre de ski ale armatei

Pentru a desăvârşi cât mai urgent, practica skiului în armată, s'au luat măsurile curente ca azi să se deschidă în ţară 9 centre de ski, la care să participe numeroşi soldaţi şi gradaţi din unităţile armatei care să înveţe skiul.

Aceste centre sunt conduse de ofiţeri şi gradaţi, care au urmat cursurile la I. M. E. F. şi care au frecventat şi cursurile de specialisare la Predeal cu d. col. Deleanu, comandantul I. M. E. F.-ului.

SUBSCRIEŢI PENTRU SINISTRAŢI

ULTIMA ORA

STATUL MAJOR ECONOMIC AL MIŞCĂRII LEGIONARE

D. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare, a întocmit statul major economic al Mișcării Legionare după cum urmează:

MIHAIL MANOILESCU, profesor universitar.

DAN RĂDULESCU, profesor universitar.

OCTAV ONICESCU, profesor universitar.

ION PROTOPOPESCU, ministrul Comunicațiilor.

C. IOANOVICI, inginer.

CONST. PAPANACE, subsecretar de Stat la Finanțe.

CONST. GRECEANU, ministru.

IOAN CENGHER, secretar general la finanțe.

ION VINȚAN, șeful Secretariatului economic al Mișcării Legionare.

NIC. HORODNICEANU, inginer, șeful A. P. M. L.

POPESCU REDEVENȚA, inginer.

CORNELIU GEORGESCU, sub secretar de Stat la Colonizări.

VASILE IASINSCHI, ministrul Muncii.

M. M. L. L. REGELE MIHAI I ŞI REGINA MAMĂ ELENA AU VIZITAT DIN NOU PREDEALUL

PREDEAL, 19 (Prin telefon). — La ora 10 a. m. a sosit din nou în localitatea noastră M. S. Regele Mihai I și M. S. Regina Mamă-Elena, fiind însoțiți de ministrul Americii, ministrul Belgiei, d. col. Pălăngeanu, d. maior Mircea Tomescu, d. maior Ovidiu Rădulescu și căp. Duțescu.

Auguștii Suverani s'au îndreptat direct la vila d-lui general Antonescu, unde au fost întâmpinați de d-na și d. g-ral Antonescu, de d. Mihail Antonescu, ministrul Justiției și de d. Fabricius cu domnișoara.

M. S. Regele a făcut școală de ski cu d. lt. col. Medeleanu, iar M. S. Regina Mamă Elena cu d. lt. col. Pălăngeanu. D. lt. col. Vergoti a lucrat pe teren cu d. g-ral Antonescu și cu oaspeții.

La ora 12 M. S. Regele și M. S. Regina Mamă, însoțiți de întreaga suită, au părăsit localitatea îndreptându-se spre Sinaia.

COMUNICATUL Nr. 14 AL MARELUI STAT MAJOR

Marele Stat Major aduce la cunoștință că nu mai rezolvă cererile individuale înaintate direct M. St. Major, relative la scutiri, amânări, desconcentrări, concedii sau mutări.

Pe viitor cererile vor fi adresate direct unităților din care fac parte cei interesați, cunoscând că acestea au ordine precise pentru rezolvarea lor în cadrul legal.

Cererile adresate direct M. St. M., rămân fără răspuns.

DECLARAȚIILE D-LUI DRAGANOFF AU FOST REPRODUSE CU TOTUL NEEXACT ŞI TENDENȚIOS

O notă a Agenției telegrafice bulgare

SOFIA, 19 (Rador). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite următoarea notă:

In drum spre Sofia, unde vine să facă un raport, d. Draganoff, ministrul Bulgariei la Berlin, a fost întâmpinat în gara Belgrad de ziariști, cari au avut cu el o conversație.

Unele ziare iugoslave și străine au reprodus în chip cu totul neexact și tendențios cuvintele rostite de d. Draganoff.

MEMBRII DIRECTORIULUI NAȚIONAL AL PARTIDULUI FASCIST CONVOCAȚI LA ROMA

ROMA, 19 (Rador). — Secretarul partidului fascist a convocat pentru Marți la Roma pe membrii Directoriului Național al partidului.

ABROGAREA LEGII PENTRU INFIINȚAREA COMISARILOR DE ROMÂNIZARE

In „Monitorul Oficial" din 19 Ianuarie crt. s'a publicat următorul Decret:

DECRET-LEGE

Pentru abrogarea Legei din 5 Septembrie 1940 și instituirea controlului ministerului Economiei Naționale asupra întreprinderilor comerciale și industriale.

ART. I. — Se desființează pe data publicării în Monitorul Oficial a prezentului Decret-Lege, Decretul-Lege din 5 Septembrie 1940 pentru înființarea Comisarilor de românizare.

ART. II.— Intreprinderile pe lângă care s'au numit comisari de românizare nu pot face nici direct, nici indirect, personal sau prin prepuși, actele arătate mai jos, decât cu autorizarea prealabilă a ministerului Economiei Naționale;

a) Cumpărarea sau înstrăinarea imobilelor, înstrăinarea mobilelor întrucât nu este cerută de nevoile administrațiunii, cum și constituirea de drepturi reale asupra oricărui lucru imobil;

b) Continuarea sub alt nume ori desființarea unei întreprinderi industriale sau comerciale;

c) Incheierea contractului de asigurare asupra vieții, rentă viageră sau de întreținere viageră.

d) Locațiunea unui fond de comerț;

e) Transacțiunea;

f) Compromisul;

g) Renunțarea sau recunoașterea unui drept;

h) Renunțarea la moștenire sau legat;

i) Convențiunea de împărțeală și actual de indiviziune;

j) Inchirierea sau arendarea pentru mai mult de 5 ani, precum și reînoirea acestor contracte, făcută înaintea expirării cu mai mult de doi ani pentru imobilele rurale sau cu mai mult de un an pentru cele urbane.

k) In general contractarea oricărei obligațiuni care depășește dreptul de administrație, în executarea negoțului sau industriei pe care le exercită 3întreprinderea.

ART. III. — Aprobarea prevăzută de art. 2 se va acorda pe baza avizului unei comisiuni constituită la ministrul Economiei Naționale, care se compune:

1) Dintr'un Consilier dela Inalta Curte de Casație și Justiție, numit de ministerul Justiției, ca președinte.

2) Dintr'un delegat al Camerei de Industrie și Comerț din București, numit de ministerul Economiei Naționale;

3) Dintr'un delegat al ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Prin Deciziile de numire ale Consilierilor titulari se vor numi și supleanții lor.

Pe lângă această comisiune va funcționa un secretariat condus de secretar numit de ministerul Economiei Naționale.

ART. IV. — Actele enumerate la art. 2, făcute fără aprobarea prealabilă sunt nule de drept.

Nulitatea se va pronunța de justiție, la cererea ministerului Economiei Naționale, conform procedurei speciale ce se va stabili prin Decret de ministerul Justiției.

ART. V. — Toate dispozițiunile contrarii prezentului Decret-Lege, sunt și rămân abrogate.

Dat în București, la 18 Ianuarie 1941.

Conducătorul Statului Român
și
Președintele Consiliului de miniștri,
General Ion Antonescu

Ministrul Economiei Naționale,
MIRCEA CANCICOV

Ministrul Justiției,
MIHAI A. ANTONESCU

Expunerea de motive

DOMNULE GENERAL,

Conform dispozițiunilor Decretelor Legi Nr. 3052 din 5 Septembrie și Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, avem onoare a vă înainta pentru aprobare și semnătura domniei voastre, alăturatul Decret Lege cu privire la abrogarea legii din 5 Octombrie 1940, pentru înființarea Comisarilor de Românizare.

Istituirea Comisarilor de Românizare a avut ca scop, organizarea unui regim economic stăpânit de interesul național și de primatul nostru etnic, întrun anumit moment, împiedecând astfel trecerea sub nume românești simulate a întreprinderilor evreești sau străine de interesele noastre; deasemenea, a urmărit o informare exactă asupra drepturilor și intereselor economice, aflate în mâinile străinilor de rasă și religie.

Acest scop a fost realizat în parte până azi.

Statul trebue să pășească la organizarea unui sistem de conducere și de control unitar, pentru a pregăti viitoarea reformă de reconstrucție a vieții economice; în acelaș timp el este chemat să înlăture primejdia unui marasm economic în producția națională și în exercițiul comerțului, datorit unei desordonate transferări de fonduri comerciale și industriale.

De aceea în locul comisarilor de românizare am socotit că este indispensabil constituirea unui organ central de cenzură a tuturor faptelor și actelor în legătură cu funcționarea normală a întreprinderilor de comerț și industrie.

In viitor controlul se va exercita printr'o Comisie centrală instituită la ministerul Economiei Naționale care să dea aviz asupra actelor de dispoziție, cum și a celor de administrație mai importante, a întreprinderilor, urmând ca pe baza acestui aviz, ministerul Economiei Naționale să dea autorizația cerută asupra operațiunilor ce fiecare urmează a face.

Primiți, vă rugăm Domnule General, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul Economiei Naționale,
MIRCEA CANCICOV

Ministrul Justiției,
MIHAI A. ANTONESCU

D. Adelchi Serena, secretarul partidului fascist, împarte daruri din partea Ducelui fiilor celor căzuți pe front

COLABORAREA GERMANO-FRANCEZĂ

PARIS, 19 (Rador). — Profesorul Grimm a ținut o conferință despre colabrarea germano-franceză. Era de față și d. de Brinon, ambasador, reprezentând guvernul francez.

Apropierea și colaborarea — a spus conferențiarul — constitue o sarcină grea. N'o vor putea îndeplini decât adevărații francezi și adevărații germani cari își iubesc țările lor și cari înțeleg istoria.

Dar nu poate exista colaborare fără încredere, demnitate [illegible] Germania nu trăește în [illegible] revanșă sau de triumf, [illegible] de răspundere pentru [illegible]

Franța trebue să aleagă [illegible] nouă ce este în curs de [illegible] un eveniment istoric căruia [illegible] nu-i va putea sta împotrivă [illegible] mentul lui Richelieu [illegible] concepția lui politică va fi [illegible] prin noua idee a colaborării.

„RĂZBOIUL AR INSEMNA PENTRU STATELE UNITE FALIMENTUL ŞI SFÂRŞITUL DEMOCRAȚIEI"

Declarațiile d-lui Kennedy, fostul ambasador al St.-Unite la Londra

NEW-YORK, 19 (Rador). — D. Kennedy, fostul ambasador al Statelor Unite la Londra, a ținut Sâmbătă un discurs radiodifuzat, în care și-a precizat atitudinea față de actuala situație internațională, protestând totodată contra „campaniei murdare" ce s'a dus împotriva sa de când s'a înapoiat din Anglia.

După un rezumat transmis de corespondentul agenției „Havas", d. Kennedy a spus între altele:

„Dacă aș fi sigur că declarând Statele Unite războiu Germaniei s'ar pune capăt amenințărilor de dominație, atunci aș fi pentru intrarea imediată în războiu".

Dar — a continuat fostul ambasador — America n'ar fi în stare să susțină nici măcar un războiu defensiv, iar războiul ar însemna pentru Statele Unite falimentul și sfârșitul democrației. Trebue prin urmare să veghem la securitatea noastră și să ne înarmăm.

Rezervele de tonaj pe cari trebuia să le primească Anglia din St. Unite s'au sfârșit

STOCKHOLM, 19 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Se anunță din Londra că sir Arthur Salter, subsecretar de stat parlamentar al ministerului britanic al marinei comerciale, a rostit un discurs asupra stării actuale a marinei comerciale engleze.

Sir Arthur Salter a declarat că cifra pierderilor săptămânale mijlocii de vase engleze s'a îndoit din Iunie trecut. La aceasta se adaugă faptul că Anglia are actualmente nevoe de un tonaj proporțional cu mult mai important decât în timp normal, căci vasele sale sunt obligate să facă mari ocoluri și să treacă, de exemplu pe la Colonia Capului, în loc de a trece prin Mediterana, spre a evita zonele primejdioase. In plus, multe vase, care altădată făceau curse în mod regulat spre Anglia astăzi nu mai vin în porturile insulei britanice. Acesta este faptul care a motivat rechiziționarea de către guvernul britanic a tuturor vaselor din largul mării.

Trebue să se țină seama că în timp de pace, o treime din importul britanic a fost transportată pe vase străine.

Actualmente se duc negocieri cu Statele-Unite în vederea transferării către Anglia a 28 de vapoare daneze, având o deplasare totală de 180.000 de tone, cari se află în porturile americane. Această chestiune este mai urgentă decât cesionarea de vase germane, italiene și franceze, ancorate în porturile americane.

Expertul marinei comerciale engleze a desemnat situația ca fiind deosebit de serioasă prin faptul că s'a constatat că rezervele de tonaj pe care Anglia trebuia să le primească din Statele Unite, s'au sfârșit.

D. Salter a continuat declarând că flota engleză s'ar însărcina bucuros să însoțească unitățile marinei comerciale americane în convoaie.

In șantierele navale engleze se resimte o lipsă pronunțată de lucrători specialiști și de experți. Iată de ce este nevoe să se procure tonajul necesar din America și să se ceară șantierelor navale americane să-și intensifice producția, ajutând Anglia să obțină material de războiu, nu numa în cursul acestui an, dar și în anii ce vor urma.

Anglia a trebuit să pună în vigoare numeroase restricțiuni în ce privește populația civilă. Consumul populației civile de materii importate în Anglia a și fost restrâns la 30 la sută.

POLITICA EXTERNA A STATELOR UNITE A FOST RADICAL MODIFICATA

WASHINGTON, 19 (Rador). — „Politica externă a Statelor Unite a fost radical modificată dela hotărîrea luată în Octombrie 1939 la Panama, când se căzuse de acord asupra unei neutralități generale a tuturor statelor americane" — constată ziarul WASHINGTON POST.

Marele ziar, citat de corespondentul agenției DNB, atrage atenția asupra faptului că pe atunci miniștrii de externe ai țărilor americane hotărîseră să nu îngădue ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința dela Panama hotărîrea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vapoarelor puterilor beligerante în porturile americane. Aceste hotărîri au fost completate la conferința dela Havana. La Panama și la Havana s'a reînoit solemn hotărîrea luată la Lima; a fost chiar întărită acea hotărîre, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se adune în [illegible] în cazul când pacea [illegible] fi fost primejduită.

RESTABILIREA RELAȚIILOR DINTRE MAREŞALUL PETAIN ŞI D. PIERE LAVAL

VICHY, 19 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Mareșalul Petain a primit Sâmbătă pe d. Laval.

In cursul întrevederii, au fost risipite neînțelegerile, care au provocat evenimentele din 13 Decembrie 1940, când d. Laval și-a dat demisia din postul de vicepreședinte al Consiliului de miniștri.

VICHY, 19 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Cercurile guvernamentale [illegible] dau nici o indicație cu privire la întrevederea Petain-Laval. [illegible] a avut loc într'un castel din departamentul Allier.

In cercurile informate se [illegible] că ea va avea apropiate repercusiuni politice.

AVIAȚIA GERMANĂ A BOMBARDAT CANALUL DE SUEZ

Două câmpuri de aviație din Sud-estul Angliei atacate cu succes

BERLIN 19 (Rador). — Inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Un submarin a scufundat două vapoare cu o deplasare totală de [illegible] de tone.

In noaptea de 17 spre 18 Ianuarie, atacurile aeriene germane au fost îndreptate contra obiectivelor importante din punct de vedere militar dela Swansea. Mai multe incendii mari au izbucnit cu deosebire în partea de sud a orașului, în port și în instalațiile de comunicații.

In aceeaș noapte au fost executate atacuri date de avioane de luptă germane contra obiectivelor importante din punct de vedere militar din regiunea Canalului Suez și din Egipt.

Un avion de luptă a bombardat eri prin surprindere două câmpuri de aviație din sud-estul Angliei, zburând la înălțime foarte mică. Atât bombardamentul, cât și focul deschis de mitralierele avionului au fost pline de efect. S'a putut observa cum bombele aruncate au căzut în plin în mijlocul unui mare număr de avioane de luptă, care tocmai atunci își umpleau rezervoarele cu benzină.

In fața estuarului Tamisei, un vapor englez a fost lovit la proră.

In primele ceasuri ale după amiezii de 18 Ianuarie, avioane de luptă și avioane de bombardament în picaj, escortate de formațiuni de vânătoare germane și italiene, au atacat cu bombe câmpurile de aviație Halfar și Luca de pe insula Malta. Bombe de calibru greu au lovit hangare, adăposturi și terenuri de decolare.

Un avion inamic de tipul Hurricane a fost lovit.

Două avioane germane lipsesc.

In cursul nopții trecute, bateriile cu tragere lungă au bombardat un convoi britanic, care a încercat, foarte răsfirat, să treacă prin Marea Mânecii.

A fost bombardat și portul Dover.

CONVOIU BRITANIC SUB FOCUL ARTILERIEI GERMANE

BERLIN, 19 (Rador). — In noaptea de 18 spre 19 Ianuarie bateriile cu tragere lungă ale armatei, în colaborare cu bateriile de coastă ale marinei, au tras, dela ora 23 la 1, cu efecte bune, împotriva unui convoiu britanic care trecea în dreptul portului Dover.

O MĂRTURISIRE A NEPUTINȚEI ANGLIEI DE A SE AJUTA SINGURĂ

Cum comentează presa germană declarațiile primului ministru britanic

BERLIN 19 (Rador). — Presa germană de Duminică se ocupă pe larg de discursul rostit de d. Churchill la Glasgow.

Trebue să presupunem, scrie „Voelkischer Beobachter", că premierul britanic s'a adresat mai puțin minerilor din Glasgow ca d-lui Hopkins, căruia oratorul a voit să-i demonstreze din nou cât de necesar este ajutorul american.

Cuvântarea însăși, adaugă ziarul, a fost slabă. Se observă o deosebire între diferitele cuvântări ale miniștrilor britanici. Unii descriu primejdiile sumbre care amenință Anglia, alții vorbesc cu un optimism îndrăzneț.

Oamenii politici americani, continuă ziarul, adâncesc mai departe crestăturile pe care le fac președintele Roosevelt.

A fost o vreme când Statele Unite luptau pentru libertatea mărilor. Dacă ele renunță la această [illegible] alte puteri trebue să treacă la [illegible] lor și să îngrijească să fie [illegible] loacele unei singure puteri [illegible] lea supune popoarele prin [illegible] și înfometare, cum face Anglia [illegible]

„Berliner Lokalanzeiger" [illegible] ră cuvântarea d-lui Churchill [illegible] mărturisire a neputinței Angliei [illegible] a se ajuta singură. Este o [illegible] cerșetorie vehementă, care [illegible] „cerem și mai mult...".

D. Morgenthau, secretarul [illegible] rului american, este de părere [illegible] Anglia nu a plătit până acum [illegible] ar putea plăti. Un miliard din [illegible] englez a dispărut în mod [illegible] din America, fără a lăsa urme [illegible] este acel miliard, întreabă d. [illegible] genthau, fără a se lăsa impresionat [illegible] de cuvântările d-lui Churchill [illegible] afirmă că menține „Avalul [illegible] cației".

IMPRIMERIILE „CUVANTUL" S. A. R. București, ... Sărindar, 5-7-9